



ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหาร
หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

วิทยานิพนธ์

ของ

สุภาวดี วรรณวงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

มกราคม 2569

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหาร
หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

วิทยานิพนธ์
ของ
สุภาวดี วรรณวงศ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มกราคม 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ACADEMIC LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING
CURRICULUM AND LEARNING MANAGEMENT COMPETENCY OF
TEACHERS IN SCHOOLS UNDER THE SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE
NAKHON PHANOM

BY
SUPAWADEE WANNAWONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration and Development
at Sakon Nakhon Rajabhat University

January 2026

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University



ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตร
และการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ สุภาวดี วรรณวงศ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์) (ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
.....กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกกฤษณ์ เพียสา) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์
.....กรรมการสอบ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิต ศรีประดิษฐ์) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 27 เดือน มกราคม พ.ศ. 2569
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วาโร พึ่งสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียสา ดร.บุญมี ก่อบุญ ดร.นฤมล ทัดสา นายบรรดา แก้วบัวสา นายศุภกิจ ถิ่นทอง นายพาที แสนดี นายภาณุมาศ สุวรรณมาโจ นายวรเวช แก้วพรหม นางสาวอุษา ผาสุก นายวรสิทธิ์ กิจเจริญ นางสาวอนุสรุ บุตระเพ็ง นายจักรกฤษณ์ แท่นยัง นายอนุพงศ์ ไชยบุตร นางจุฑารัตน์ คำเพชร ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ตลอดจนเป็นผู้เชี่ยวชาญในการเสนอแนะทางการ พัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ขอขอบคุณ ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน และขอขอบพระคุณบิดามารดา ครอบครัว ของผู้วิจัยที่ส่งเสริม สนับสนุน เป็นกำลังใจสำคัญให้แก่ผู้วิจัย จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วง ไปด้วยดี รวมทั้งขอขอบคุณ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา รุ่น 12 ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดาของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

สุภาวดี วรรณวงศ์

ชื่อเรื่อง	ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
ผู้วิจัย	สุภาวดี วรรณวงศ์
กรรมการที่ปรึกษา	ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข ดร.ทรัพย์ศิริ จันทร์เกษ
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครู จำนวน 313 คน เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60–1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.901–0.918 และค่าความเชื่อมั่น 0.91 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

- องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ประกอบด้วย
 - 1) การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน
 - 2) การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้
 - 3) การบริหารหลักสูตร
 - 4) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน และ
 - 5) การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- ส่วนองค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ประกอบด้วย
 - 1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร
 - 2) ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้
 - 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 4) การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ และ
 - 5) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ตัวแปร คือ การบริหารหลักสูตร (X_3) และการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน (X_4) โดยมีอำนาจพยากรณ์ ได้ร้อยละ 94.60 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ .038 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = 1.637 + 0.567(X_3) + 0.087(X_4)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_y = 0.910(Z_3) + 0.079(Z_4)$$

6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) การบริหารหลักสูตร 2) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน โดยมีแนวทางการพัฒนาทั้งสิ้น 14 แนวทาง ภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน

TITLE	Academic Leadership of School Administrators Affecting Curriculum and Learning Management Competency of Teachers in Schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom
AUTHOR	Supawadee Wannawong
ADVISORS	Dr. Apisit Somsrisuk Dr. Subhirun Jantarak
DEGREE	M.Ed. (Education Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2026

ABSTRACT

This study aimed to examine the academic leadership of school administrators and its influence on teacher competency in curriculum administration and instructional management in schools under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom. The sample consisted of 313 school administrators and teachers. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire with validity index ranged from 0.60 to 1.00, discrimination power index ranged from 0.901 and 0.918, and reliability index was at 0.91. Data were analyzed for frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The findings revealed that,

1) The components of academic leadership of administrators included school mission determination, learning management, curriculum administration, student quality development and promotion, and the creation of a positive learning environment. All components were rated at the highest level. Similarly, teacher competency in curriculum administration and instructional managements included curriculum development, instructional design knowledge and skills, student-centered learning management, use and development of instructional media and technology,

and learning assessment and evaluation. All components were also rated at the highest level.

2) Overall academic leadership of administrators was at the highest level.

3) Teacher competency in curriculum and instructional management was at the highest level.

4) There was positive correlation between administrators' academic leadership and teachers' competency with statistical significance at .01.

5) Two components of academic leadership, which are curriculum administration and student quality development and promotion showed significantly predicted teacher competency at .01, with a predictive power of 94.60% and a standard error of estimation at 0.038. The regression equations were written as:

$$Y' = 1.637 + 0.567(X_3) + 0.087(X_4)$$

And the predictive equation was written in standardized score as:

$$Z'_y = 0.910(Z_3) + 0.079(Z_4)$$

6. Guidelines for developing academic leadership that affected teacher competency in curriculum and instructional comprising 14 approaches, all of which were rated at the highest level of propriety and feasibility.

Keywords: Academic Leadership, Curriculum and Learning Management Competency, Developing and Promoting Student Quality

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	14
ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ	14
ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	15
ความสำคัญของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	16
แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	17
องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน	19
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	
ของครู	32
ความหมายสมรรถนะของครู.....	32
ความหมายสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	
ของครู	38
องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	
ของครู	41
ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสมรรถนะ	
การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน	55

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	56
แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน ..	62
3 วิธีดำเนินการวิจัย	73
ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และองค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ของครู	74
ระยะที่ 2 การศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ต่อสมรรถนะของครูการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	78
ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการ เรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม	87
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	94
ผลการศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาของผู้บริหารและ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน	96
ผลการศึกษาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	98
ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	117

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	130
สรุปผลการวิจัย	130
อภิปรายผลการวิจัย	132
ข้อเสนอแนะ	141
บรรณานุกรม	143
ภาคผนวก	150
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย	151
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ	167
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	171
ภาคผนวก ง ค่าคุณภาพเครื่องมือ	185
ประวัติย่อของผู้วิจัย	190

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน	21
2 นิยามขององค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้	29
3 สังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและ การจัดการเรียนรู้	43
4 นิยามขององค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้	53
5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	80
6 แผนการดำเนินการวิจัย	92
7 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหาร	97
8 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบสมรรถนะการบริหาร จัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน	98
9 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการดำรง ตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน	99
10 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น	100
11 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน	101
12 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้	102
13 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น การบริหารหลักสูตร	103
14 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น การพัฒนาและส่งเสริม คุณภาพนักเรียน	105

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน	106
16 ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น	108
17 ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น การสร้างและพัฒนาหลักสูตร	109
18 สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้	111
19 สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ	112
20 ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้	113
21 ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	114
22 คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น	115

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 ผลการแสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะ การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	116
24 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	118
25 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการ เรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การบริหารหลักสูตร	119
26 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการ เรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นคร การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน	124
27 แบบสรุปผลการหาค่า IOC อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	187
28 แบบสรุปผลการหาค่า IOC อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบ สอบถามสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	189

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดการวิจัย	9
2 องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	24
3 องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู	43
4 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	91

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้แก่บุคคลในการเผชิญกับโลกที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ระบบการศึกษาของประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน กระทรวงศึกษาธิการมีการกำหนดนโยบายหลักต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติ โดยนโยบายที่เป็นเป้าหมายหลักในการดำเนินงานหลายข้อ หนึ่งในนโยบายนั้นกล่าวถึง การยกระดับคุณภาพการศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้สู่สมรรถนะตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่จำเป็นในโลกยุคใหม่ให้กับนักเรียน จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพหุปัญญาให้กับนักเรียน โดยเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงในรูปแบบ Active Learning, STEM Education, Coding ฯลฯ และกระบวนการส่งต่อในระดับที่สูงขึ้น พัฒนาระบบการเรียนรู้และการวัดผล ประเมินผลสู่สมรรถนะ เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นแห่งอนาคต ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนานักเรียนเพื่อพัฒนาทักษะและสมรรถนะด้าน Soft Power ให้กับนักเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนทุกช่วงวัยได้เรียนรู้ตามความสนใจผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ให้กับนักเรียน โดยบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาให้นำผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติไปใช้ในการวางแผน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา พัฒนาระบบการประเมินคุณภาพสถานศึกษาที่เน้นสมรรถนะและผลลัพธ์ที่ตัวนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2566)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนานักเรียนให้เกิดความสมดุล โดยคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมอง และพหุปัญญา ครูเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนด สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานที่ 3 หลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) โดยระบุว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร สถานศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น ตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัดของนักเรียน โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละบุคคล สร้างโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีการตรวจสอบ และประเมินผล ความรู้ความเข้าใจของนักเรียน อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยครูต้องปฏิบัติตาม บทบาท หน้าที่ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตร วิเคราะห์ นักเรียน วางแผนการจัดการเรียนรู้ออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ใช้สื่อ และ เทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการวัดผลประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมจึงกำหนดนโยบาย 3 วิอันประกอบด้วย วิชาการ ผู้พัฒนาสมรรถนะความรู้ของนักเรียน ตามแนวทางการประเมินระดับนานาชาติ (PISA) วิชาชีพ อาชีพนวัตกรรมวิถีสู่การปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนเกิดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต วิถีชีวิต ผู้สถานศึกษาปลอดภัย เพื่อให้นักเรียน เรียนดี มีความปลอดภัย ใช้ในการขับเคลื่อนการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพทางการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเต็มความสามารถ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม, 2567, ออนไลน์)

การขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนนั้น บุคคลสำคัญในการนำกระบวนการเรียนรู้แก่นักเรียนคือ ครูผู้สอน ผู้ซึ่งมีสมรรถนะในการทำงานหนึ่งในสมรรถนะหลักของครูผู้สอน คือ สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ อันเป็นการแสดงถึงความสามารถในการพัฒนาและออกแบบหลักสูตรการศึกษาให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด รวมถึงการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี โดยผู้บริหารจะต้องสามารถประสานงานและทำงานร่วมกับครูเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และผลักดันให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีที่สุด และออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับลักษณะของนักเรียน เช่น การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาคือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางและพัฒนาศักยภาพการเรียนการสอนในสถานศึกษา การบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาในการชี้นำ ส่งเสริม สนับสนุน และโน้มน้าว จูงใจในการพัฒนางานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดภารกิจของโรงเรียน การพัฒนาการเรียนการสอน การส่งเสริมพัฒนาบุคลากร และการสร้าง (บุญพาพรหมณะ, 2559) ทั้งการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ ส่งเสริมให้ครูยกระดับสมรรถนะผ่านการอบรม และการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายและทันสมัย ขณะที่การบริหารการศึกษาเน้นการจัดสรรทรัพยากร อย่างเหมาะสม และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อมรรัตน์ เตชะนอก, 2563) ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร เป็นการแสดงออกถึงความสามารถของผู้บริหารในการสร้างวิสัยทัศน์และพันธกิจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเรียนการสอน รวมถึงการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผ่านการสนับสนุนด้านวิชาการ การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ ในกระบวนการนี้ ผู้บริหารต้องมีทักษะในการตัดสินใจและการปรับใช้วิธีการที่ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนในแต่ละช่วงเวลา

จากที่กล่าวมาข้างต้น ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารจะมีผลโดยตรงต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ การสนับสนุนให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะและความสามารถที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยจึงประสงค์ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการต่อยอดเพื่อการพัฒนาศักยภาพของครู ที่ส่งผลต่อคุณภาพในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีกี่องค์ประกอบ อะไรบ้าง
2. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับใด
3. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับใด
4. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร
5. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม หรือไม่อย่างไร
6. แนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู
2. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
3. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

5. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

6. เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับมาก
2. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับมาก
3. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก
4. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีอำนาจพยากรณ์ต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ความสำคัญของการวิจัย

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ทำให้ทราบองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ซึ่งจะเป็นข้อมูลสารสนเทศให้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม สามารถนำผลการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนไปกำหนดเป็นโครงการจัดอบรมเพื่อพัฒนาผู้บริหาร ให้มีทักษะความเป็นผู้นำทางวิชาการที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม สามารถนำผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนในเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

3. ผู้บริหารโรงเรียนและครูสามารถนำแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ไปใช้ในการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของตนเอง สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของระยะการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

1.1 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1.1.1 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน 2) การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ 3) การบริหารหลักสูตร 4) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน และ 5) การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน

1.1.2 สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู จำนวน 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

1.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ตามคุณสมบัติที่กำหนด ประกอบด้วย

- 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 1 คน
- 2) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 2 คน
- 3) ครู จำนวน 2 คน

ระยะที่ 2 การศึกษาอำนาจพยากรณ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

2.1.1 ตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 ด้าน ดังนี้ 1) การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน 2) การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ 3) การบริหารหลักสูตร 4) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน และ 5) การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน

2.1.2 ตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู 5 ด้าน ดังนี้ 1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2568 จำนวน 122 คน และครู จำนวน 1,570 คน รวมจำนวน 1,692 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม, 2568, ออนไลน์)

2.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2568 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (1970, อ้างถึงใน วาโร เฟิงส์วีสดี, 2567) ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 313 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหาร

หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

3.2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการ เลือกแบบเจาะจง ตามคุณสมบัติที่กำหนด ประกอบด้วย

- 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 1 คน
- 2) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 2 คน
- 3) ครู จำนวน 2 คน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

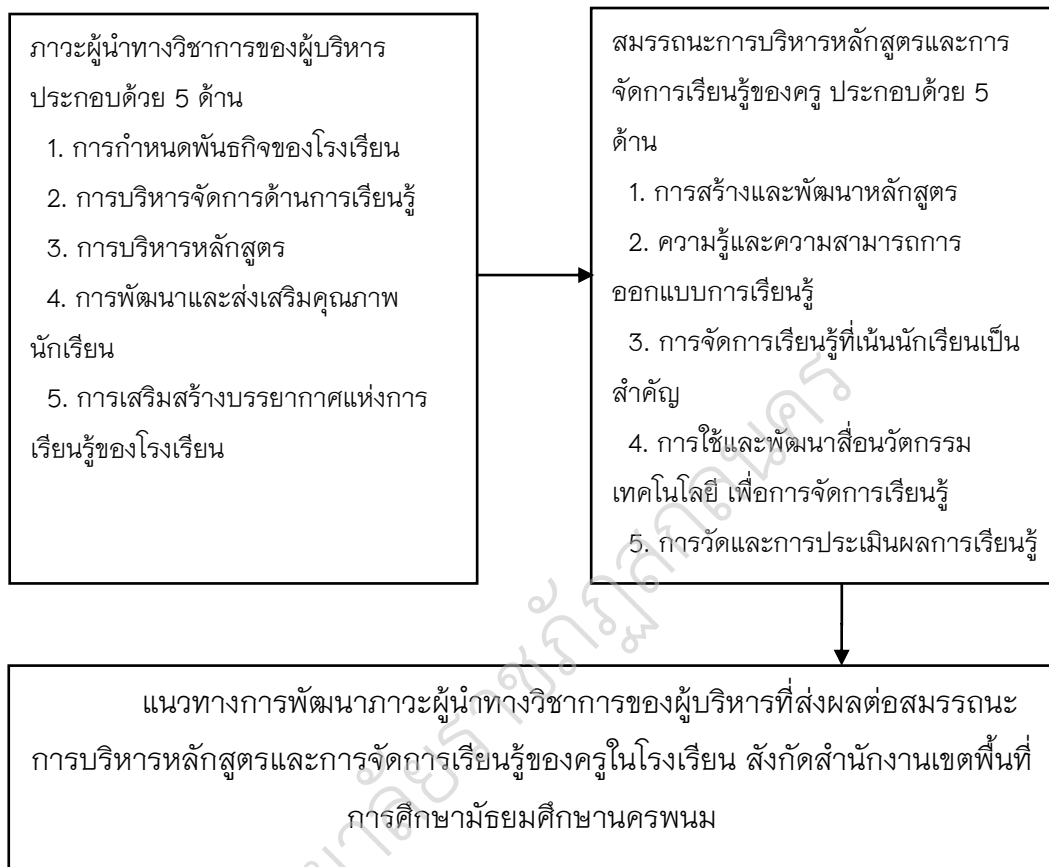
1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ได้ทำการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยของ ปรมะตร์ ชะโลธร (2558); ชวนะ ทวีอุทิศ (2559); นพมาศ ไทยภักดี (2560); วิเชียร กันหาจันทร์ (2561); อนัญติยา ชาระวงศ์ (2561); ฌมรัตน์ ศิริภาพ (2565); เข็มนิษฐา พิมพ์ชื่น (2565); พิมพ์พร ลบบำรุง (2565); ณัฐกรณ์ จิตต์ผล, อมรทิพย์ เจริญผล (2567); Le Duc Quang (2017) สรุปได้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนด พันธกิจของโรงเรียน 2) การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ 3) การบริหารหลักสูตร 4) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน และ 5) การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการ เรียนรู้ของโรงเรียน

2. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ได้ทำการ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยของ รัมภา กุณพันธนาภา, วิเชียร ธารงโสธธิสกุล (2560); ทิพย์ ขำอยู่ (2562); จริยาภรณ์ ตู่คำมูล (2563); สรัลพร ถนัตรอบ (2564); ลลิตภูมิ สุวรรณไตรย (2564); วาสนา กิรติจำเริญ, สุภาวดี วิสุวรรณ (2565); พิไลวรรณ มาตเลิง (2565); นภาพร จำเมืองฮาม (2565); ศลิษา ณรงค์เลิศฤทธิ์และคณะ (2566); รัชนาท ยะมงคล (2566) สรุปได้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) ความรู้และ ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) การวัดและ การประเมินผลการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ดังภาพประกอบ 1

ตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปรเกณฑ์



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีการกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ในการนำความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษา หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมถึงระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อการนำพาบุคลากรพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นจริง และจัดการงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้นำต้องสามารถชี้แนะ ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือจากทุกฝ่ายใน

โรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยเน้นการปฏิรูปการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลากรให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีองค์ประกอบทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการระบุ นิยามบทบาท หน้าที่ และภารกิจหลักของโรงเรียนอย่างชัดเจน พันธกิจจะต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายทางการศึกษา และนโยบายระดับชาติ รวมถึงสะท้อนศักยภาพของโรงเรียนในด้าน ทรัพยากร และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของโรงเรียนในการให้บริการด้านการศึกษา การพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมในภาพรวม

1.2 การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการวางแผน การออกแบบหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนการสอน การใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การปฏิบัติขององค์กร รวมถึงการควบคุมตรวจสอบกิจกรรมทางการเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา วิสัยทัศน์ของโรงเรียน และความต้องการของสังคมในศตวรรษที่ 21

1.3 การบริหารหลักสูตร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารวางแผน ออกแบบ ปรับปรุง และบริหารจัดการองค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา โครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการพัฒนาและใช้หลักสูตรในระดับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม

1.4 การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการให้คำปรึกษา แนะนำ และสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เกื้อหนุนต่อการเติบโตของนักเรียนอย่างรอบด้าน จัดการศึกษาและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในทุกมิติ ในด้านสติปัญญา ความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด เจตคติ คุณธรรมจริยธรรม และทักษะชีวิต เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมทั้งด้านวิชาการและด้าน

บุคลิกภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง และส่วนรวม และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตในโลกที่เปลี่ยนแปลง

1.5 การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่สนับสนุน อำนวยความสะดวก ในการจัดสภาพแวดล้อมทาง กายภาพ สังคม วัฒนธรรม และกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิตในโรงเรียน ให้เอื้อต่อการ เรียนรู้ของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ โดยมุ่งเน้นส่งเสริมความรู้สึกลดภัย เป็นมิตร มีแรงจูงใจในการเรียน และเกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการสร้างวัฒนธรรมแห่ง การเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียนและในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

2. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู หมายถึง พฤติกรรมของครู ที่ส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน อันเป็นการแสดงออก ทั้งด้านทัศนคติ การกระทำ ที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถผลิตผลงานได้ อย่างมีประสิทธิภาพและโดดเด่นกว่าผู้อื่น ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 การสร้างและพัฒนาหลักสูตร หมายถึง พฤติกรรมของครูในการ วางแผน ออกแบบ และปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เนื้อหา จุดมุ่งหมาย วิธีการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา และนโยบายระดับชาติ โดยมีเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถ ดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ

2.2 ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของครู ที่สามารถนำองค์ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ใช้ในการวางแผนและจัด โครงสร้างกระบวนการเรียนรู้ การเลือกเนื้อหา วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม การออกแบบ กิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้อย่างสอดคล้องอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็ม ศักยภาพ ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร สามารถเชื่อมโยงเนื้อหา กับชีวิตจริง พัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

2.3 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ หมายถึง พฤติกรรมของ ครูที่ดำเนินกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นสำคัญกับนักเรียนในฐานะ “ศูนย์กลางของ การเรียนรู้” พิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ ความสามารถ และ ศักยภาพของนักเรียนเป็นพื้นฐาน ในการวางแผนการสอน การจัดกิจกรรม และการ

ประเมินผล ด้วยเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง พัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างรอบด้าน ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างหลากหลาย และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์จริง

2.4 การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของครูที่นำสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการออกแบบ และดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล โดยการใช้เทคโนโลยีสามารถช่วยให้การเรียนรู้เป็นสิ่งที่เข้าถึงง่ายยิ่งขึ้น ตอบโจทย์การเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตามบริบท และสามารถสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความสามารถของนักเรียน

2.5 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของครูในการใช้เครื่องมือและวิธีการต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อประเมินทักษะ กระบวนการคิด คุณลักษณะและทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ในช่วงก่อนเรียน ระหว่างเรียน หลังเรียน โดยมีเป้าหมายในการตรวจสอบว่า นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

3. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง การที่ผู้วิจัยนำองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการผู้บริหารโรงเรียน ด้านที่มีอำนาจ ทรัพยากรสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มาวางแผนพัฒนาโดยใช้หลักการ OKRs แล้วนำไปสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน

4. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนและรองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการ ที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2568

5. ครู หมายถึง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2568

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม รายละเอียดของเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

- 1.1 ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ
- 1.2 ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
- 1.3 ความสำคัญของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
- 1.4 แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
- 1.5 องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

2. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

- 2.1 ความหมายสมรรถนะของครู
- 2.2 ความหมายของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ของครู

- 2.3 องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ของครู

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน

4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ดังมีเนื้อหาต่อไปนี้

1.1 ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ

จากการศึกษามีผู้ให้ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการ ไว้หลายท่านด้วยกัน ผู้วิจัยขอนำกล่าวโดยสังเขป ดังนี้

ฮอย และฮอย (Hoy and Hoy, 2003, อ้างถึงใน พระมหาพิทยา จันทรวงศ์, 2557) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียนที่เป็นผู้นำทางการศึกษาที่ส่งเสริมความสำเร็จของนักเรียนทุกคนโดยการสนับสนุน บำรุง และรักษา วัฒนธรรมของโรงเรียนและโปรแกรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและบุคลากรทางการศึกษาให้เจริญเติบโตอย่างมีอาชีพ

บุญพา พรหมณะ (2559) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการของผู้บริหารในสถานศึกษาในการชี้นำ ส่งเสริม สนับสนุน และโน้มน้าวใจในการพัฒนางานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดภารกิจของโรงเรียน การพัฒนาการเรียนการสอน การส่งเสริมพัฒนาบุคลากร และการสร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียน การสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า (สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า, 2553, อ้างถึงใน อัศนี สุกิจใจ, 2560) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมการกระทำหน้าที่ตามบทบาทของผู้บริหาร สถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ในการชี้นำ หรือโน้มน้าวใจข้าราชการครู และบุคลากร ทางการศึกษา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เข้าใจและเกิดความตระหนักในการรวมพลังและประสานสัมพันธ์เพื่อพัฒนางานวิชาการและวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง โดยตรงกับ การส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนได้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้ กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 อ้างถึงใน วิเชียร ทองคลี, 2560) กล่าวว่า การกำหนด ลักษณะผู้บริหารสถานศึกษาต้นแบบไว้ประการหนึ่ง ได้แก่ ต้องมีความเป็นผู้นำทาง วิชาการและใช้คำภาษาอังกฤษว่า Instructional leadership พร้อมกับขยายความ ว่า เป็นผู้ที่ต้องให้

ความสำคัญกับการส่งเสริม และสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มีการวางแผนนโยบายและ ยุทธศาสตร์เพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ของสถานศึกษาอย่างชัดเจนเป็นผู้สร้างพลังความ ร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2566) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง ความสามารถในการนำบุคลากรของสถานศึกษาให้ร่วมมือปฏิบัติงานจน บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งงานด้านวิชาการเป็นงานหลัก ที่สำคัญที่สุดในการบริหารและจัดการศึกษาในสถานศึกษา ผู้นำต้องมีความรู้ความ เข้าใจขอบข่ายเนื้อหา และหลักการบริหารงานด้านวิชาการอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับ ขอบข่ายงานวิชาการ ด้านหลักสูตร และการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายในด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการประกัน คุณภาพการศึกษา

จากความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการนักวิชาการหลายท่าน สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ในการนำพาครู บุคลากร จัดการงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้นำต้องมีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมถึงระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำพาการพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นจริง นอกจากนี้ ยังต้องสามารถชี้แนะ ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือจากทุกฝ่ายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยเน้นการปฏิรูปการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลากรให้เติบโตอย่างมืออาชีพ

1.2 ความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ในหัวข้อนี้ เป็นการกล่าวถึงความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2561) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง การแสดงบทบาทหน้าที่อย่างสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถโน้มน้าว จูงใจหรือชี้แนะให้บุคลากรในสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องเข้าใจ และตระหนักในจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา รวมพลังและประสานสัมพันธ์กันเพื่อให้งานวิชาการ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณภาพของการวัดการเรียนการสอน และคุณภาพของนักเรียนอันเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

พงศ์เทพ เข้ม้นกลีกรรม (2563) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร คือ ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมและสนับสนุนต่อกลุ่มที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยการนำความรู้ ทักษะต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติภาระหน้าที่เพื่อนำผู้ร่วมงานให้ร่วมมือปฏิบัติงานไปสู่ความมีประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน ซึ่งผู้ร่วมงานสามารถรับรู้ได้อย่างชัดเจน

อรพิน บุรณะ (2568) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง การแสดงบทบาทหน้าที่อย่างสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถนำความรู้ ทักษะ ตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินงานวิชาการ โดยใช้กลยุทธ์ทั้งการเป็นผู้นำการบริหารและส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรในสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจกรรมด้านงานวิชาการให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน และคุณภาพของผู้เรียนอันเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากความหมายของภาวะผู้นำทางวิชาการนักวิชาการของผู้บริหารหลายท่านสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการนำความรู้และเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อพัฒนางานวิชาการในโรงเรียน โดยสามารถชี้แนะและโน้มน้าวบุคลากรในสถานศึกษาให้ร่วมมือกันเพื่อบรรลุเป้าหมายการศึกษาที่กำหนดไว้ ผู้บริหารต้องมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การพัฒนาครู และการประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่สูงสุดทั้งในด้านการเรียนการสอนและผลลัพธ์ของนักเรียน

1.3 ความสำคัญของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ในหัวข้อนี้ เป็นการกล่าวถึงความสำคัญของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาที่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

สถาบันพัฒนาความก้าวหน้า (2560) กล่าวว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำทางวิชาการไว้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการมีความสำคัญต่อการสร้างความตระหนักให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้าใจ และประสานสัมพันธ์เพื่อพัฒนางานวิชาการ และวิชาชีพที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการส่งเสริม และพัฒนาการเรียนรู้ให้กับนักเรียน บรรลุตามเป้าหมาย

กระทรวงศึกษาธิการ (2566) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและการดำเนินการ

ใช้หลักสูตร การเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและความต้องการของนักเรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ปริยาภรณ์ เรืองเจริญ (2560) กล่าวว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อคุณภาพการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนยุคใหม่จะต้องมี ภาวะผู้นำทางวิชาการ ใช้โอกาสใช้ความเป็นผู้นำอย่างเต็มศักยภาพและหันมาทุ่มเทให้กับงานบริหาร โรงเรียนเป็นหลัก ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อบรรยากาศ ขององค์กร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้

จากความสำคัญของภาวะผู้นำทางวิชาการนักวิชาการของผู้บริหารหลายท่าน สรุปได้ว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำคัญต่อการสร้างความตระหนักและการประสานงานระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เพื่อพัฒนางานวิชาการ วิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายได้ โดยผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการสามารถส่งเสริมคุณภาพการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ดีขึ้น ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำที่แข็งแกร่งจะสามารถสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดีในองค์กร ส่งผลให้การปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสามารถส่งเสริมการร่วมมือจากครูเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีความก้าวหน้าทางการเรียน

1.4 แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ในหัวข้อนี้ เป็นการกล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาที่เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

Griffith (กล่าวถึงใน ปวีณา คำมูล, 2561) กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึงการประยุกต์ใช้กับผู้ตรวจการศึกษาระดับสูง บุคคลที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าซึ่งการกระทำของเขามีอิทธิพลต่อคนอื่น ๆ ในทิศทางร่วม ภายใต้ กรอบของหลักการประชาธิปไตย สถานะของเขาขึ้นอยู่กับระดับและคุณค่าของการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันและการแสดงออกซึ่งสมรรถนะของเขาในการนำภารกิจความร่วมมือไปสู่ความสำเร็จ จากการประเมินของชุมชน โดยผ่านตัวแทนที่เป็นทางการ

สุรัชย์ เทียนขาว (2565) กล่าวว่า รูปแบบภาวะผู้นำทางวิชาการของ Hallinger & Murphy's Model) เป็นการพัฒนารูปแบบของการจัดการทางด้านวิชาการ (การเรียนการสอน) จากการตรวจสอบพฤติกรรมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน และสร้างกรอบแนวคิดในการบริหารจัดการวิชาการประกอบด้วย 3 มิติ และ ลักษณะงาน 11 ด้าน และได้ใช้ลักษณะงานทั้ง 11 ด้าน สร้างเครื่องมือประเมินพฤติกรรมกรรมการบริหารวิชาการของผู้บริหาร เรียกว่า “การจัดระดับการบริหารจัดการ ด้าน วิชาการของผู้บริหาร (Principal Instructional Management Rating Scale – PIMRS)”

Moomaw (อ้างถึงใน สุรรัตน์ นาวดาว, 2568) ได้อธิบายเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ จะต้องยึดหลักการ 5 อย่าง ดังนี้

1. ต้องมีความกระฉับกระเฉงในหน้าที่และเป้าหมายของสถาบัน ซึ่งจะเป็นสิ่งนำไปสู่ความชัดเจนในการดำเนินการด้านวิชาการ
2. ต้องพัฒนาครูให้เป็นผู้นำกลุ่มเพื่อช่วยในการบุกเบิกความรู้และการปฏิบัติงาน การพัฒนาครูผู้นำอย่างนี้จำเป็นต้องจัดหาแหล่งทรัพยากร เปิดโอกาสในการฝึกและพัฒนาผู้นำ จัดหาทุนเพื่อพัฒนาผู้นำ อาจเป็นกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการ และจัดหาบริการช่วยเหลือสนับสนุน
3. ต้องกระตุ้นให้มีความคิดใหม่ ๆ สิ่งที่สำคัญทางวิชาการคือ ต้องมีความคิดใหม่ ๆ มีการสนับสนุนสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ภาวะผู้นำทางวิชาการจึงต้องกระตุ้นให้ทุกคนมีจิตใจที่จะคิด ประดิษฐ์อะไรใหม่ ๆ ขึ้นมากระตุ้นให้มีการศึกษาทดลองและให้มีการนำไปเผยแพร่
4. ต้องมีการประเมินผลโดยการประเมินผลกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะดำเนินการไปแล้ว เพื่อจะได้ปรับปรุงเป้าหมายและนำไปคิดพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ
5. การให้รางวัลสิ่งตอบแทนการได้รับการยอมรับในผลงานมีใช้แต่เพียงเงินเท่านั้น จะช่วยแต่ทุกคนต้องมีความมุ่งมั่นความรับผิดชอบต่องาน

แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของ Davis and Thomas (1989) ได้กำหนด ภาวะผู้นำทางวิชาการ ควรมีพฤติกรรม 8 ประการ คือ

1. การยึดหน้าที่ในการปรับปรุงงานวิชาการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น
2. ความกระตือรือร้นในการใช้กลยุทธ์เพื่อปรับปรุงงานด้านวิชาการ
3. การติดตามแรงจูงใจให้แก่คณะครูและนักเรียนที่ทำงานด้านวิชาการ

4. การติดตามผลความก้าวหน้าด้านวิชาการ
5. การสรรหาทรัพยากรบุคคลและวัสดุที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน
ที่มีประสิทธิภาพ
6. การจัดสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนให้มีบรรยากาศทางด้านวิชาการ
7. การติดตามการปฏิบัติการสอนของครู
8. การสังเกตวิธีการสอนของครู

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ควรประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญหลายประการ ได้แก่ การเป็นผู้นำเชิงรุก การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การสร้างบรรยากาศทางวิชาการภายในโรงเรียน การประเมินผลและการปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการมีจริยธรรมและความรับผิดชอบต่อสังคม ภาวะผู้นำทางวิชาการจึงมิใช่เพียงบทบาทบริหาร แต่เป็นบทบาทของ “ผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา” ที่ต้องผสมผสานทักษะทางวิชาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และวิสัยทัศน์เชิงระบบเข้าไว้ด้วยกันอย่างกลมกลืน การพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการจึงควรได้รับการสนับสนุนจากทั้งภายในและภายนอกองค์กร ทั้งในด้านการฝึกอบรม การให้โอกาสในการทดลองนวัตกรรม และการสร้างระบบประเมินที่เน้นการเติบโตเชิงวิชาชีพ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถทำหน้าที่เป็นผู้ส่งเสริมคุณภาพการศึกษาได้อย่างยั่งยืน

1.5 องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

นักวิชาการกล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารไว้อย่างหลากหลายและมีความแตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ในการเรียนรู้กับงานวิจัยเล่มนี้ ดังนี้

ปรเมศร์ ชะโลธร (2558) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารว่ามี 3 ด้าน คือ 1) ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน 2) ด้านการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน และ 3) ด้านการเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน

ชวนะ ทวีอุทิศ (2559) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารว่ามี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายการเรียนรู้ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน 3) ด้านการพัฒนานักเรียน 4) ด้านการพัฒนาครู และ 5) ด้านการจัดบรรยากาศในสถานศึกษา

นพมาศ ไทยภักดี (2560) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารว่ามี 4 ด้าน คือ 1) ด้านการกำหนดพันธกิจ 2) ด้านการบริหารหลักสูตรและการสอน 3) ด้านการนิเทศการสอน และ 4) ด้านการกำกับ ติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน

วิเชียร กันหาจันทร์ (2561) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารว่ามี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการพัฒนานักเรียน 4) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และ 5) ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

อนัญติยา ชาระวงศ์ (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารว่ามี 7 ด้าน คือ 1) ด้านการอำนวยความสะดวกในการพัฒนาวิสัยทัศน์ 2) ด้านการนิเทศและติดตามการนำหลักสูตรไปใช้ 3) ด้านการสร้างความมั่นใจในเกณฑ์การประเมินผล 4) ด้านการใช้เทคโนโลยี และข้อมูลที่หลากหลายในการพัฒนา 5) ด้านการสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน 6) ด้านการสร้างและพัฒนาศักยภาพการเป็นผู้นำของบุคลากร และ 7) ด้านการเสริมสร้างความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้อง

อมรรัตน์ ศิริภาพ (2565) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารว่ามี 3 ด้าน คือ 1) ด้านการกำหนดพันธกิจ 2) ด้านการบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน และ 3) ด้านการเสริมสร้างบรรยากาศทางวิชาการ

เข็มนิษฐา พิมพชื่น (2565) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารว่ามี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการกำหนดภารกิจของโรงเรียน 2) ด้านการบริหารจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร 4) ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ สื่อ และสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ และ 5) ด้านการนิเทศการศึกษา

พิมลพร ลบบำรุง (2565) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารว่ามี 6 ด้าน คือ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ และ 6) ด้านการพัฒนาระบบประกันภายในและภายนอก

ณัฐกรณ จิตต์ผล, อมรทิพย์ เจริญผล (2566) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารว่ามี 7 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ 4) ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

5) ด้านการวัดผลประเมินผลและการวิจัย 6) ด้านการนิเทศการศึกษา และ 7) ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายใน

Le Duc Quang (2017) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารว่ามี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายการเรียนรู้ 2) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน 3) ด้านการส่งเสริมคุณภาพของนักเรียน 4) ด้านการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และ 5) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารได้ ดังตาราง 1

ตาราง 1 สังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

นักวิชาการ/นักวิจัย	ปรเมศวร์ ชะโดธ (2558)	ชวณะ ทวีฤทธิ์ (2559)	นพมาศ ไทยภักดี (2560)	วิเชียร กันหาจันทร์ (2561)	อนัญติยา ชวาระวงศ์ (2561)	อมรัตน์ ตีรภาพ (2565)	เข็มณิษฐา พิมพ์พันธ์ (2565)	สุเมธพร ลบบัวสูง (2565)	ณัฐกรณ์ จิตต์ผล, อมรทิพย์ เจริญผล	Le Duc Quang (2017)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือกศึกษา
ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร													
1.การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน											7	70	✓
-การกำหนดภารกิจของโรงเรียน	✓						✓						
-การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายการเรียนรู้		✓								✓			
-การกำหนดพันธกิจ			✓			✓							
-การอำนวยความสะดวกในการพัฒนาวิสัยทัศน์					✓								
2.การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้											6	60	✓
-การจัดการเรียนการสอน								✓					
-การจัดการเรียนรู้									✓				
-การบริหารจัดการด้านการเรียนการสอน	✓			✓		✓	✓						

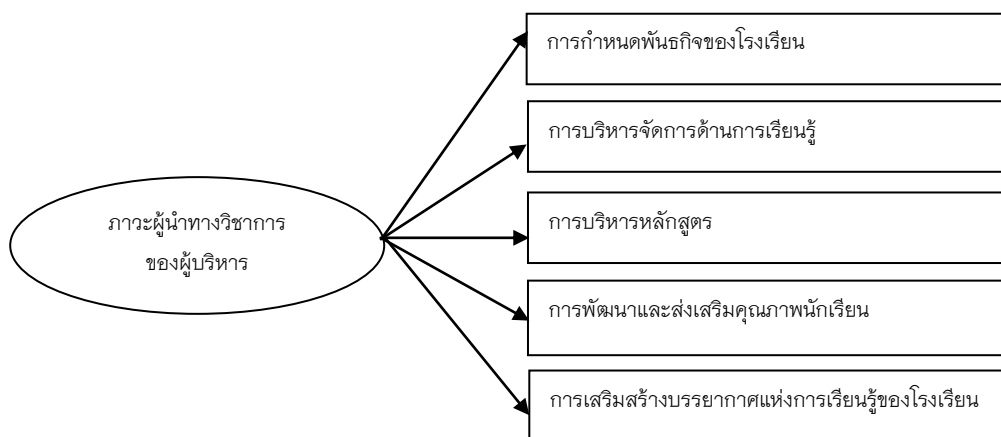
ตาราง 1 (ต่อ)

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	นักวิชาการ/นักวิจัย												
	ปรมินทร์ ชะโลธร (2558)	ชวณะ ทวีอุทิศ (2559)	นพมาศ ไทยภักดี (2560)	วิเชียร กันหาจันทร์ 2561)	อนัญติยา ชาระวงศ์ (2561)	ณรรัตน์ ตีรภาพ (2565)	เต็มนิษฐา พิมพ์สัน (2565)	พินลพร ลบบำรุง (2565)	ณัฐกรณ์ จิตต์ผล, อมรทิพย์ เจริญผล	Le Duc Quang (2017)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือกศึกษา
8.การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน											6	60	✓
-การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน	✓												
-การจัดบรรยากาศในสถานศึกษา		✓											
-การเสริมสร้างความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้อง					✓								
-การสร้างบรรยากาศทางวิชาการ						✓							
-การบริหารจัดการชั้นเรียน				✓									
-การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียน									✓				
9.การพัฒนาศักยภาพครู											2	20	
-การพัฒนาครู		✓											
-การสร้างและพัฒนาศักยภาพการเป็นผู้นำของบุคลากร					✓								
10.การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา											3	30	
-การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา								✓	✓				
-การสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน					✓								
11.การใช้ สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้เพื่อการศึกษา											4	40	
-การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา				✓									
-การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้							✓		✓				
-การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้								✓					

ตาราง 1 (ต่อ)

นักวิชาการ/นักวิจัย													
ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	ปรเมศร์ ชะโลธร (2558)	ชวณะ ทวีอุทิศ (2559)	นพมาศ ไทยภักดี (2560)	วิเชียร กันหาจันทร์ (2561)	อนัญติยา ชาระวงศ์ (2561)	ณวัฒน์ ศิริภาพ (2565)	เต็มนิษฐา พิมพ์สัน (2565)	พินลพร ลบบ้าง (2565)	ณัฐกรณ์ จิตต์ผล, อมรทิพย์ เจริญผล	Le Duc Quang (2017)	ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่เลือกศึกษา
12.การพัฒนาสื่อการเรียนรู้											1	10	
-การพัฒนาสื่อการเรียนรู้									✓				
รวม	3	5	4	5	7	3	5	6	7	5			

จากตาราง 1 จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อการสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการ ตามแนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการ/นักวิจัย จาก 10 แหล่ง ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ความถี่ตั้งแต่ ร้อยละ 60 ขึ้นไป เพื่อคัดเลือกองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ผลการสังเคราะห์ดังกล่าวทำให้ได้องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนดังนี้ 1) การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน 2) การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ 3) การพัฒนาและการจัดการหลักสูตร 4) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน และ 5) การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน จากองค์ประกอบข้างต้น สามารถอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ได้ดังภาพประกอบ 2



ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

จากการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ดังตารางที่ 1 จึงนำมาเป็นกรอบในการวิจัย เพื่อพิจารณาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้ของครู ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1.5.1 การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน

นพมาศ ไทยกัทธิ (2560) กล่าวว่า การกำหนดพันธกิจ หมายถึง ผู้บริหารมีการกำหนดขอบเขตของงาน และกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษาและบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาที่ชัดเจน มีการสื่อสารสร้างความเข้าใจกับครูและนักเรียน มีการแสดงออกให้ครูเห็นถึงความชัดเจนของเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติที่เขาใจได้ง่ายในการที่ครูจะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามจุดประสงค์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2560) กล่าวว่า การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน มีความสำคัญต่อความรับผิดชอบของผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร และคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดเป้าหมายการทำงาน เช่น การวางแผนการรับนักเรียนนักศึกษา การปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งควรรวบรวมความคิดเห็นของฝ่ายงานต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารการศึกษา

พิพัทธ์ บรรจงงาม (2561) กล่าวว่า ภาวะผู้นำด้านการ กำหนดพันธกิจของโรงเรียน มีความสำคัญต่อพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในการ กำหนดเป้าหมายทางวิชาการของสถานศึกษา เน้นที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ยึดหลักการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบต่อการบรรลุเป้าหมายที่มีความชัดเจนสามารถ ปฏิบัติได้

สรุปได้ว่า การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน หมายถึง การระบุเป้าหมายอย่างชัดเจนและเป็นระบบ ช่วยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในภารกิจของสถานศึกษานำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มีเป้าหมายชัดเจนและวัดผลได้จริง

1.5.2 การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้

วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี (2560) กล่าวว่า การบริหารจัดการการเรียนรู้ หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของผู้สอนบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายใน การจัดการศึกษา

ประเวศ เวชชะ (2561) กล่าวว่า การบริหารการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย คำสำคัญ ได้แก่ คำว่า การเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการบริหาร เมื่อนำ คำทั้งสามคำมารวมกัน จึงหมายถึง การกระทำโดยการดำเนินงานอย่างเป็นระบบของ ผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการ เรียนรู้ของครูบรรลุผลสำเร็จอย่าง มีประสิทธิภาพ และนักเรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้และเกิดผลลัพธ์ ทาง การเรียนตามวัตถุประสงค์และ เป้าหมายในการจัดการศึกษา

ธมรัตน์ ศิริภาพ (2565) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง วางแผนการสอน บริหารชั้นเรียน และพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นตัวกลางเชื่อมโยงการทำงานของผู้บริหารลงสู่ นักเรียน

สรุปได้ว่า การบริหารการจัดการเรียนรู้ คือ กลไกสำคัญของระบบ การศึกษา ที่มีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนผ่าน การจัดการอย่าง มีประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษา โดยอาศัยการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ระหว่างครู ผู้บริหาร และองค์ประกอบอื่น ๆ ภายในโรงเรียน

1.5.3 การบริหารหลักสูตร

ทาบา (อ้างถึงใน พิจิตรา ธงพานิช, 2561) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงสูตรเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้นทั้งในด้านการวางจุดมุ่ง หมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลอื่นๆ เพื่อให้บรรลุถึง จุดมุ่งหมายอันใหม่ที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบหรือ เปลี่ยนแปลงทั้งหมด ตั้งจุดมุ่งหมายและวิธีการ และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมี ผลกระทบทางด้านความคิดและความรู้สึกของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุง หลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแปลง แนวความคิดพื้นฐานหรือรูปแบบของหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่, มารุต พัฒผล (2562) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การพยายามวางโครงการ ที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ กำหนดไว้ หรือการพัฒนาหลักสูตรและการสอนระบบโครงสร้างของการจัดโปรแกรมการ สอน การกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การปรับปรุงตำรา แบบเรียน คู่มือครู และสื่อ การเรียนต่าง ๆ การวัดและการประเมินผลการใช้หลักสูตรการปรับปรุงแก้ไข และการให้ การอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตร และการสอน รวมทั้งการบริการและการบริหารหลักสูตร ในการพัฒนาหลักสูตร

อวิชา แสงทอง (2564) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง หลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีความ สมบูรณ์ เหมาะสมกับความต้องการของสถานศึกษา และ จุดมุ่งหมาย ของการสอนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้รับการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตาม เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ การสำรวจความต้องการ การกำหนด วัตถุประสงค์ การเลือกเนื้อหาสาระ การจัดเนื้อหาสาระ การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลและวิธีการประเมินผล

มารุต พัฒนาผล (2567) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง การวางแผนและดำเนินการใช้ หลักสูตรอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและเกิด ประสิทธิภาพ เชื่อมโยงมาจากระบบ การร่างหลักสูตร ระบบการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย 6 กิจกรรม ได้แก่ 1) การขออนุมัติใช้หลักสูตร 2) การประชาสัมพันธ์ หลักสูตรสู่กลุ่มเป้าหมาย 3) การวางแผนการใช้หลักสูตร 4) การกำหนดทรัพยากรของ หลักสูตร 5) การกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ 6) การกำกับดูแลคุณภาพ การใช้หลักสูตร

สรุปได้ว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวางแผน ออกแบบ ปรับปรุง และบริหารจัดการเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และ การประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนา ศักยภาพอย่างเต็มที่ ตามมาตรฐานการศึกษาและความต้องการของสังคมในแต่ละบริบท

1.5.4 การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน

พร้อมพิไล บัวสุวรรณ (อ้างถึงใน กลงกรณ์ จ้าวตระกูล, 2561) กล่าวว่า คุณภาพนักเรียน หมายถึง นักเรียนมีความสามารถ ตามเป้าหมายของหลักสูตร คือเป็น คนเก่ง และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนด มี ความรู้และทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตด้วยความพอเพียง และเป็นคนดี นักเรียน มี ทักษะทางสังคมที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสุขในการทำงานและอยู่ร่วมในสังคม อย่างมี ความสุข

อุดมสิน คันธภูมิ (อ้างถึงใน กลงกรณ์ จ้าวตระกูล, 2561) กล่าวว่า คุณภาพนักเรียน หมายถึง คุณลักษณะที่ต้องการ ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ในด้านผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี และมีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิชัย วงษ์ใหญ่, มารุต พัฒนาผล (2562) กล่าวว่า การพัฒนานักเรียนอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การใช้วิธีการ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้มากที่สุด เพื่อให้ เกิดการเรียนรู้ได้สูงสุด

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของนักเรียน หมายถึง สิ่งสำคัญที่สะท้อนถึงผลสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้ โดยหมายถึงคุณลักษณะที่นักเรียนพึงมีทั้งด้านความสามารถ ทักษะ และคุณธรรม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรการศึกษา นักเรียนที่มีคุณภาพจะต้องมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างพอเพียง มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.5.5 การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน

ไชยา ภาวะบุตร (2560) กล่าวว่า บรรยากาศของโรงเรียน หมายถึง การ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนให้บรรลุ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีการปรับปรุงสถานที่ให้เป็นปัจจุบันส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรม เน้นการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของสถานศึกษา และการส่งเสริม การมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศและมีความรู้สึกรักและเป็นเจ้าของ ตลอดจนการให้ ความสำคัญของบุคลากรในโรงเรียน ให้ขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

ศักรินทร์ ชันธิวิธี (2561) กล่าวว่า บรรยากาศของโรงเรียน หมายถึง สภาพที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา ซึ่งเป็นการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ของครู นักเรียน เจ้าหน้าที่ และผู้บริหารสถานศึกษา โดยส่วนรวมจนทำให้ทุกฝ่ายเกิด ความรู้สึกพอใจ ภูมิใจ สบายใจ และมีความรู้สึกในความเป็นเจ้าของอยากมาโรงเรียนและ ปฏิบัติงานด้วยความร่าเริง แจ่มใส บรรยากาศมีแต่ความเป็นมิตร สร้างแรงจูงใจ การสร้าง ขวัญและกำลังใจ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้รับการตอบสนองอย่างดียิ่งจากมวลสมาชิก ในการทำงานทุกอย่างจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

อรรถพล ประเสริฐสังข์ (2566) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้ หมายถึง การจัด สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียนให้บรรลุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีการปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ให้เป็นปัจจุบัน ส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมในการทำงาน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของสถานศึกษา ประกอบด้วยการสร้างแรงจูงใจ การสร้างขวัญและกำลังใจ การส่งเสริมให้

บุคลากรเรียนรู้และพัฒนาตนเอง การให้ ความมั่นคงและปลอดภัย การพัฒนา สภาพแวดล้อมให้มีบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้

สรุปว่า การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน หมายถึง การสร้าง ปรับเปลี่ยน พัฒนา บรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียนควรมีลักษณะที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งในด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น การปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ ให้ทันสมัย สะอาด ปลอดภัย และเหมาะสมกับการใช้งาน รวมถึงการจัดพื้นที่ให้เปิดกว้าง ต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม ส่วนในด้านสภาพแวดล้อม ทางสังคม ควรเน้นส่งเสริมความรู้สึกรักและเป็นเจ้าของโรงเรียนของบุคลากรทุกคน มีการสร้างแรงจูงใจและขวัญกำลังใจในการทำงาน ส่งเสริมความสามัคคี และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่ครู นักเรียน และบุคลากรทุกระดับ

จากการศึกษาแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางวิชาการ ผู้วิจัย ได้นำองค์ประกอบมากำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ ดังตาราง 2

ตาราง 2 นิยามขององค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้

นิยามขององค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้
1. การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน หมายถึง กระบวนการระบุและนิยามบทบาท หน้าที่ และภารกิจหลักของสถานศึกษาอย่างชัดเจน โดยแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของโรงเรียนในการให้บริการด้านการศึกษา การพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมในภาพรวม พันธกิจจะต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายทางการศึกษา และนโยบายระดับชาติ รวมถึงสะท้อนบริบทเฉพาะของโรงเรียนในด้านศักยภาพ ทรัพยากร และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	1.1 การระบุและนิยามบทบาท หน้าที่ และภารกิจหลักของสถานศึกษาอย่างชัดเจน
	1.2 แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของโรงเรียนในการให้บริการด้านการศึกษา
	1.3 พัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง
	1.4 มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมในภาพรวม
	1.5 สะท้อนบริบทเฉพาะของโรงเรียนในด้านศักยภาพ ทรัพยากร และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตาราง 2 (ต่อ)

นิยามขององค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้
2. การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการวางแผน องค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการควบคุมตรวจสอบกิจกรรมทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา วิสัยทัศน์ของโรงเรียน และความต้องการของสังคมในศตวรรษที่ 21 กระบวนการดังกล่าวครอบคลุมถึงการออกแบบหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนการสอน การใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	2.1 วางแผน องค์การ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการควบคุมตรวจสอบกิจกรรมทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
	2.2 พัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา วิสัยทัศน์ของโรงเรียน และความต้องการของสังคมในศตวรรษที่ 21
	2.3 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
3. การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวางแผน ออกแบบ ปรับปรุง และบริหารจัดการองค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม โดยครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา โครงสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการพัฒนาและใช้หลักสูตรในระดับสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ	3.1 วางแผน ออกแบบ ปรับปรุง และบริหารจัดการองค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม
	3.2 กำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา โครงสร้าง กิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ตลอดจนการพัฒนาและใช้หลักสูตรในระดับสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 2 (ต่อ)

นิยามขององค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้
4. การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน หมายถึง กระบวนการจัดการศึกษาและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในทุกมิติ ได้แก่ ด้านสติปัญญา ความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด เจตคติ คุณธรรมจริยธรรม และทักษะชีวิต เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมทั้งด้านวิชาการและด้านบุคลิกภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ มีความรับผิดชอบต่องานของตนเองและส่วนรวม และสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตในโลกที่เปลี่ยนแปลง การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียนจึงครอบคลุมทั้งการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน การให้คำปรึกษาแนะแนว และการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เกื้อหนุนต่อการเติบโตของนักเรียนอย่างรอบด้าน	4.1 การจัดการศึกษาและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในทุกมิติ
	4.2 พัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียนจึงครอบคลุมทั้งการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน
	4.3 การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน การให้คำปรึกษาแนะแนว และการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เกื้อหนุนต่อการเติบโตของนักเรียนอย่างรอบด้าน
5. การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน หมายถึง กระบวนการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม วัฒนธรรม และจิตวิทยาในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ โดยมุ่งส่งเสริมความรู้สึกลดภัย เป็นมิตร มีแรงจูงใจในการเรียน และเกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียนและในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน บรรยากาศที่ดีจะช่วยส่งเสริมทั้งการเรียนรู้เชิงวิชาการ การพัฒนาทักษะชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างครู-นักเรียน ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจภายในให้นักเรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีความสุขในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน	5.1 การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม วัฒนธรรม และจิตวิทยาในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ
	5.2 ส่งเสริมความรู้สึกลดภัย เป็นมิตร มีแรงจูงใจในการเรียน และเกิดการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน
	5.3 ส่งเสริมทั้งการเรียนรู้เชิงวิชาการ การพัฒนาทักษะชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างครู-นักเรียน ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจภายในให้นักเรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีความสุขในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน

2. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง กับสมรรถนะด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ดังมีเนื้อหาต่อไปนี้

2.1 ความหมายสมรรถนะของครู

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) กล่าวว่า สมรรถนะของครู เป็นคุณลักษณะพื้นฐานของบุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผล หรือเป็นไปตามเกณฑ์ หรือการมีผลงานที่โดดเด่นกว่าในการทำงานหรือสถานการณ์นั้น สมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษา (Teachers and personals competency) หมายถึง พฤติกรรมซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Character) ทศนคติ (Attitude) และแรงจูงใจ (Motivation) ของบุคคล และส่งผลต่อความสำเร็จในการ ปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างโดดเด่น สมรรถนะมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) ความรู้ (Knowledge) 2) ทักษะ (Skills) 3) คุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) สมรรถนะของครู ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก 5 สมรรถนะและสมรรถนะประจำสายงาน 6 สมรรถนะ ดังต่อไปนี้

2.1.1 สมรรถนะหลัก

สมรรถนะหลัก หมายถึง สมรรถนะร่วมที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนต้องมีตามที่สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2553 กำหนดไว้ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ

2.1.1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงานในหน้าที่ให้มีคุณภาพ ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ โดยมีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย ติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และ ปรับปรุงพัฒนาประสิทธิภาพและผลงานอย่างต่อเนื่อง

2.1.1.2 การบริการที่ดี หมายถึง ความตั้งใจและความเต็มใจในการให้บริการและการปรับปรุงระบบบริการให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ

2.1.1.3 การพัฒนาตนเอง หมายถึง การศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

2.1.1.4 การทำงานเป็นทีม หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือ ทีมงาน แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธ์ภาพของสมาชิก ตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษา ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

2.1.1.5 จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครูหมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพครู เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน และสังคมเพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู

2.1.2 สมรรถนะประจำสายงาน

2.1.2.1 สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนา หลักสูตรการออกแบบ การเรียนรู้อย่างสอดคล้อง เป็นระบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียน เป็นสำคัญใช้ และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี และการวัดประเมินผลการเรียนรู้เพื่อ พัฒนานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด โดยมีตัวบ่งชี้ ดังนี้

1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร ได้แก่ 1) สร้าง/พัฒนา หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและท้องถิ่น 2) ประเมิน การใช้ หลักสูตรและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

2) ความรู้ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ ได้แก่ 1) กำหนดผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ ริเริ่ม เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ ความแตกต่าง และธรรมชาติของนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เหมาะสมสอดคล้องกับวัย ความ ต้องการของนักเรียน และชุมชน 3) เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการ เรียนรู้ การจัดกิจกรรม และการประเมินผลการเรียนรู้ 4) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ โดยบูรณาการอย่างสอดคล้องและเชื่อมโยงกัน 5) มีการนำผลการ ออกแบบการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ปรับใช้ตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม ให้เกิดผลกับนักเรียนตามที่คาดหวัง 6) ประเมินผลการออกแบบการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ ปรับปรุงและพัฒนา

3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ 1) จัดทำ ฐานข้อมูลเพื่อออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 2) ใช้รูปแบบและ เทคนิค

วิธีการสอนอย่างหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ 3) จัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังและส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะของ นักเรียน

4) ใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข และพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ 5) ใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ 6) พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและ ชุมชน

4) การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ 2) สืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ 3) ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการผลิตสื่อและนวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

5) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และนักเรียน 2) สร้างและนำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม 3) วัดและประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริง 4) นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

2.1.2.2 สมรรถนะการพัฒนานักเรียน (Student Development)

หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ

1) การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียน ได้แก่ 1) สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียนในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน 2) จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนกิจกรรม 3) จัดทำโครงการและกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียน

2) การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิตนักเรียน ได้แก่ 1) จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักเรียนด้านการดูแลตนเอง มีทักษะในการเรียนรู้การทำงานการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

3) การปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทยให้กับนักเรียน ได้แก่ 1) สอดแทรกความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย

ให้นักเรียน 2) จัดทำโครงการและกิจกรรมส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย

- 4) การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ 1) ให้นักเรียน คณะครูผู้สอน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคล 2) นำข้อมูลนักเรียนไปใช้ช่วยเหลือ พัฒนานักเรียนทั้งด้านการเรียนรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรายบุคคล 3) จัดกิจกรรมเพื่อป้องกันแก้ไข้ปัญหา และส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้นักเรียน 4) ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมกับค่านิยมที่พึงาม 5) ดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึงทันการณ์

2.1.2.3 สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management)

หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและ เอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชาการกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้อย่างมีความสุขและความปลอดภัยของนักเรียน

- 1) จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความ ปลอดภัยของนักเรียน ได้แก่ 1) จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและภายนอกห้องเรียน ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 2) ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนและนักเรียน กับนักเรียน 3) ตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้พร้อมใช้ และปลอดภัย อยู่เสมอ
- 2) จัดทำข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารประจำชั้นเรียนและ ประจำวิชา ได้แก่ 1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคลและเอกสารประจำ ชั้นเรียนอย่างถูกต้อง ครบถ้วนเป็นปัจจุบัน 2) นำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนา นักเรียนได้เต็มตามศักยภาพ
- 3) กำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา ได้แก่ 1) ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ กติกา ข้อตกลงในชั้นเรียน 2) แก้ปัญหาและพัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยโดยการสร้างวินัยเชิงบวกในชั้น 3) ประเมินการกำกับดูแลชั้นเรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนา

2.1.2.4 สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อ พัฒนา

นักเรียน (Analysis Synthesis & Classroom Research) หมายถึงความสามารถในการทำความเข้าใจแยกประเด็นเป็นส่วนย่อยรวบรวมประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อพัฒนานักเรียนรวมทั้งสามารถวิเคราะห์องค์การหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

1) การวิเคราะห์ได้แก่ 1) สำรวจปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อวางแผนการวิจัยพัฒนานักเรียน 2) วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เกี่ยวกับนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหาระบุสภาพ ปัจจุบัน 3) มีการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย อุปสรรค และ โอกาสความสำเร็จ ของการวิจัย เพื่อแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

2) การสังเคราะห์ได้แก่ 1) รวบรวมจำแนกและจัดกลุ่มของสภาพปัญหาของนักเรียน แนวคิดทฤษฎีและวิธีการแก้ไขปัญหามาเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ 2) มีการประมวลผลหรือสรุปข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนโดยใช้ข้อมูลรอบด้าน

3) การวิจัยเพื่อพัฒนานักเรียน ได้แก่ 1) จัดทำแผนการวิจัย และดำเนินการกระบวนการวิจัย อย่างเป็นระบบตามแผนดำเนินการวิจัยที่กำหนดไว้ 2) ตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ 3) มีการนำ ผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการณศึกษาศาสตร์อื่น ๆ ที่มีบริบทของปัญหาที่คล้ายคลึงกัน

2.1.2.5 สมรรถนะภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน โดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้อำนวยการโรงเรียน ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

1) วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ที่เหมาะสมกับความเป็นครูได้แก่ 1) พิจารณาบทบาท ประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออกต่อนักเรียนและผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อนตนเองและส่วนรวม 2) เห็นคุณค่าให้ความสำคัญในความคิดเห็นหรือผลงานและให้เกียรติแก่ผู้อื่น 3) กระตุ้นจูงใจปรับเปลี่ยนความคิดและการกระทำของผู้อื่นให้มีความผูกพัน และมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

2) การสนทนาอย่างสร้างสรรค์ได้แก่ 1) มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการสนทนาอย่างสร้างสรรค์กับผู้อื่นโดยมุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ของนักเรียนและการพัฒนาวิชาชีพ 2) มีทักษะการฟัง การพูด และการตั้งคำถามเปิดใจกว้าง ยืดหยุ่น ยอมรับทัศนะที่หลากหลายของผู้อื่นเพื่อเป็นแนวทางใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงาน 3) สืบเสาะข้อมูลความรู้ทางวิชาชีพใหม่ ที่สร้างความท้าทายใน การสนทนาอย่างสร้างสรรค์กับผู้อื่น

3) การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ 1) ให้ความสนใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบันโดยมีการวางแผนอย่างมีวิสัยทัศน์ซึ่งเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจของโรงเรียนร่วมกับผู้อื่น 2) ริเริ่มการปฏิบัติที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนานวัตกรรม 3) กระตุ้นผู้อื่นให้มีการเรียนรู้และความร่วมมือ ในวงกว้างเพื่อพัฒนานักเรียน สถานศึกษาและวิชาชีพ 4) ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นภายใต้ระบบและขั้นตอนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้

4) การปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรอง ได้แก่ 1) พิจารณาไตร่ตรองความสอดคล้องระหว่างการเรียนรู้ของนักเรียนและการจัดการเรียนรู้ 2) สนับสนุนความคิดริเริ่มซึ่งเกิดจากการพิจารณาไตร่ตรองของเพื่อนร่วมงานและ มีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ 3) ใช้เทคนิควิธีการหลากหลายในการตรวจสอบ ประเมินการปฏิบัติงานของตนเองและผลการดำเนินงานสถานศึกษา

5) การมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์นักเรียน ได้แก่ 1) กำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของตนเองตามสภาพจริงและปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จได้ 2) ให้ข้อมูล ข้อคิดเห็นรอบด้านของนักเรียนต่อผู้ปกครองและนักเรียนอย่างเป็นระบบ 3) ยอมรับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความคาดหวังด้านการเรียนรู้ของนักเรียนจากผู้ปกครอง 4) ปรับเปลี่ยนบทบาทและการปฏิบัติงานของตนเองให้เอื้อต่อ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์นักเรียน 5) ตรวจสอบข้อมูลการประเมินนักเรียนอย่างรอบด้าน รวมไปถึงใช้ผลการวิจัยหรือองค์ความรู้ต่าง ๆ และนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ นักเรียนอย่างเป็นระบบ

2.1.2.6 สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์ และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship & Collaborative – Building for Learning Management) หมายถึงการประสานความร่วมมือสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และเครือข่าย กับผู้ปกครองชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริม การจัดการเรียนรู้

1) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการ จัดการ เรียนรู้ ได้แก่ 1) กำหนดแนวทางในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความร่วมมือกับ ชุมชน 2) ประสานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน 3) ให้ความ ร่วมมือใน กิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน 4) จัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์และความ ร่วมมือกับ ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

2) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

จริยาภรณ์ ตู่คำมูล (2563) กล่าวว่า สมรรถนะของครู หมายถึง ความสามารถของครู ในด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

สรุปได้ว่า สมรรถนะของครู หมายถึง ความสามารถที่ครูต้องใช้ในการพัฒนานักเรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถนี้เกิดจากการหลอมรวมขององค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) คุณลักษณะ (Character) ทักษะคิด (Attitude) และแรงจูงใจ (Motivation) ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของครูอย่างโดดเด่น

2.2 ความหมายของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

2.2.1 ความหมายของสมรรถนะ

สุภาพรพรณ ศิริอรุณ (2559) กล่าวว่า สมรรถนะของครู หมายถึง ข้อมูลที่สำคัญยิ่งต่อการกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ด้านวิชาชีพ ครูของสาขาวิชาสังคมศึกษา เนื่องจากขณะนี้ มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายแห่งที่เปิดสอนและผลิต นักศึกษาสาขาสังคมศึกษา และมีผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนมากขึ้น ดังนั้น สมรรถนะครูสาขาวิชาสังคมศึกษาที่ ในการนำไปใช้พัฒนาให้มีคุณภาพทั้งการรู้วิชาเฉพาะด้านและทักษะวิชาชีพครู

พีรวัตร จัทกุล (2559) กล่าวว่า สมรรถนะว่า สมรรถนะ (Competency) หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ ทำให้การปฏิบัติงานนั้น ประสบความสำเร็จตามเกณฑ์มาตรฐานหรือสูงกว่า โดยมีองค์ประกอบ คือ ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่ซ่อนเร้นอยู่ ได้แก่ ค่านิยม จริยธรรม บุคลิกภาพ คุณลักษณะทางกายอื่น ๆ ทั้งนี้ พฤติกรรมที่ถูกนำมาใช้จะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับภาระงานที่ปฏิบัติในตำแหน่งนั้น ๆ

พระมหาอุตร อุตตโร (มากติ) (2567) กล่าวว่า สมรรถนะของครูสังคัมศึกษา หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน และการ ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการทำงานให้สำเร็จ เป็นการ เรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้สอนได้ทำ หน้าที่ครูอย่างสมบูรณ์ขึ้นมิใช่เพียง ผู้ถ่ายทอดความรู้หรือสอน แค่เพียงหนังสือเท่านั้น หากแต่เป็นครูสอนคน และได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนอย่าง แท้จริง

สรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถหรือคุณลักษณะของบุคคล ที่ส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน โดยเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคล สามารถผลิตผลงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและโดดเด่นกว่าผู้อื่น ซึ่งสมรรถนะไม่ได้ หมายถึงเพียงแค่ความรู้ หรือทักษะที่สามารถมองเห็นได้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงส่วนที่ซ่อนอยู่ ภายในตัวบุคคลด้วย

2.2.2 ความหมายของการบริหารหลักสูตร

เหมือนฝัน วงศ์เดช (2562) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การดำเนินการของสถานศึกษาในการนำหลักสูตรที่ สถานศึกษาจัดทำขึ้นไปสู่ การปฏิบัติหรือไปสู่การเรียนการสอน ตามแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐาน 7 ด้าน ได้แก่ 1) การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา 2) การจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา 3) การวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร 4) การดำเนินการบริหารหลักสูตร 5) การนิเทศ กำกับ ติดตาม ประเมินผล 6) การสรุปผลการดำเนินงานของสถานศึกษา และ 7) การปรับปรุงพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร

ธีระ ฤกษ์เจริญ (อ้างถึงใน บุญช่วย ศิริเกษ, 2568) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยครอบคลุมตั้งแต่ การวางแผน การจัดองค์กร การนำ และการควบคุม การบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ ต้องคำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างหลักสูตรกับบริบทของสถานศึกษา ความต้องการของ ผู้เรียน และความเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูสามารถนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่การ จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการเชื่อมโยงเนื้อหา แนวคิด และทักษะจากหลากหลาย

วิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นองค์รวมและเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริง

สรุปได้ว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง การบริหารงานการใช้หลักสูตรของสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การเตรียมการ การดำเนินการสู่ห้องเรียน และการประเมินผล โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีคุณภาพ สอดคล้องกับแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษาที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2.3 ความหมายของการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) คือ การเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ด้วยการวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟัง ผู้เรียนต้องอ่าน เขียน ตั้งคำถาม และถาม อภิปรายร่วมกัน ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยต้องคำนึงถึงความรู้เดิมและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ผู้เรียนจะถูก เปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้

รังสิยา นรินทร์ (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การออกแบบ กระบวนการพัฒนานักเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามที่ คาดหวัง โดยนำเอาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ วิธีสอน กิจกรรม เทคนิคการสอนและ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ มาเป็นส่วนประกอบ เพื่อให้เกิดกระบวนการที่ เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การออกแบบการจัดการเรียนรู้ต้องอาศัยการบูรณาการ หลักการ แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ วิธีสอน เทคนิคการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 และบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามที่คาดหวัง

2.2.4 ความหมายของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

มงกุฏ วงศ์สาคร (2566) กล่าวว่า สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ออกแบบการเรียนรู้ อย่าง สอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

จัดกิจกรรม การเรียนรู้อย่างหลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม จัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใช้หลักจิตวิทยา ในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ใช้สื่อนวัตกรรม และ เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย สืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผล สร้างและนำเครื่องมือวัด และประเมินผลไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่า สมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู หมายถึง ความสามารถ ของครูในการวางแผน ออกแบบ ดำเนินการ และประเมินผล การจัดการเรียนรู้ โดยเชื่อมโยงกับหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง มีคุณภาพ และสอดคล้องกับบริบทของนักเรียนและสังคม

2.3 องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ของครู

มีนักวิชาการ องค์การต่าง ๆ ได้กล่าวถึง ขอบข่ายองค์ประกอบสมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ไว้ดังต่อไปนี้

รัมภา กุณพันธนาภา, วิเชียร ธารงโสติสสกุล (2560) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของสมรรถนะของครูด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหารหลักสูตร สาระการเรียนรู้ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน และ 4) ด้านการวัดและประเมินผล

ทิพย์ ขำอยู่ (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะของครูด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านความรู้ และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จริยาภรณ์ ตูคำมูล (2563) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะของครูด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ 3) ด้านการเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) ด้านสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และ 5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สร้อยพร รัตนธรรมา (2564) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะของครูด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 6 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 4) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 5) ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ 6) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ฐิติภูมิ สุวรรณไตรย (2564) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะของครูด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) ด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วาสนา กิรติจาเรณู, สุภาวดี วิสุวรรณ์ (2565) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะของครูด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านความรู้ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

พิไลวรรณ มาตเลิง (2565) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะของครูด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) ด้านการใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) ด้านการวัดและประเมินผล

นภาพร จำเมืองฮาม (2565) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะของครูด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการออกแบบการเรียนรู้ 3) ด้านการเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ, 4) ด้านสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ศลิษา ณรงค์เลิศฤทธิ์และคณะ (2566) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะของครูด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 5 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านความรู้ ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) ด้านการใช้และพัฒนา

สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ และ 5) ด้านการวัด และประเมินผล การเรียนรู้

รัชนาท ยะมงคล (2567) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสมรรถนะของ ครูด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มี 2 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหาร และจัดการหลักสูตร และ 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปการสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะด้าน การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู รายละเอียดดังตาราง 3

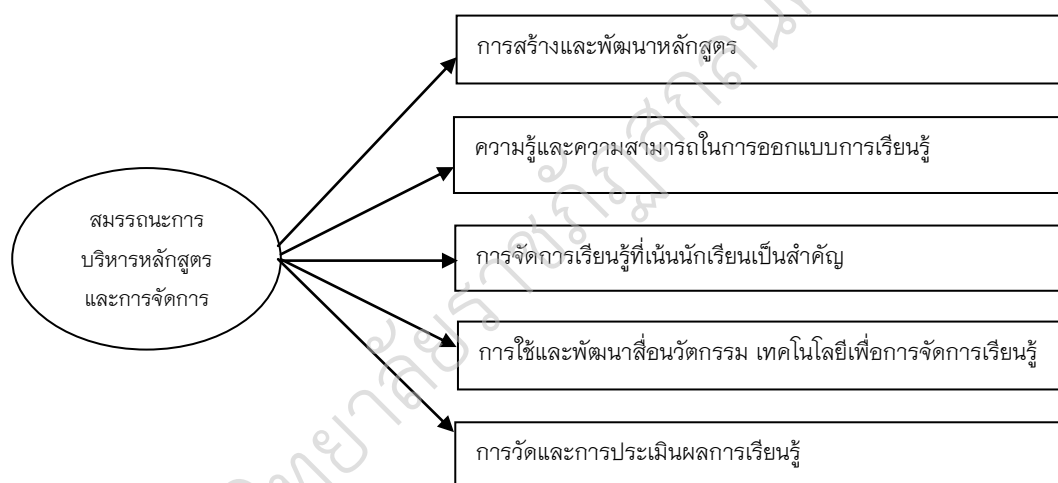
ตาราง 3 สังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ของครู

นักวิชาการ/นักวิจัย	รามา ภูณพัฒน์นาก, วิเชียร ธารงโสติดิสกุล (2562)	ทิพย์ ชำอยู่ (2562)	จริยาภรณ์ ตู่คำมูล (2563)	สรวิศพร ถนัดรอบ (2564)	ฐิติภูมิ สุวรรณไตรย (2564)	วาสนา กীরติจาเวญ, สุภาวดี วิสุวรรณ (2565)	พัลลภวรรณ มาตสิงห์ (2565)	นภาพร จำเืองฮาม (2565)	ศศิษา ณรงค์เลิศฤทธิ์และคณะ (2566)	รัชนาท ยะมงคล (2567)	ความถี่	ร้อยละ	ประเด็นที่เลือกศึกษา
สมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้													
1.การสร้างและพัฒนาหลักสูตร											10	100	✓
-การสร้างและพัฒนาหลักสูตร		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				
-การบริหารหลักสูตร สารการเรียนรู้	✓												
-การบริหารและจัดการหลักสูตร										✓			
2.ความรู้และความสามารถในการ ออกแบบการเรียนรู้											10	100	✓
-การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓												
-ความรู้และความสามารถในการ ออกแบบการเรียนรู้		✓		✓		✓			✓				
-การออกแบบการเรียนรู้			✓				✓	✓					
-การออกแบบการจัดการเรียนรู้					✓								
3.การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็น สำคัญ											10	100	✓
-การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ		✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓			
-การเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ			✓					✓					

ตาราง 3 (ต่อ)

นักวิชาการ/นักวิจัย สมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้	นักวิชาการ/นักวิจัย												
	รศ.ดร. กฤษณ์พัฒน์ภัก, วิเชียร ธารโศกสถิต	ทิพย์ ขำอยู่ (2562)	จริยาภรณ์ ตู่คำมูล (2563)	สร้อยพร ถนอมรอบ (2564)	สิริภูมิ สุวรรณไตรย (2564)	วาสนา กীরติจาเรญ, สุภาวดี วิสุพรรณ (2565)	พิไลวรรณ มาตเลิง (2565)	นภาพร จำเมืองงาม (2565)	ศศิญา ณรงค์เลิศฤทธิ์และคณะ (2566)	รัชณา ยะมมงคล (2567)	ความถี่	ร้อยละ	ประเด็นที่เลือกศึกษา
4.การบริหารจัดการชั้นเรียน											1	10	
-การบริหารจัดการชั้นเรียน				✓									
5.การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้											9	90	✓
-การใช้สื่อการเรียนการสอน	✓												
-การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม				✓									
-การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน		✓				✓	✓						
-การใช้ สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนรู้			✓		✓								
-สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี			✓										
-สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการ จัดการเรียนรู้								✓					
-การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้									✓				
6.การวัดและการประเมินผลการ เรียนรู้											9	90	✓
-การวัดและการประเมินผล	✓						✓						
-การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓				
รวม	4	5	5	6	5	5	5	5	5	2			

จากตาราง 3 จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อการสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารและการจัดการเรียนรู้ของครู ตามแนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการ ทั้ง 10 แหล่ง ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ความถี่ตั้งแต่ ร้อยละ 60 ขึ้นไป เพื่อคัดเลือกองค์ประกอบสมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ผลการสังเคราะห์ดังกล่าวทำให้ได้องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ 5) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ จากองค์ประกอบข้างต้นสามารถอธิบายความสัมพันธ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ได้ดังภาพประกอบ 4



ภาพประกอบ 3 องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

จากการศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ดังตารางที่ 3 จึงนำมาเป็นกรอบในการวิจัย เพื่อพิจารณาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

2.3.1 ความหมายของการสร้างและพัฒนาหลักสูตร

วิชัช วงษ์ใหญ่ (2562) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การพยายามวางโครงการ ที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หรือการพัฒนาหลักสูตรและการสอนระบบโครงสร้างของการจัดโปรแกรมการสอน การกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การปรับปรุงตำรา แบบเรียน คู่มือครู และสื่อการเรียนต่าง ๆ การวัดและการประเมินผลการใช้หลักสูตรการปรับปรุงแก้ไข และการให้การอบรมครูผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรและการสอน รวมทั้งการบริการและการบริหารหลักสูตร ในการพัฒนาหลักสูตร เซย์เลอร์และอเล็กซานเดอร์ (Saylor and Alexander, 1974) ซึ่งให้เห็นว่า การจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตรนั้น มีงานที่ต้องทำสำคัญ ๆ อยู่ 3 ประการ คือ

1. การพิจารณาและการกำหนดเป้าหมายเบื้องต้นที่สำคัญของหลักสูตรที่จัดทำนั้นว่ามีเป้าหมายเพื่ออะไร ทั้งโดยส่วนรวมและส่วนย่อยของหลักสูตรนั้น ๆ อย่างเด่นชัด
2. การเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนและวัสดุประกอบการเรียนการสอน การเลือกสรรเนื้อหาเพื่อสาระเพื่อการอ่าน การเขียน การทำแบบฝึกหัด และหัวข้อสำหรับการอภิปรายตลอดจนกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นต้น
3. การกำหนดระบบการจัดวัสดุอุปกรณ์และการจัดการเรียนการสอนตลอดทั้งการทดลองที่เป็นประโยชน์ เหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละวิชาและแต่ละชั้นเรียน

อวัศยา แสงทอง (2564) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง หลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมกับความต้องการของสถานศึกษา และ จุดมุ่งหมายของการสอนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตาม เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน คือ การสำรวจความต้องการ การกำหนดวัตถุประสงค์ การเลือกเนื้อหาสาระ การจัดเนื้อหาสาระ การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลและวิธีการประเมินผล

มารุต พัฒผล (2567) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร หมายถึง การวางแผนและดำเนินการใช้ หลักสูตรอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เชื่อมโยงมาจากระบบ การร่างหลักสูตร ระบบการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย 6 กิจกรรม ได้แก่ 1) การขออนุมัติใช้หลักสูตร 2) การประชาสัมพันธ์หลักสูตรสู่กลุ่มเป้าหมาย 3) การวางแผนการใช้หลักสูตร 4) การกำหนดทรัพยากรของ

หลักสูตร 5) การกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ 6) การกำกับดูแลคุณภาพการใช้หลักสูตร

สรุปได้ว่า การสร้างและพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวางแผน ออกแบบ และปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เนื้อหา จุดมุ่งหมาย วิธีการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา และนโยบายระดับชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ การสร้างและพัฒนาหลักสูตรอาจดำเนินการในระดับชาติ (หลักสูตรแกนกลาง) หรือระดับสถานศึกษา (หลักสูตรสถานศึกษา) และมักต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของครู นักวิชาการ ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการทางการศึกษา

2.3.2 ความหมายของความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้

นัตรชัย สุขุม (2565) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ หมายถึง การจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการในศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีวิธีการค้นคว้าหาความรู้ ฝึกทักษะที่จำเป็นในด้านต่าง ๆ มีคุณลักษณะและเจตคติในการปฏิบัติงานหรือสร้างผลงาน/ชิ้นงาน หรือภาระงานจนสำเร็จด้วยตนเอง และประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตที่สร้างคุณค่าให้กับตัวเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม โดยมีเป้าหมาย คือ มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทักษะเจตคติและคุณลักษณะต่าง ๆ อย่างเป็นองค์รวมในการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา และการใช้ชีวิต เป็นการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง เรียนรู้เพื่อให้สามารถใช้งานได้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตจริง เป็นการเรียนเพื่อใช้ประโยชน์ไม่ใชการเรียนเพื่อรู้เท่านั้น

[Satitpakeekul, Janchai] และ Kurt (อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2565)

กล่าวว่า การออกแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เป็นกระบวนการที่เป็นระบบ มาใช้ในการศึกษาความต้องการของผู้เรียนและปัญหาการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้และการสอนเพื่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพของการสอน ซึ่งกระบวนการทั้งหมดมาจากการวิเคราะห์ความต้องการ และเป้าหมายของการเรียนรู้การพัฒนาระบบการถ่ายทอดความรู้ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ การประเมินผลการเรียนการสอนและทุก ๆ กิจกรรมของผู้เรียนนำมาใช้ดำเนินการ ให้สอดคล้องตามเป้าหมายของการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้ สามารถแยกความหมายได้ 2 ลักษณะคือ 1) ความหมายเชิงศาสตร์ เป็นสาขา

ของความรู้แนวคิดทฤษฎี ตลอดจนการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับยุทธศาสตร์
การจัดการเรียนการสอน การพัฒนายุทธศาสตร์และการน ายยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ
การประเมินผลและการจัดการชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน 2) ความหมายเชิง
กระบวนการ เป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกิจกรรมขั้นตอนหนึ่งของการนำ
หลักสูตรไปใช้ เป็นกระบวนการกำหนดลักษณะเฉพาะของการจัดการเรียนรู้อย่างเป็น
ระบบ โดยใช้แนวคิดและทฤษฎี ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดการ
เรียนรู้

สรุปได้ว่า ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ หมายถึง
องค์ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และสมรรถนะที่ครูหรือผู้ออกแบบการเรียนรู้จำเป็นต้องมี
ในการวางแผนและจัดโครงสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่มีระบบ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิด
การเรียนรู้ที่มีคุณภาพ มีความหมาย และสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร รวมถึง
สามารถเชื่อมโยงเนื้อหากับชีวิตจริง พัฒนาทักษะและตอบสนองความแตกต่างระหว่าง
บุคคล ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ครอบคลุมทั้งการกำหนดผลลัพธ์การ
เรียนรู้ การเลือกเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม การออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการมี
ส่วนร่วมของนักเรียน และการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างสอดคล้อง
และเป็นระบบ

2.3.3 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน มงกุฏ วงศ์สาคร, 2566) กล่าวว่า
สิ่งสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยนำเสนอสอดคล้องกันว่า
มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ มีลักษณะสำคัญ 7 ประการ

ด้วยกัน คือ

1.1 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นด้านจิตใจ (Mindful Learning)

1.2 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำให้นักเรียนได้รับทักษะที่จำเป็น สำหรับ

ศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การสร้าง
นวัตกรรม การเรียนและการทำงานร่วมกันเป็นทีม การมีภาวะผู้นำ การสื่อสาร การใช้
ข้อมูลและสารสนเทศ การติดต่อสื่อสารทางไกล การใช้คอมพิวเตอร์และ ปัญญาประดิษฐ์
การคิดคำนวณ

1.3 เป็นกิจกรรมที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผลการเรียนรู้ เป็นฐาน (Result–Base Learning) ส่งเสริมการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมการทำโครงการและแก้ปัญหาโจทย์ในรูปแบบต่าง ๆ

1.4 ส่งเสริมให้ได้แสวงหาโอกาส นำไปสู่การออกแบบ ลงมือ ปฏิบัติค้นหา คำตอบจากห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ จัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้นอก ห้องเรียนสถานประกอบการ แปลงสภาพ โรงงาน บริษัท ธุรกิจของรัฐ หรือของเอกชน เพื่อค้นหาคำตอบจากสถานที่และสถานประกอบการจริง

1.5 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์และกระตือรือร้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ทำให้นักเรียนและ/หรือครูค้นพบความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ และสร้างนวัตกรรมใหม่

1.6 เรียนรู้ทั่วโลกและ ภูมิปัญญาหลักของไทย ศึกษาทางเลือกของสังคมไทยและของโลกที่มีความหลากหลาย

1.7 เป็นกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีเป้าหมาย (Purposeful Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสามารถสร้างอาชีพได้

2. บทบาทของครูผู้สอน ต้องแสดงออกถึงพฤติกรรมดังนี้

2.1 เป็นผู้กระตุ้นให้เกิดการเป็นห้องเรียนแห่งความสงสัยอยากรู้อยากถาม "Community of Inquiry" ต้องสอนน้อย แต่ให้นักเรียน เรียนรู้มาก

2.2 ส่งเสริมกระบวนการวิจัยให้เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนและกระตุ้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม

2.3 กระตุ้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการคิดสร้างสรรค์ (Creative Learning) ให้นำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกที่ มาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ เพื่อสร้างและ พัฒนานำไปสู่การผลิตนวัตกรรม (Innovation) ขึ้นมาตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคมและประเทศ

2.4 กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing Incentive)

2.5 กระตุ้นให้ใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ปัญหารายบุคคลแล้วแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2.6 เปลี่ยนจากผู้ถ่ายทอด (Transmitting) เป็นผู้ชี้แนะ (Mentoring)

2.7 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการการพัฒนาทักษะทางสังคม
คุณธรรมจริยธรรม คารวะธรรม การสร้างเสริมสุขภาพอนามัย การเป็นพลเมืองที่ดีของ
ประเทศและของโลก

2.8 กระตุ้นให้นักเรียนมีจิตสาธารณะยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็น ที่ตั้ง
(Mindful People)

3. บทบาทของนักเรียน แสดงออกถึงพฤติกรรมดังนี้

3.1 นักเรียนแต่ละคนจะไม่อยู่เฉยๆ กระตือรือร้นและคิดค้นหา ความรู้และ
คำตอบอยู่ตลอดเวลา (Active Learner)

3.2 แสดงถึงร่วมกันลงมือปฏิบัติกิจกรรม ใช้การวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหา
การร่วมกันระดมความคิดสร้างสรรค์แบบกลุ่ม (Common Creating)

3.3 สามารถแสดงออกถึงการคิดนอกกรอบ (Out of the Box)

3.4 สามารถใช้ทักษะกระบวนการในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน

3.5 เกิดทักษะ ในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและการทำงาน เป็นระบบ

3.6 ใช้ทักษะการสื่อสารการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การนำเสนอ ผลการเรียนรู้มา
อภิปรายแลกเปลี่ยนในชั้นเรียน

3.7 มีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เป็น ประโยชน์หรือ
สนองต่อความต้องการของชุมชน สังคม หรือประเทศชาติ

3.8 แสดงถึงคุณลักษณะมีจิตสำนึกสาธารณะ และมีคุณธรรม จริยธรรม
ความดีงาม

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ หมายถึง
แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับนักเรียนในฐานะ “ศูนย์กลางของการเรียนรู้”
โดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ ความสามารถ และศักยภาพของนักเรียน
เป็นพื้นฐานในการวางแผนการสอน การจัดกิจกรรม และการประเมินผล ด้วยเป้าหมาย
เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง พัฒนาองค์ความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด และ
คุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างรอบด้าน แนวทางนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีบทบาทเชิงรุกใน
การเรียนรู้ เช่น การตั้งคำถาม ค้นคว้า ทดลอง แก้ปัญหา มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่าง
หลากหลาย และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์จริง รวมทั้งเน้นการสร้าง
แรงจูงใจจากภายในและการเรียนรู้ตามความสนใจเฉพาะบุคคล

2.3.4 ความหมายของการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้

อัศนีย์ สุกิจใจ (2560) กล่าวว่า สื่อและเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นใช้ควบคู่กับเครื่องมือโสตทัศนวัสดุ หรือเครื่องมือที่เป็น เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น แถบบันทึกภาพพร้อมเสียง (วีดิทัศน์) แถบบันทึกเสียง ภาพนิ่ง สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นอกจากนี้สื่อและเทคโนโลยี ยังหมายรวมถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อ้างถึงใน มงกุฏ วงศ์สาคร, 2566) กล่าวถึง แนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะที่จำเป็นในการ ปฏิบัติงานของครูผู้สอนในการใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1) ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับ เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ 2) สืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการ จัดการเรียนรู้ และ 3) ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการผลิต สื่อ/นวัตกรรมที่ใช้ในการ จัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการนำสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล โดยการใช้เทคโนโลยีสามารถช่วยให้การเรียนรู้เป็นสิ่งที่เข้าถึงง่ายยิ่งขึ้น ตอบโจทย์การเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตามบริบท และสามารถสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความสามารถของนักเรียน การใช้และพัฒนาสื่อดังกล่าวไม่เพียงแต่เป็นการเลือกใช้เครื่องมือหรือแอปพลิเคชันใหม่ ๆ แต่ยังรวมถึงการพัฒนาแนวทางการใช้ที่เหมาะสมและการสร้างสรรค์เนื้อหาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความหลากหลายในการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษา

2.3.5 ความหมายของการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

มัสยา โชะศิริ (2561) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผล หมายถึง กระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียน การใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามมาตรฐานที่สอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน การสอนและการประเมินผล นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

มกฏ วงศ์สาคร (2566) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง ความสำเร็จของการใช้กระบวนการ ในการวัดคุณภาพนักเรียน โดยการใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อมูล เชิงปริมาณหรือข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่มีความหมาย แทนพฤติกรรมหรือผลงานที่นักเรียน แสดงออกมา แล้วนำเอาข้อมูลที่ได้จากการวัดมา พิจารณาเพื่อประเมินเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถของนักเรียน บทบาทหน้าที่ของ ครูผู้สอนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ครูต้องพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลการ เรียนที่มีคุณภาพตามหลักการวัดและ ประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสาระการ เรียนรู้และตัวชี้วัด พร้อมทั้งจัดเก็บ เครื่องมืออย่างเป็นระบบ รวมถึงวัดและประเมินผล พัฒนาการของนักเรียนด้วยวิธีการ และเครื่องมือที่หลากหลาย และตัดสินผลการเรียนรู้ โดยพิจารณาคะแนนพัฒนาการ

สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ใช้ เครื่องมือและวิธีการต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีเป้าหมายในการตรวจสอบว่า นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ การวัดและการประเมินการเรียนรู้ไม่เพียงแต่เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน ด้านความรู้ แต่ยังรวมถึงการประเมินทักษะ กระบวนการคิด คุณลักษณะและทัศนคติที่ เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ การประเมินสามารถทำได้ทั้งในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ และ หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนรู้

จากข้อมูลดังกล่าวมาผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นพฤติกรรมบ่งชี้ นิยามขององค์ พฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู รายละเอียดดัง ตาราง 4

ตาราง 4 นิยามขององค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้

นิยามขององค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้
1.การสร้างและพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการวางแผน ออกแบบ และปรับปรุง หลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เนื้อหา จุดมุ่งหมาย วิธีการจัดการเรียนรู้ และการ ประเมินผลสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความ ต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา และ นโยบายระดับชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริม สมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตใน ศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ การสร้างและพัฒนาหลักสูตรอาจดำเนินการใน ระดับชาติ (หลักสูตรแกนกลาง) หรือระดับ สถานศึกษา (หลักสูตรสถานศึกษา) และมักต้อง อาศัยการมีส่วนร่วมของครู นักวิชาการ ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการทางการ ศึกษา	1.1 กระบวนการวางแผน ออกแบบ และปรับปรุง หลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เนื้อหา จุดมุ่งหมาย วิธีการจัดการเรียนรู้ และการ ประเมินผลสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน
	1.2 ส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิต ในศตวรรษที่ 21
	1.3 สร้างและพัฒนาหลักสูตรอาจดำเนินการใน ระดับชาติ (หลักสูตรแกนกลาง) หรือระดับ สถานศึกษา (หลักสูตรสถานศึกษา) และมักต้อง อาศัยการมีส่วนร่วมของครู นักวิชาการ ผู้บริหาร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการทาง การศึกษา
2. ความรู้และความสามารถในการออกแบบการ เรียนรู้ หมายถึง องค์ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และสมรรถนะที่ครูหรือผู้ออกแบบการเรียนรู้ จำเป็นต้องใช้ในการวางแผนและจัดโครงสร้าง กระบวนการเรียนรู้อย่างมีระบบ โดยมุ่งเน้นให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ มี ความหมาย และสอดคล้องกับเป้าหมายของ หลักสูตร รวมถึงสามารถเชื่อมโยงเนื้อหากับชีวิต จริง พัฒนาทักษะ และตอบสนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ความสามารถในการออกแบบการ เรียนรู้ครอบคลุมทั้งการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ การเลือกเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม การ ออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ นักเรียน และการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ	2.1 ผู้ออกแบบการเรียนรู้จำเป็นต้องมีการ วางแผนและจัดโครงสร้างกระบวนการเรียนรู้ อย่างมีระบบ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ มีความหมาย และสอดคล้องกับ เป้าหมายของหลักสูตร
	2.2 เชื่อมโยงเนื้อหากับชีวิตจริง พัฒนาทักษะใน ศตวรรษที่ 21 และตอบสนองความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ความสามารถในการออกแบบการ เรียนรู้ครอบคลุมทั้งการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้
	2.3 เลือกเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม การ ออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ นักเรียน และการกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล การเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ

ตาราง 4 (ต่อ)

นิยามขององค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้
3. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ หมายถึง แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับนักเรียนในฐานะ “ศูนย์กลางของการเรียนรู้” โดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ ความสามารถ และศักยภาพของนักเรียนเป็นพื้นฐานในการวางแผนการสอน การจัดกิจกรรม และการประเมินผล ด้วยเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง พัฒนาการความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างรอบด้าน แนวทางนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีบทบาทเชิงรุกในการเรียน เช่น การตั้งคำถาม ค้นคว้า ทดลอง แก้ปัญหา มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างหลากหลาย และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์จริง รวมทั้งเน้นการสร้างแรงจูงใจจากภายในและการเรียนรู้ตามความสนใจเฉพาะบุคคล	3.1 จัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับนักเรียนในฐานะ “ศูนย์กลางของการเรียนรู้” โดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจความสามารถ และศักยภาพของนักเรียนเป็นพื้นฐาน
	3.2 จัดกิจกรรม และการประเมินผล ด้วยเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง
	3.3 พัฒนาการความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างรอบด้าน แนวทางนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีบทบาทเชิงรุกในการเรียน เช่น การตั้งคำถาม ค้นคว้า ทดลอง แก้ปัญหา
	3.4 มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างหลากหลาย และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์จริง รวมทั้งเน้นการสร้างแรงจูงใจจากภายในและการเรียนรู้ตามความสนใจเฉพาะบุคคล
4. การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการนำสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการของนักเรียนในยุคดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีสามารถช่วยให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่เข้าถึงง่ายยิ่งขึ้น ตอบโจทย์การเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตามบริบท และสามารถสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความสามารถของนักเรียน การใช้และพัฒนาสื่อดังกล่าวไม่เพียงแต่เป็นการเลือกใช้เครื่องมือหรือแอปพลิเคชันใหม่ ๆ แต่ยังรวมถึงการพัฒนาแนวทางการใช้ที่เหมาะสมและการสร้างสรรค์เนื้อหาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้	4.1 นำสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน และสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย
	4.2 ใช้เทคโนโลยีสามารถช่วยให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่เข้าถึงง่ายยิ่งขึ้น ตอบโจทย์การเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตามบริบท และสามารถสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและความสามารถของนักเรียน
	4.3 พัฒนาสื่อใช้ที่เหมาะสมและการสร้างสรรค์เนื้อหาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความหลากหลายในการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษา

ตาราง 4 (ต่อ)

นิยามขององค์ประกอบ	พฤติกรรมบ่งชี้
ในรูปแบบที่มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความหลากหลายในการเรียนรู้ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการศึกษา	
5.การวัดและการประเมินการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ใช้เครื่องมือและวิธีการต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีเป้าหมายในการตรวจสอบว่า นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ การวัดและการประเมินการเรียนรู้ไม่เพียงแต่เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านความรู้ แต่ยังรวมถึงการประเมินทักษะกระบวนการคิด คุณลักษณะและทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ การประเมินสามารถทำได้ทั้งในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ และหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนรู้	5.1 ใช้เครื่องมือและวิธีการต่าง ๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยมีเป้าหมายในการตรวจสอบว่า นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ 5.2 วัดและการประเมินการเรียนรู้ไม่เพียงแต่เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านความรู้ แต่ยังรวมถึงการประเมินทักษะกระบวนการคิด คุณลักษณะและทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน

จากผลการศึกษาผลงานวิจัยของนักวิชาการเกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ผู้วิจัยให้ความสนใจในการศึกษาทั้ง 2 องค์ประกอบ คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน พบว่า ปัจจัยทั้ง 2 ปัจจัยข้างต้นมีความสัมพันธ์กัน ดังตัวอย่างวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ณัฐชา กุลทนามวงษ์ (2566) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จังหวัดสุโขทัย พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก $r_{xy} = 0.897$ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กชกร กันภัย (2567) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 จังหวัดกาญจนบุรี พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กฤษฎา สระกระโทก (2567) ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 พบว่า ประสิทธิภาพการสอนของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล ต่อประสิทธิภาพการสอนของครู มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ และด้านการบริหารการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 66.50

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ในการจัดการบริหารจัดการคุณภาพด้านวิชาการของโรงเรียน จะมีประสิทธิผลมากขึ้นเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ และควมมีภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน เนื่องจากผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการบริหารตามแบบแผน หากยึดงานด้านวิชาการเป็นหลัก เอาใจใส่ กำกับ ดูแล และติดตาม ทำให้การดำเนินงานเป็นระบบ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

4. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

สมเกียรติ อินทสิงห์ (2567) กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัล สามารถดำเนินการได้อย่าง หลากหลายผ่าน 5 มิติ ดังนี้ (สืบสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา, 2564)

1. มิติด้านเวลาที่ใช้ในการพัฒนา สามารถแบ่งออกเป็น 3 แนวทาง ได้แก่

1) การพัฒนา ระหว่างเวลาการทำงาน (On-The-Job Training)

อาทิ การมอบหมายให้พัฒนาโครงการ บริหารสื่อในห้องเรียนพิเศษทางวิทยาศาสตร์

2) การพัฒนานอกเวลาการทำงาน (Off-The-Job Training) อาทิ

การเข้ารับการโค้ชด้านบริหารหลักสูตรจากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา การอบรมการสำรวจข้อมูลโดยใช้ Google Form และ

3) การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) อาทิ การฝึกการนิเทศการสอนของครูโดยนำความรู้จากการอบรมภายนอกมาปฏิบัติ ในโรงเรียน

2. มิติด้านเวลาที่เชื่อมโยงกับการเข้าสู่ตำแหน่ง สามารถแบ่งออกเป็น 3 แนวทาง ได้แก่

1) การอบรมก่อนประจำการ (Pre-Service Training) อาทิ การอบรมเชิงปฏิบัติการเขียน แผนพัฒนางานวิชาการด้านดิจิทัลของโรงเรียน การศึกษาดูงานในสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการ

2) การพัฒนาเมื่อเริ่มต้น ปฏิบัติงาน (Induction) อาทิ การมอบหมายให้สื่อสารกับผู้ปกครองนักเรียนด้านวิชาการโดยใช้ สื่อสังคมออนไลน์

3) การอบรมระหว่างประจำการ (In-Service Training) อาทิ การอบรม การเขียนรายงานผลการติดตามโครงการสอนซ่อมเสริมนักเรียนโดยใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล การอบรมการสร้างระบบการวัดและประเมินผลฐานสมรรถนะยุคใหม่โดยใช้เครื่องมือทางดิจิทัล

3. มิติด้านวิธีการ สามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวทาง ได้แก่

1) การพัฒนาที่เป็นทางการ อาทิ การสร้างชุมชนการเรียนรู้เชิงวิชาชีพผู้บริหารผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล การรับการนิเทศ ติดตามจากสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดโดยใช้ช่องทางดิจิทัล และ

2) การพัฒนาที่ไม่เป็นทางการ อาทิ การมอบหนังสือให้อ่านศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้นำทางดิจิทัล การแนะนำเว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาฐานสมรรถนะ

4. มิติด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวทาง ได้แก่

1) การพัฒนาแบบออนไลน์ อาทิ การมอบหมายให้เรียนในคอร์สออนไลน์ในระบบ Thai MOOCs การเข้าร่วม Webinar ด้านการจัดการเรียนการสอน

2) การพัฒนาแบบออฟไลน์ อาทิ การเข้าร่วมโครงการเกี่ยวกับการบริหารห้องเรียนนวัตกรรมดิจิทัล การเข้าร่วมสัมมนาการ เขียนแผนปฏิบัติการประจำปีที่เน้นการพัฒนาการบูรณาการใช้เครื่องมือทางดิจิทัลในการเรียน การสอน

5. มิติด้านการพัฒนาแบบผสมผสานวิธี (Blended Development)

เป็นการพัฒนา ด้วยวิธีการแบบผสมผสานมากกว่าหนึ่งแนวทาง สามารถแบ่งออกเป็น 2 แนวทาง ได้แก่

1) การผสมผสานแบบใช้และไม่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกัน อาทิ การอบรมแบบออนไลน์สำหรับ ผู้บริหารด้านการส่งเสริมครูให้มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ชีพตามเกณฑ์ วPA แล้วนำมา ดำเนินการใช้ในสถานศึกษา

2) การผสมผสานระหว่างการอบรมแบบเป็นทางการ การเรียนรู้จากบุคคลอื่น และการเรียนผ่านประสบการณ์ทำงานจริงหรือผ่านการลงมือปฏิบัติ อาทิ การอบรมและสร้างชุมชนการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถานศึกษาที่เชิญ คศึกษานิเทศก์และอาจารย์ มหาวิทยาลัยมาร่วมในการนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใน โรงเรียน นอกจากนั้น วิธีการในการพัฒนาและกิจกรรม สำหรับการพัฒนาก้าวหน้าทางวิชาการ ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สามารถ ดำเนินการได้อย่างหลากหลาย ดังนี้ (จิตติมา วรณศรี, 2563; ชัยเสฏฐ์ พรหมศรี, 2561; โชติชวัล พุกิกกาญจน์, 2562; Schuck et al., 2013) 1. การฝึกอบรม ได้แก่ การบรรยาย การสัมมนา การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การ ปฐมนิเทศ การสาธิต การระดมสมอง การอภิปราย การใช้กรณีศึกษา การใช้สถานการณ์จำลอง การฝึกอบรมขณะปฏิบัติงาน (On The Job Training: OJT) การศึกษาดูงาน ซึ่งสามารถ ดำเนินการได้ทั้งแบบออนไซต์และออนไลน์ โดยการดำเนินการฝึกอบรมแบบออนไลน์สามารถใช้ โปรแกรมหรือแพลตฟอร์ม ที่หลากหลาย อาทิ Zoom Meeting Microsoft Team Google Meet เป็นต้น

2. วิธีการและกิจกรรมสำหรับการพัฒนาก้าวหน้า ได้แก่ การสร้างความตระหนักรู้และ ประเมินตนเอง การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ การสอนงาน การเป็นพี่เลี้ยง การให้คำแนะนำ ปรีกษา การให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างเข้มข้น การศึกษาในห้องเรียน กิจกรรมนอกสถานที่ การหมุนเวียนงาน (Job Rotation) การเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ การฝึกสอน การติดตามแม่แบบ (Job Shadowing) การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ระบบ พี่เลี้ยง การจัดการความรู้ การขยาย งาน การเพิ่มคุณค่างาน การมอบหมายงานที่ท้าทาย การเข้าร่วมกับสมาคมวิชาชีพและการสร้าง เครือข่ายและชุมชนนักปฏิบัติ และการสร้าง ชุมชนการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ ซึ่งสามารถดำเนินการทั้งแบบพบปะกัน (Face to Face) และ การผสมผสานการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลที่ทันสมัยและช่วย ในการติดต่อสื่อสารแบบออนไลน์ได้ อาทิ การสร้าง Facebook Group Google Classroom KC-Moodle เป็นต้น

เป็นหนึ่งใน เสงสกุล (2567) กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา มีดังนี้

1. ด้านการกำหนดพันธกิจของโรงเรียน แนวทางการพัฒนานี้เน้นให้ผู้บริหาร สถานศึกษากำหนดเป้าหมายด้านวิชาการที่ชัดเจน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมจาก บุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน เพราะการมีส่วนร่วมจะช่วยให้เกิดความเข้าใจและความร่วมมือใน การบรรลุเป้าหมาย นอกจากนี้ การสื่อสารเป้าหมายผ่านสื่อที่หลากหลาย เช่น วารสาร ออนไลน์ หรือแผ่นพับ จะช่วยให้ข้อมูลเข้าถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับ งานวิจัยของ เสาวภาพันธ์ ศรีประเสริฐ (2560) ที่กล่าวว่า การกำหนดพันธกิจที่ชัดเจนและการมี ส่วนร่วมจากบุคลากรช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของโรงเรียน

2. ด้านการจัดหลักสูตรและการสอน แนวทางนี้มุ่งพัฒนาผู้บริหารให้มีบทบาท สำคัญในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตร และร่วมมือกับครูใน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทของชุมชน เพราะการปรับหลักสูตรให้ตรง กับความต้องการของชุมชนจะช่วยเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัย ของ พัทธภรณ์ จันทพล (2559) ที่กล่าวว่าผู้บริหารควร สนับสนุนการจัดหลักสูตรที่ตอบสนอง ความต้องการของนักเรียนและชุมชน

3. ด้านการนิเทศการสอน แนวทางนี้เสนอให้ผู้บริหารแนะนำครูถึง จุดเด่นและจุด ที่ควรพัฒนาหลังการนิเทศ พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศในการนิเทศที่เป็นกันเอง เพราะการสร้าง บรรยากาศที่ดีจะช่วยลดความกดดันและกระตุ้นให้ครูพัฒนา วิชาชีพอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริม เทคนิคการจัดการเรียนการสอนใหม่ ๆ ยังช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพการเรียนการสอน สอดคล้อง กับงานวิจัยของ เพ็ญภา พลับฉิม (2559) ที่ระบุว่าการนิเทศที่มีเป้าหมายชัดเจนและการสร้าง บรรยากาศที่ดีช่วยให้การพัฒนาครูมี ประสิทธิภาพ

4. ด้านการประเมินผลตรวจสอบความก้าวหน้าของนักเรียนแนวทางนี้ แนะนำให้ ผู้บริหารพบปะครูรายบุคคลเพื่อปรึกษาก้าวหน้าของนักเรียน และส่งเสริมให้ครูใช้ผลการ ทดสอบในการพัฒนานักเรียน เพราะการประเมินและวางแผนการพัฒนาที่เหมาะสมช่วยเพิ่ม คุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวภาพันธ์ ศรีประเสริฐ (2560) ที่กล่าวว่า การ กำกับติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นกระบวนการสำคัญที่ ช่วยให้นักเรียนพัฒนา ศักยภาพตามเป้าหมาย

5. ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ แนวทางนี้เสนอให้ผู้บริหารจัดการวัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอ ส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน รวมถึงยกย่อง นักเรียนที่มีผลการเรียนดีเด่น เพราะการสนับสนุนที่เหมาะสมและการยอมรับในความสำเร็จ ของนักเรียนจะช่วยสร้างแรงจูงใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Krug (1992) ที่ระบุว่าบรรยากาศ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้และความสำเร็จช่วยให้นักเรียนและครูมีแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเอง

ชวพร จิมขุนทด (2567) กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดส านักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ขอนแก่น

1. ด้านการนิเทศการศึกษาและให้คำปรึกษา มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบ กำหนด ปฏิทินการนิเทศที่ชัดเจน

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีการนิเทศและประเมินผลการจัดการ การเรียนการสอนของครู ในการน าเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาใช้ตามแผนอย่าง ต่อเนื่อง

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาให้ข้อมูลย้อนกลับและให้คำแนะนำแก่ครู หลังจากทำการนิเทศแต่ละครั้ง

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน จัดประชุม อบรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้ครูมีโอกาสพัฒนาการนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

1.5 ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการนิเทศ การเรียนการสอนของครู และมีการประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย

2. ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีการพัฒนาตนเอง และนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและ การปฏิบัติงาน

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนอุปกรณ์ดิจิทัล ระบบ เครือข่าย และสื่อสารสนเทศที่มีคุณภาพสำหรับครูและนักเรียน เพื่ออำนวยความสะดวก ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และการบริหารงานภายในสถานศึกษา

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษาเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ทางวิชาการในสถานศึกษาโดยจัดให้มีห้อง IT หรือจัดให้มีมัลติมีเดียเน็ตสำหรับสืบค้นข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ไว้บริการครูและนักเรียนอย่างเพียงพอ

2.4 บริหารสถานศึกษาจัดหาแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษาโดยอาศัยความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

2.5 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้เหมาะสมสวยงาม สะอาดปลอดภัย เป็นระเบียบ และเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และการท างานของบุคลากร

3. ด้านการจัดการหลักสูตรและการสอน จากการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ตลอดจนนโยบายทางการศึกษาของรัฐ และสำรวจความต้องการของนักเรียน

3.2 ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

3.3 ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย จัดการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญด้วยการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (active learning)

3.4 ผู้บริหารสถานศึกษามีการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ นำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุง พัฒนาคุณภาพหลักสูตรให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

3.5 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูเข้าร่วมประชุม อบรมและสัมมนา เกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้

4. ด้านการบริหารจัดการ มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ และมีทักษะในการใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.3 ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสร้างระบบฐานข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูลต่างๆของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

4.4 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพขึ้น ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อเป็นเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านดิจิทัลของบุคลากร

4.5 ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร เพื่อการจัดซื้อ จัดหาและบำรุงรักษาวัสดุ อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา

5. ด้านการวางแผนงานวิชาการและกำหนดพันธกิจ มีรายละเอียดดังนี้

5.1 ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจของสถานศึกษาที่เน้นงานวิชาการเป็นสำคัญ สื่อสารให้ครู นักเรียนและผู้เกี่ยวข้องทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน

5.2 ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และกำหนดเกณฑ์มาตรฐานทางวิชาการของสถานศึกษา โดยเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสำคัญ

5.3 ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ครูและบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อขับเคลื่อนให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

5.4 ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานและสนับสนุนการขับเคลื่อนด้านวิชาการให้บรรลุเป้าหมาย

5.5 ผู้บริหารสถานศึกษาวางแผนงานวิชาการและแนวทางการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

5. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยพัฒนาแนวทางการภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเพื่อจัดทำวิธีการพัฒนาแบบ OKRs โดยมี รายละเอียด ดังนี้

5.1 ความหมายของแนวคิด OKRs

จากการศึกษาเครื่องมือต่าง ๆ พบว่า เครื่องมือทางการจัดการ ที่ช่วยทำให้หลาย องค์การประสบผลสำเร็จอย่างมาก คือ การดำเนินงานที่มีการกำหนดตัววัดผล หรือผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results) เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายและสัมฤทธิ์ผล ได้ในทุกระดับหรือที่เรียกว่า Objective and Key Results (OKRs) จากการศึกษาข้อมูลพบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ ความหมายของ Objective and Key Results (OKRs) ไว้ดังนี้

ภวัต สุวรรณธัช (2564) กล่าวว่า การตั้งเป้าหมายเพื่อวัดผลความสำเร็จ (OKRs) หมายถึง วิธีการตั้งเป้าหมายเพื่อวัดผลความสำเร็จ วิธีการตั้งเป้าหมายของแต่ละบุคคลในองค์กร ให้มีเป้าหมายที่สอดคล้องกันทั้งองค์กร โดยมีวัตถุประสงค์หลัก (Objectives) ซึ่งเป็นการบอก จุดมุ่งหมายขององค์กรในระดับต่าง ๆ และมีผลลัพธ์หลัก (Key results)

พิชญ์พจี สายเชื้อ (2561) ได้เสนอว่า OKRs หรือ Objective and Key Results คือ วิธีการตั้งเป้าหมายเพื่อวัดผลความสำเร็จ โดยการกำหนด objective หรือวัตถุประสงค์ที่เรา ต้องการทำให้สำเร็จ และการกำหนด key results หรือผลลัพธ์ที่จะวัด เพื่อให้รู้ว่าเราบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ (2564) ได้ เสนอว่า OKRs เป็นเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมายและขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ไปสู่การ ปฏิบัติและใช้เป็นแนวทางในการกำกับทิศทางการดำเนินงานที่มีเป้าหมายร่วมกันในทุกภาค ส่วน โดยมีการตั้งเป้าหมาย (Objective) และกำหนด ตัววัดผลหรือผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results) เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายและสัมฤทธิ์ผลได้ในทุกระดับ

นภดล ร่มโพธิ์ (2561) ได้เสนอว่า OKRs มาจากคำว่า Objectives and Key Results คือ ระบบบริหารจัดการที่เน้นเรื่องการตั้งเป้าหมายและการติดตามผลอย่างต่อเนื่องใน สิ่งที่สำคัญโดยสร้างจากแรงจูงใจภายใน โดย “O” มาจาก Objectives คือ วัตถุประสงค์หลักเป็น การบอกจุดมุ่งหมายของหน่วยงาน (What) และ “K” มาจาก Key Results คือ ผลลัพธ์หลัก เป็นการบอกว่าจะทราบได้อย่างไรว่าเราบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น (How)

Wodtke (2016) ได้ได้กล่าวว่า Objective and Key Results (OKRs) เป็นเครื่องมือทางการจัดการที่ช่วยทำให้บริษัทมุ่งเน้นความพยายามของทั้งบริษัทไปยังสิ่งที่มีความสำคัญจริง ๆ ที่วัตถุประสงค์ซึ่งเป็นสิ่งที่บริษัทต้องการที่จะบรรลุ จะต้องชัดเจน มีความสำคัญ และนำไปสู่การปฏิบัติ ส่วนผลลัพธ์สำคัญของวัตถุประสงค์ข้างต้นจะต้องชัดเจน มี ระยะเวลา และวัดหรือระบุได้ว่าบรรลุผลสำเร็จหรือไม่

กล่าวโดยสรุปคือ OKRs หรือ Objective and Key Results เป็นเครื่องมือหรือระบบการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และสอดคล้องกันทั้งองค์กร โดยประกอบด้วยวัตถุประสงค์ ซึ่งแสดงถึงจุดมุ่งหมายหรือสิ่งที่ต้องการบรรลุ และผลลัพธ์หลัก ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จที่สามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม นำไปสู่การปฏิบัติจริง ส่งเสริมการมุ่งเน้นในสิ่งที่สำคัญ การติดตามผลอย่างต่อเนื่อง เกิดการดำเนินงานในทุกระดับบรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้

5.2 การวัดความสำเร็จของแผนตามแนวคิด OKRs

การวัดความสำเร็จของแผนตามแนวคิด OKRs เป็นแนวคิดการวัดผลที่ให้มากกว่าคำจำกัดความ เพียงแค่การกำหนดเป้าหมายและการวัดผล หากแต่เป็นแนวความคิดสำหรับการคิดเชิงวิพากษ์ และให้ความสำคัญมากกับการส่งเสริมวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมในการทำงาน โครงสร้างของ OKRs มีนักการศึกษาได้นำเสนอไว้ ดังนี้

สัญญา เคนาภูมิ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร (2560) ได้ระบุลักษณะของ วัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1) การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) ควรกำหนดวัตถุประสงค์ 3-5 ข้อ ต่อ หน่วยงานและองค์การ โดยควรมีลักษณะ คือ ทำทาย (challenging) เฉพาะเจาะจง (specific and measurable) ปฏิบัติให้บรรลุได้ (attainable) เกี่ยวข้องโดยตรงกับงาน (relevant and result oriented) และมีกรอบเวลา (time limited)

2) การกำหนดผลลัพธ์ (Results) ภายใต้วัตถุประสงค์แต่ละข้อควรกำหนดตัวชี้วัด 3- 4 ตัวชี้วัด โดยแต่ละตัวชี้วัดควรกำหนดเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ อาทิ จำนวนครั้ง จำนวนโครงการ จำนวนคน ร้อยละความสำเร็จ อัตราส่วน เป็นต้น แม้ว่าแต่ละตัวชี้วัดจะมีความยากและท้าทาย แต่ต้องมีความเป็นไปได้ที่จะดำเนินการให้สำเร็จและทำให้วัตถุประสงค์ขององค์การประสบ ความสำเร็จ

5.3 ส่วนประกอบของแนวคิด OKRs

จากการศึกษาเอกสารถึงส่วนประกอบของแนวคิด OKRs

มีนักวิชาการ ได้ให้ ความหมาย แนวคิด เกี่ยวกับส่วนประกอบของแนวคิด OKRs ไว้ดังนี้

ไทย์วินเนอร์ (2564) ได้เสนอว่า ส่วนประกอบของแนวคิด OKRs มีอยู่ 2 อย่าง ดังนี้

1) Objectives หรือ การตั้งเป้าหมาย หมายถึง เป้าหมายการทำงานของพนักงานแต่ละคน โดยที่เป้าหมายการทำงานนี้จะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับบทบาทของเราในองค์กรและในทีม ของเรา การตั้งเป้าหมายส่วนมากเริ่มจากการคิดเป้าหมายหลัก 3 – 5 อย่าง ที่เราสามารถทำให้ บริษัท ทีม หรือตัวเองพัฒนามากขึ้น เป้าหมายที่ดี คือเป้าหมายที่ทำให้เรารู้สึกท้าทาย แต่ เป้าหมายก็ควรสามารถทำได้จริงและวัดผลได้ด้วย การตั้งเป้าหมายสำหรับพนักงานระดับล่าง หรือพนักงานใหม่อาจจะประกอบด้วยเป้าหมายเพื่อบริษัทและเพื่อทีมที่ร่วมคิดกับหัวหน้าและทีม และเป้าหมายส่วนตัวที่พนักงานออกแบบ มาเพื่อช่วยพัฒนาตนเองในทิศทางที่พนักงานสนใจบางที่เราสามารถให้พนักงานหลายคนตั้งเป้าหมายของทีมร่วมกัน แต่พนักงานแต่ละคนไม่ควรมีความสำเร็จซ้ำกันทุกอย่าง

2) Key Results หรือ การวัดผลความสำเร็จ หมายถึง วิธีวัดผล ความสำเร็จของ เป้าหมายที่เราตั้งไว้ด้านบน เป้าหมายแต่ละหัวข้อควรมี 3 – 5 จุดที่สามารถ วัดผลได้ การวัดผล ความสำเร็จของเป้าหมายมีความสำคัญมากเพราะการวัดผล จะทำให้เราและทีมของเราสามารถ ตรวจสอบประเมินผลการทำงาน ก้าวผ่านปัญหาต่าง ๆ และหาวิธีพัฒนาหรือแก้ปัญหาใหม่ ๆ อยู่ เสมอ

5.4 ขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ พบว่า นักวิชาการได้ให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ได้ดังนี้

นภดล ร่มโพธิ์ (2563) ได้เสนอขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ ดังนี้

- 1) อธิบายทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด OKRs
- 2) ออกแบบแนวคิด OKRs ให้มีความ สอดคล้อง เชื่อมโยงกัน
- 3) สื่อสารให้ทุกคนเข้าใจวิธีการใช้แนวคิด OKRs 4) เริ่มนำไปใช้

ในทางปฏิบัติ

5.5 หลักการกำหนดเป้าหมายและตัววัดผลแบบ OKRs

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการตั้งเป้าหมายและกำหนดตัววัดผลแบบ OKRs ได้มีนักวิชาการได้ให้ความรู้เกี่ยวกับหลักการตั้งเป้าหมายและกำหนดตัววัดผลแบบ OKRs เสนอ ไว้ดังนี้

HREX asia (2564) ได้กล่าวว่า Objective หรือ เป้าหมาย คือ จุดที่ทำให้บรรลุ ความสำเร็จตามที่องค์กรคาดหวังไว้ การตั้งเป้าหมายในหน่วยย่อยลงมานั้นควรให้สอดคล้องกับ เป้าหมายหลักขององค์กรด้วย และเป้าหมายในแต่ละแผนกหรือส่วนงาน ตลอดจนเป้าหมายส่วนบุคคลอาจจะไม่เหมือนกันแต่ต้องไปในทิศทางเดียวกัน และมีส่วนเสริมให้องค์กรประสบ ความสำเร็จได้เช่นกัน โดยมีหลักการตั้งเป้าหมายแบบ OKRs ดังนี้

- 1) ไม่ควรตั้งเป้าหมายที่ต่ำเกินไป บรรลุเป้าหมายได้ง่าย เพราะจะไม่ก่อให้เกิด แรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
- 2) ควรตั้งเป้าหมายให้สอดคล้องกับเป้าหมายหลักขององค์กร และเป้าหมาย ย่อยควรส่งเสริมเป้าหมายใหญ่ให้สำเร็จได้
- 3) เป้าหมาย OKRs ของแต่ละแผนกหรือบุคคลไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน ตั้งให้ เหมาะสมกับงานของแต่ละคน
- 4) เป้าหมายที่ทำให้เราสามารถบรรลุและทำสำเร็จได้อาจจะเป็นผลลัพธ์ที่ดีแต่ อาจจะไม่ใช้การตั้งเป้าหมายที่ดี
- 5) หากเป้าหมายยากเพียงไร จะสามารถช่วยกระตุ้นให้ทุกคนมีพลังในการบรรลุ เป้าหมายได้มากเพียงนั้น
- 6) ไม่ควรตั้งเป้าหมายที่สูงจนเกินไปจนทำให้ไม่อยากปฏิบัติและบรรลุมันให้ สำเร็จ
- 7) การตั้งเป้าหมายควรอิงจากข้อมูลความเป็นจริงที่มีอยู่ไม่ใช่ตั้งขึ้นมาจนเกินที่ จะปฏิบัติได้
- 8) การตั้งเป้าหมายที่ดีจะสามารถบ่งบอกถึงวิธีบรรลุเป้าหมายได้อย่างชัดเจน Key Results ตัววัดผล หมายถึง ผลลัพธ์ที่เราตั้งไว้ว่าอยากให้มันออกมาอย่างไหนเอง แต่มันก็ สามารถแปลงไปเป็นคีย์สำคัญที่กลายเป็นตัววัดผลลัพธ์ได้เช่นกัน ซึ่งนี่คือเกณฑ์ที่เราตั้งไว้ที่จะ สามารถบอกได้ว่าผลลัพธ์จากการกระทำของเรานั้นสำเร็จหรือล้มเหลว โดยมีหลักการกำหนดตัว วัดผลตามแนวคิด OKRs ดังนี้

- 8.1) ควรกำหนดตัววัดผลให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผลลัพธ์นี้จะเป็นตัว บ่งบอกวิธีทำให้ประสบความสำเร็จได้เช่นกัน
- 8.2) ตัววัดผลควรมีความชัดเจน ประยุกต์สู่วิธีการปฏิบัติได้ สามารถชี้วัดได้ ถูกต้อง
- 8.3) ควรมีการประเมินผลในการวัดผลประกอบด้วย เพื่อตรวจสอบ ประสิทธิภาพของตัววัดผลว่าเหมาะสมหรือไม่
- 8.4) การกำหนดตัววัดผลไม่ควรเลื่อนลอย มองไม่เห็นความเป็นรูปธรรม
- 8.5) ตัววัดผลของแต่ละแผนหรือแต่ละบุคคลไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน แต่ ต้องกำหนดให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับองค์กร
- 8.6) การกำหนดตัววัดผลที่ทำนายจะช่วยกระตุ้นให้เรามีพลัง ในการเอาชนะ เป้าหมายได้มากขึ้นด้วย
- 8.7) การกำหนดตัววัดผลที่ไม่มีแรงจูงใจจะทำให้การบรรลุ เป้าหมายขาด แรงจูงใจเช่นกัน
- 8.8) ควรกำหนดตัววัดผลจากข้อมูลที่เป็นจริงขององค์กร ไม่ใช่ ตั้งขึ้นโดยไม่มี หลักการ

5.6 การนำ OKRs มาใช้ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการนำ OKRs มาใช้ในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ ได้มีนักวิชาการเสนอไว้ (HREX asia, 2564) ดังนี้

- 1) ควรเริ่มต้นที่การปรับ Mindset ของบุคลากรและองค์กรก่อน โดยต้องปรับ ความเข้าใจให้ตรงกันว่าจุดประสงค์ของ OKRs คืออะไร แล้ว OKRs มีรายละเอียดอย่างไร เรา ควรใช้อย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพ เพราะหากองค์กรหรือ บุคลากรยังไม่เข้าใจการนำ OKRs มา ใช้อาจสร้างความกดดันหรือเป็นผลเสียกับองค์กรได้ หรือบางคนสนใจแค่ผลลัพธ์ก็อาจตั้ง OKRs ที่ บรรลุผลได้ง่าย เพื่อสร้างผลงานที่ดีให้กับ ตน นั่นก็ทำให้การนำ OKRS มาใช้ไม่เป็นผลดีสักเท่าไร องค์กรหรือบุคลากรทุกคนควร เข้าใจว่า OKRs คือ การตั้งเป้าหมายและเป็นแรงผลักดันในการ บรรลุเป้าหมาย ไม่ใช่การ ประเมินผลการทำงานเพื่อมอบค่าชม รางวัล หรือผลตอบแทนอื่น
- 2) ควรตั้งเป้าหมายร่วมกัน การตั้ง OKRS ที่ดีนั้นทุกคนควรเข้าใจ เป้าหมาย และ ตั้งเป้าหมายตลอดจนตัวชี้วัดร่วมกัน เมื่อทุกคนเข้าใจทิศทางที่ตรงกันก็อาจ

นำไปสู่การตั้ง OKRs ของตนเองได้อีกด้วย และเมื่อ OKRs ของทุกคนสอดคล้องกันก็จะยิ่งช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกันให้ ประสบผลสำเร็จได้อย่างยอดเยี่ยม

3) อย่ากลัวเป้าหมาย หลังจากปรับ Mindset ของทีมแล้วควรทำความเข้าใจ เป้าหมายร่วมกันว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับการเอาชนะ หากตั้งเป้าหมายสูงแล้วกลัวไปก่อน ก็ ยอมแพ้ตั้งแต่เริ่มต้น ก็ยากที่จะสำเร็จได้เช่นกัน หรือบางองค์กรมีการลงโทษ ลดเงินเดือน หรือ ต่ำหนี่ต่าง ๆ เมื่อทำพลาด เป้าหมายนั้นไม่ใช่สิ่งที่ดีที่จะนำมาใช้ในการ feedback เรื่อง OKRs นี้ และจะทำให้เกิดความเครียด ความไม่กล้า ความกลัวการผิดหวัง ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อการทำงานและ การบรรลุเป้าหมายของ OKRs ในทางกลับกัน หากทุกคนเข้าใจการใช้ OKRs ก็จะทำให้มีหลัก ยึดในการพุ่งชนเป้าหมายมากขึ้น มีพลังมากขึ้น ไม่กลัวอุปสรรค และเต็มที่จะทำอะไรก็ตามที่ทำ ให้บริษัทประสบความสำเร็จ

4) ตั้งเป้าหมายบนพื้นฐานข้อมูลความเป็นจริง การตั้งเป้าหมายควรมีที่ไปที่มา จากการวิเคราะห์ข้อมูล หรือการคาดการณ์ที่ไม่เกินความจริงจนเกินไปนัก การตั้งเป้าหมายที่มี หลักฐานยืนยันได้จะช่วยสร้างจิตวิทยาให้เราเห็นหนทางของความสำเร็จและมีความมุ่งมั่นที่จะ เอาชนะเป้าหมายได้ดี ในขณะที่หากเราตั้งเป้าหมายหลักลอย หรือตั้งเกินความเป็นจริงจนเกิด ความท้อ ไม่ท้าทายต่อการเอาชนะ ก็อาจทำให้การตั้ง OKRs นั้นไม่ประสบความสำเร็จ

5) มีการกำหนดกรอบเวลาที่ชัดเจน การตั้ง OKRs ที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีการ ตั้งกรอบของเวลาร่วมกัน ว่า OKRs นี้จะใช้วัดการทำงานช่วงใด ล้นสุดเมื่อไร และจะวัดผลเมื่อไร หากมีกรอบเวลาที่ชัดเจนก็จะทำให้เราวางแผนการทำงานได้ดีอีกด้วย และจะรู้ว่กำหนดการ วัดผลเมื่อใด ทำงานมากลางทางก็สามารถประเมินผลได้ว่าเราอยู่ระดับไหน และจะทำอย่างไรที่ จะผลักดันให้บรรลุตาม OKRs ที่ตั้งเป้าไว้ได้ ซึ่งการกำหนดกรอบเวลาจะช่วยทำให้ทุกอย่างมีแก่น ที่ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย

6) มีการประเมินผลที่ถูกต้อง ชัดเจน และโปร่งใส การทำ OKRs ที่ดีต้องมีการ ประเมินผลทุกครั้ง เพราะการประเมินผลจะเป็นตัวบอกเราว่าเราสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ได้หรือไม่ แต่การประเมินผลนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน เปิดเผยได้ และต้องทำ อย่างโปร่งใส เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือสำหรับทุกคน การประเมินผลที่ดียังจะนำไปสู่การตั้ง OKRs ในครั้งต่อไปได้ด้วย ตั้งแต่การเป็นบรรทัดฐานไปจนถึงการเป็นหลักการในการคาดการณ์ อนาคตสำหรับกำหนดเป้าหมายใหม่

5.7 แนวทางการนำ Objective and Key Result (OKRs) ไปใช้ใน

องค์กร

เครื่องมือการจัดการที่มีจำนวนมากและต่างมุ่งการวัดผลกระบวนการ และการปฏิบัติงานในทุกระดับขององค์กร ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกต่อองค์กรในการปรับปรุง พัฒนาคนให้มีศักยภาพ พัฒนางานให้มีคุณภาพมากขึ้น และส่งผลกระทบทางลบต่อบุคลากร เนื่องจากอาจเกิดภาวะกดดัน ความเครียด และความไม่เข้าใจ ระหว่างผู้ทำหน้าที่กำหนด วัตถุประสงค์องค์กรและผู้ให้นำวัตถุประสงค์องค์กรไปปฏิบัติ ให้สอดคล้อง และสำเร็จตามที่ระบุไว้ ดังนั้น การนำเครื่องมือการจัดการใดมาใช้นั้นจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ผู้บริหารระดับสูงควรทำความเข้าใจสภาพและบริบทขององค์กรซึ่งการนำ Objective and Key Results (OKRs) ไปใช้ใน องค์กรนั้น (HREX asia, 2564) มีข้อควรคำนึง ดังนี้

1) โครงสร้างขององค์กร ควรพิจารณาใน 3 มิติ ได้แก่ ความซับซ้อน ความเป็น ทาง การ และการรวมอำนาจในการตัดสินใจ ในส่วนของโครงสร้างองค์กร สะท้อนถึงภารกิจ หน้าที่การแบ่งงานกันทำสายการบังคับบัญชา ขนาดของการควบคุม และการมีผู้บังคับบัญชา เพียงคนเดียว การกำหนดเครื่องมือการบริหารจัดการใดก็ตาม มาใช้ในหน่วยงานทางหน่วยงาน ควรวิเคราะห์โครงสร้างขององค์กรให้ชัดเจนทั้งในเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพ อาทิ จำนวน หน่วยงานที่อยู่ใต้บังคับบัญชา จำนวนบุคลากร และ จำนวนภารกิจที่ต้องปฏิบัติในสายงาน

2) วัฒนธรรมองค์กร โดยองค์กรควรสร้างจิตสำนึกความเป็น หุ่นส่วนร่วมกัน กำหนดวิถีประเพณีปฏิบัติ ความเชื่อ ค่านิยมของบุคลากรในองค์กรเพื่อ เป็นแนวทางในการ พัฒนาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

3) การสื่อสารองค์กร ควรพิจารณาให้ครอบคลุมการสื่อสารทุกระดับ ทั้งการ สื่อสารตามสายการบังคับบัญชา การสื่อสารจากเบื้องล่างสู่เบื้องบน เป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิด เสียงสะท้อนจากผู้ปฏิบัติงานถึงผู้บริหาร และการสื่อสารโดยการให้ ข้อมูลระหว่างเพื่อนร่วมงาน ในหน่วยงานเดียวกัน ซึ่งอยู่ในระดับอำนาจหน้าที่เดียวกัน ภายในองค์กรและมีผู้บังคับบัญชาคน เดียวกัน รวมถึงควรมีการติดตามผลและให้ข้อมูล ย้อนกลับ ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้กระบวนการ สื่อสารเป็นแบบสองทาง ทำให้ทราบว่า การสื่อสารมีความถูกต้องหรือไม่

4) การกำหนดวัตถุประสงค์องค์กรที่ทำนายและกำหนดผลสัมฤทธิ์ที่ วัดผลได้ใน เชิงของการนำไปปฏิบัติ บุคลากรควรกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าต้องการ

ดำเนินการใด และ ผลลัพธ์ที่นั้นต้องเกิดภายในระยะเวลาเท่าใด ตลอดจนการกำหนด สัดส่วนของการเพิ่มขึ้นหรือ ลดลงควรมีอัตราเท่าใด เพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงและ สามารถวัดผลการดำเนินงานได้อย่าง ชัดเจน

5) การรวบรวมข้อมูลและผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล การนำเครื่องมือ การจัดการ ใดมาใช้ในองค์กรนั้น นอกจากการกำหนดวัตถุประสงค์และผลลัพธ์ ที่ชัดเจนแล้ว บุคลากรทุก ฝ่ายต้องทำงานร่วมกันในการรวบรวมข้อมูลและกำหนด ผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล ซึ่งการทำงาน ร่วมกันควรกำหนดทิศทางการทำงานและ ระยะเวลาให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร และ คัดเลือกบุคลากรตามความรู้ ทักษะ และศักยภาพ สร้างความท้าทายให้กับกลุ่มในการทำงานด้วย การนำข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริงที่ใหม่ๆ มาแลกเปลี่ยนและช่วยสนับสนุนการทำงาน ดังนั้น การ นำ Objective and Key Results (OKRs) ไปใช้ในองค์กรจะทำให้บุคลากรทุกฝ่ายรู้สึกเป็นส่วน หนึ่งของความสำเร็จและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ ผู้บริหารจึงเป็นผู้มีบทบาท สำคัญและควรมีภาวะผู้นำ เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดของการวัดผลการปฏิบัติงาน เพื่อให้ บุคลากร ทุกฝ่ายเกิดความเข้าใจตรงกัน สามารถใช้ Objective and Key Results (OKRs) ได้ และมีการ ตรวจสอบและทวนสอบได้ทุกไตรมาส เพื่อทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงการ กำหนดเป้าหมายและ วัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนและ สอดคล้องกับทิศทางการดำเนินงานขององค์กร ปรับใช้กับองค์กรได้ง่าย ไม่ซับซ้อน มุ่งขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้บุคลากรปฏิบัติงานให้เป็นไปตามที่องค์กร คาดหวัง การกำหนด Objective and Key Results ให้สอดคล้องกับเป้าหมายองค์กร แสดง ให้เห็นถึงความโปร่งใสและ ส่งเสริมความ ร่วมมือระหว่างกัน เนื่องจากทุกคนในองค์กร สามารถเห็นวัตถุประสงค์ การทำงานร่วมกัน (อังคณา แซ่เจี๋ย, 2561)

ในการพัฒนาองค์กรไปสู่ความเป็นเลิศหรือมีสมรรถนะสูง จำเป็นอย่าง ยิ่งจะต้อง อาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่ายในการร่วมแรงร่วมใจเป็นส่วนหนึ่งในการ เฝ้าระวังปัญหา การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่มีความรุนแรง และมีการแข่งขัน จากภายนอก ดังนั้น เพื่อให้ บุคลากรเกิดความพร้อมต่อการแข่งขัน และการก้าวสู่การเป็น องค์กรที่มีสมรรถนะสูง ภายใน องค์กรจะต้องมีความเข้มแข็ง ด้วยการนำเครื่องมือการ จัดการต่าง ๆ หรือการนำแนวคิดการ จัดการต่าง ๆ มาใช้ในองค์กรเพื่อมุ่งเน้นการ ปรับปรุงพัฒนามากกว่าการตรวจสอบจับผิด อันจะ ส่งผลต่อขวัญกำลังใจของบุคลากรซึ่ง เป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายต่างต้องค้นหาแนวทางที่เหมาะสม ที่ทำให้ บุคลากรไม่รู้สึกถึงความ

กดดัน ความเครียด และส่งผลต่อคุณภาพและประสิทธิภาพในการทำงาน Objective and Key Results (OKRs) จึงเป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจในองค์การ เนื่องจากเป็น เครื่องมือ การจัดการในการกระตุ้นให้ทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมกำหนดเป้าหมายและตระหนักถึง สภาพปัญหา และมุ่งค้นหาตัวชี้วัดที่เหมาะสมกับเป้าหมายขององค์การอย่างชัดเจน ทั้งใน เชิง ปริมาณและคุณภาพ วัดผลได้ และเป็นการท้าทายความสามารถของบุคลากรทุกคนที่ จะต้อง มุ่งเน้นการพัฒนางานเพิ่มขึ้นตลอดช่วงระยะเวลาที่กำหนดเงื่อนไขความสำเร็จ และ พยายาม ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งความสำเร็จ ของการนำมาใช้ใน องค์การนั้นควรมีการพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ อาทิ โครงสร้างองค์การ วัฒนธรรมองค์การ การ สื่อสารองค์การ การกำหนด วัตถุประสงค์ ผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจน การรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ และกำหนดผู้รับผิดชอบสำหรับการจัดเก็บข้อมูล เพื่อ การบริหารองค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยสรุป การใช้แนวคิด OKRs เพื่อการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ด้วยการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม สอดคล้องกันทุกระดับ ตั้งแต่ระดับบุคคล หน่วยงาน จนถึงระดับองค์กร โดยการเชื่อมโยงวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ทางวิชาการไปสู่การปฏิบัติจริง ผ่าน วัตถุประสงค์ (Objectives) และผลลัพธ์หลัก (Key Results) ที่สามารถวัดและติดตาม ความก้าวหน้าได้อย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ Objective and Key Results (OKRs) ยังส่งเสริมในด้านการ มุ่งเน้นสิ่งที่สำคัญ การตัดสินใจบนฐานข้อมูลและผลลัพธ์ การสร้างแรงจูงใจภายใน และ การมีส่วนร่วมของบุคลากรทางวิชาการทุกระดับ ทำให้ผู้นำสามารถขับเคลื่อนคุณภาพทาง วิชาการ นวัตกรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และ ตรวจสอบได้ อันนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิด OKRs มาใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของ ครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เพื่อต้องการแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร โดยกำหนดวิธีการพัฒนาแก้ไขให้ตรง ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในสิ่งที่ต้องการพัฒนามากที่สุด 3 ข้อ และกำหนดผลลัพธ์ข้อละ 1 – 2 ผลลัพธ์ ที่ท้าทายและกระตุ้นความสามารถของผู้บริหาร เพื่อพัฒนาในตลอดช่วง ระยะเวลาที่กำหนดเงื่อนไขความสำเร็จ การพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารจะ

ช่วยให้ผู้บริหารมีความสามารถในการตัดสินใจบนฐานข้อมูลและผลลัพธ์ การสร้าง
แรงจูงใจภายใน และการมีส่วนร่วมของบุคลากรทางวิชาการทุกระดับ ทำให้ผู้นำสามารถ
ขับเคลื่อนคุณภาพทางวิชาการ นวัตกรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบสหสัมพันธ์ (Correlational Research) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและองค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

1.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและองค์ประกอบของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

1.1.1 แหล่งข้อมูล

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและองค์ประกอบของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 การศึกษาอำนาจพยากรณ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

- 2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

- 3.1 กลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัยแต่ละระยะมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและองค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและองค์ประกอบของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนและการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 60 ขึ้นไป ของความถี่ทั้งหมด เพื่อใช้ในการคัดสรรองค์ประกอบในการวิจัยด้วยแบบวิเคราะห์เอกสาร โดยแจกแจงความถี่จากหลายแหล่งข้อมูล และสรุปผล

1.1.1 แหล่งข้อมูล

1.2.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของ นักวิชาการ เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 10 แหล่ง ได้แก่ ปรเมศวร์ ชะโลธร (2558); ชวนะ ทวีอุทิศ (2559); นพมาศ ไทยภักดี (2560); วิเชียร กันหาจันทร์ (2561); อนัญติยา ชาระวงศ์ (2561); ถมรัตน์ ศิริภาพ (2565); เข็มนิษฐา พิมพ์ชื่น (2565); พิมพ์พร สบบำรุง (2565); ธีรกรณ จิตต์ผล, อมรทิพย์ เจริญผล (2567); Le Duc Quang (2017)

1.2.1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยของ นักวิชาการ เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการ เรียนรู้ของครู จำนวน 10 แหล่ง ได้แก่ รัชภา กุณพันธนาภา, วิเชียร ธารงโสติสกุล (2560); ทิพย์ ขำอยู่ (2562); จริยาภรณ์ ตู่คำมูล (2563); สรวิพร ถนัทรอบ (2564); ลลิตาภูมิ สุวรรณไตรย (2564); วาสนา กิรติจาเรียม, สุภาวดี วิสุวรรณ (2565); พิไลวรรณ มาตเลิง (2565); นภาพร จำเมืองฮาม (2565); ศลิษา ณรงค์เลิศฤทธิ์และคณะ (2566); รัชนาท ยะมงคล (2566)

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการสังเคราะห์ ได้แก่ แบบสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะ ผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน และแบบสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะการ บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

1.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารวิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและองค์ประกอบของสมรรถนะการ บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู จากแหล่งข้อมูลจำนวน 10 แหล่ง

1.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสังเคราะห์เอกสารภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียน และแบบสังเคราะห์เอกสารสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการ จัดการเรียนรู้ของครู มาสรุปผลโดยใช้ความถี่ตั้งแต่ 6 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 60 ของ ความถี่ทั้งหมด

1.1.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

1.2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารโรงเรียนและองค์ประกอบของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการ จัดการเรียนรู้ของครู

1.2.1 กลุ่มเป้าหมาย

ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการ
ของผู้บริหารโรงเรียนและองค์ประกอบของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการ
เรียนรู้ของครู ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของ
ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

- 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก
ทางการศึกษา ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมี
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน
- 2) ผู้บริหารโรงเรียน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป
ดำรงตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการ และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี
จำนวน 2 คน
- 3) ครู มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ดำรงตำแหน่งวิทยฐานะ
ชำนาญการ และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนประยุกต์ตามแนวทางของ Likert
(Likert Five's Rating Scale) และ บุญชม ศรีสะอาด (2553) ซึ่งได้กำหนดค่าคะแนนของ
คะแนนช่วงน้ำหนักเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการ
ของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับ
มากที่สุด

4 หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการ
ของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการ
ของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับ
ปานกลาง

2 หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการ
ของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการ
ของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับ
น้อยที่สุด

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในระยนี้ ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

- 1) ผู้วิจัยติดต่อผู้เชี่ยวชาญโดยตรงเพื่อสอบถามความสมัครใจและความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือในการวิจัย
- 2) ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครเพื่อขอหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณา
- 3) ผู้วิจัยติดต่อส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเองและขอรับคืนด้วยตนเองและรวบรวมผลการตอบแบบสอบถาม ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์การประเมินองค์ประกอบ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ให้ความหมายของค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.51-5.00 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของ
ผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่
ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของ
ผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่
ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของ
ผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่
ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของ
ผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่
ในระดับน้อย

1.00–1.50 หมายถึง องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่เหมาะสมในการนำไปใช้วิจัยต่อไป

1.2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 การศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 1,692 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 122 คน และครู จำนวน 1,570 คน จากสถานศึกษา 51 แห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม, 2568)

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2568 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, อ้างถึงใน วาโร เฟ่งสวัสดี้, 2567) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 313 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 56 คน และครู จำนวน 257 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

1) ใช้โรงเรียนในแต่ละสหวิทยาเขตเป็นหน่วยสุ่ม ใช้การสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับสลาก ใช้เกณฑ์ร้อยละ 55 ได้โรงเรียนทั้งสิ้น 28 โรงเรียน จาก 51 โรงเรียน จำแนกตามสหวิทยาเขตได้ดังนี้

สหวิทยาเขตศรีโคตรนคร ได้กลุ่มตัวอย่าง 3 โรงเรียน จาก 6 โรงเรียน
 สหวิทยาเขตพระธาตุมหาชัย ได้กลุ่มตัวอย่าง 4 โรงเรียน จาก 7 โรงเรียน
 สหวิทยาเขตพระธาตุพนม-เรณูนคร ได้กลุ่มตัวอย่าง 4 โรงเรียน จาก 8 โรงเรียน
 สหวิทยาเขตพระธาตุประสิทธิ์ ได้กลุ่มตัวอย่าง 3 โรงเรียน จาก 5 โรงเรียน
 สหวิทยาเขตสายน้ำโขง ได้กลุ่มตัวอย่าง 4 โรงเรียน จาก 7 โรงเรียน
 สหวิทยาเขตสงครามยามอุ้น ได้กลุ่มตัวอย่าง 3 โรงเรียน จาก 6 โรงเรียน
 สหวิทยาเขตภูสิงห์ ได้กลุ่มตัวอย่าง 3 โรงเรียน จาก 5 โรงเรียน
 สหวิทยาเขตนาแกวังยาง ได้กลุ่มตัวอย่าง 4 โรงเรียน จาก 7 โรงเรียน

2) ใช้ผู้บริหารโรงเรียนและครูเป็นหน่วยสุ่ม ดังนี้

2.1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง โดยกำหนดให้ผู้บริหารโรงเรียนทุกโรงเรียน ตามข้อ 1) มาโรงเรียนละ 2 คน ได้จำนวน 56 คน

2.2) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก ใช้เกณฑ์ร้อยละ 22 ของครูแต่ละโรงเรียน ซึ่งจะได้ครูจำนวน 257 คน

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 56 คน และครู จำนวน 257 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 313 คน รายละเอียดดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สหวิทยาเขต	สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหารโรงเรียน	ครู	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครู	รวม
สหวิทยาเขตศรีโคตรนคร	1. โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย	4	112	116	2	25	27
	2. โรงเรียนศรีโคตรบูรณ์	2	23	25	2	5	7
	3. โรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม	2	16	18	2	4	6
สหวิทยาเขตพระธาตุมหาชัย	4. โรงเรียนกุตาไก้วิทยาคม	2	18	20	2	4	6
	5. โรงเรียนนครพนมวิทยาคม	4	112	116	2	25	27
	6. โรงเรียนโพนแพงพิทยาคม	2	10	12	2	2	4
	7. โรงเรียนมัธยมพัชรกิตติยาภา 1 นครพนม	2	27	29	2	6	8
สหวิทยาเขตพระธาตุพนม-เรณูนคร	8. โรงเรียนธาตุพนม	4	111	113	2	24	26
	9. โรงเรียนเรณูนครวิทยาคม	3	94	97	2	21	23
	10. โรงเรียนนาถ่อนพัฒนา	2	19	21	2	4	6
	11. โรงเรียนอุม่หม้าประชาสรรค์	2	30	32	2	7	9
สหวิทยาเขตพระธาตุประสิทธิ์	12. โรงเรียนค้อวิทยาคม	2	19	21	2	4	6
	13. โรงเรียนดอนเสียวแดงวิทยาคม	2	9	11	2	2	4
	14. โรงเรียนนาหว้าพิทยาคม “ธาตุประสิทธิ์ประชานุเคราะห์”	4	55	59	2	12	14
สหวิทยาเขตสายน้ำโขง	15. โรงเรียนพะทายพิทยาคม	2	32	34	2	7	9
	16. โรงเรียนไชยบุรีวิทยาคม	2	18	20	2	4	6
	17. โรงเรียนอุเทนพัฒนา	4	65	69	2	14	16
	18. โรงเรียนเชียงยืนวิทยาคม	2	10	12	2	2	4

ตาราง 5 (ต่อ)

สหวิทยา เขต	สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหารโรงเรียน	ครู	รวม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครู	รวม
สหวิทยา เขต สงคราม ยามอุณ	19. โรงเรียนสนธิราษฎร์วิทยาคม	2	14	16	2	3	5
	20. โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์	4	93	97	2	21	23
	21. โรงเรียนสามผงวิทยาคม	2	9	11	2	2	4
สหวิทยา เขตภูสิงห์	22. โรงเรียนนาทมวิทยา	2	20	22	2	3	5
	23. โรงเรียนบ้านแพงวิทยาคม	4	68	72	2	15	17
	24. โรงเรียนภูสิงห์วิทยาคม	2	12	14	2	3	5
สหวิทยา เขตนาแก วังยาง	25. โรงเรียนนาแกพิทยาคม	3	43	46	2	10	12
	26. โรงเรียนนาแกสามัคคีวิทยา	3	92	95	2	20	22
	27. โรงเรียนวังยางวิทยาคม	2	14	16	2	3	5
	28. โรงเรียนหนองวิทยานุกูล	2	23	25	2	5	7
รวม		73	1,166	1,239	56	257	313

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ซึ่งถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำทางวิชาการ
 ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ข้อคำถาม
 จำแนกตามองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน 5 องค์ประกอบ ดังนี้
 1) การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน 2) การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ 3) การบริหาร
 หลักสูตร 4) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน และ 5) การเสริมสร้างบรรยากาศ
 แห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตร
 และการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
 นครพนม จำนวน 5 องค์ประกอบ คือ 1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร
 2) ความรู้และความสามารถออกแบบการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็น
 สำคัญ 4) การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ 5) การวัดและ
 การประเมินผลการเรียนรู้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า
 (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

5 หมายถึง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการ
 บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการ
 บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการ
 บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการ
 บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการ
 บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

2.2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู เพื่อนำมาวิเคราะห์และใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสังเคราะห์แนวคิด แล้วร่างเป็นข้อคำถามที่ครอบคลุมในเนื้อหาของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

2.2.2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย

2.2.2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.2.5 นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยการตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้ตลอดจนตรวจสอบเนื้อหาให้ครอบคลุม เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญให้ความคิดเห็นและให้คะแนน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

เสร็จแล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ดังนี้

1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทางการศึกษา ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2) ผู้บริหารโรงเรียน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ดำรงตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการ และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

3) ครู มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ดำรงตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการ และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

2.2.2.6 นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ IOC รายข้อ คัดข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป

2.2.2.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้กับผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 40 คน

2.2.2.8 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม ค่าอำนาจจำแนกที่ผ่านเกณฑ์อยู่ระหว่าง 0.901 – 0.918

2.2.2.9 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ α ของ Cronbach โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

2.2.2.10 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำผลมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยต่อไป

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

2.3.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือจากโรงเรียนในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม และผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

2.3.2 ขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยไปยังผู้บริหารโรงเรียนและครู ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

2.3.3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ดำเนินการส่งและเก็บรวบรวมข้อมูลทาง QR-Code โดยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างเป็นรายโรงเรียน ตามจำนวนที่กำหนด

2.3.4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมดและตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในการหาค่าทางสถิติ ดังนี้

2.4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ซึ่งถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ โดยการวิเคราะห์ความถี่ (Frequency) และการหาร้อยละ (Percentage)

2.4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ซึ่งถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และตอนที่ 3 ซึ่งถามเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ของครู วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์แปลผลคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.51 – 5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร/สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.4.3 ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ซึ่งถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร และตอนที่ 3 ซึ่งถามเกี่ยวกับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ของครู วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมค่าอำนาจจำแนกที่ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.264 ขึ้นไป

2.4.4 การศึกษาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม เพื่อหาตัวแปรในองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะของครูการบริหารจัดการ

หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.5.1 สถิติพื้นฐาน

2.5.1.1 ความถี่

2.5.1.2 ร้อยละ (%)

2.5.1.3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

2.5.1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวิจัย

2.5.2.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยการหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of item Objective Congruence : IOC) โดยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยรายข้อ

2.5.2.2 ค่าอำนาจจำแนกด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson)

2.5.2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach's Alpha coefficient

2.5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

2.5.3.1 สมมุติฐานข้อ 1 และข้อ 2 ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.5.3.2 สมมุติฐานข้อ 3 ใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient

2.5.3.3 สมมุติฐานข้อ 4 ใช้สถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression analysis)

ระยะที่ 3 การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ในขณะนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่มี
อำนาจพยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มาทำ
แบบสอบถามเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนว
ทางการภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและ
การจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาระยะนี้ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อ
พิจารณาว่าเห็นด้วยหรือไม่ของแบบสอบถาม โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีคุณสมบัติตามเกณฑ์
ดังนี้

- 1) อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกทาง
การศึกษา ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป และมีประสบการณ์
ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน
- 2) ผู้บริหารโรงเรียน มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ดำรงตำแหน่ง
วิทยฐานะชำนาญการ และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน
- 3) ครู มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป ดำรงตำแหน่งวิทยฐานะ
ชำนาญการ และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณ
ค่า 5 ระดับ และข้อเสนอแนะ โดยมีเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสมของแนวทางในการ
พัฒนาที่มีความเหมาะสมตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ซึ่งมีประเด็นหลักในการสอบถาม คือ แนว
ทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารจัดการ
หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม โดยมีวิธีการพัฒนาและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

3.2.1.1 ผู้วิจัยนำผลการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มาร่างแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

3.2.1.2 นำร่างแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร จัดทำเป็นแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และข้อเสนอแนะ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

5 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.1.3 ร่างแบบสอบถามเพื่อประเมินร่างแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ

3.2.1.4 ผู้วิจัยนำผลที่ได้ในส่วน of ข้อเสนอแนะไปวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อสรุปเป็นแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการ

บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม

3.2.1.5 สรุปผลแนวทางที่เหมาะสมในการภาวะผู้นำทางวิชาการของ
ผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิตอบแบบสอบถามความ
คิดเห็นแล้ว โดยมีการดำเนินการดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทาง
วิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูการบริหารหลักสูตรและการจัดการ
เรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

3.3.2 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร พร้อมด้วยแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทาง
วิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของ
ครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ส่งถึงผู้ทรงคุณวุฒิ
คนละ 1 ฉบับ เพื่อขอร่วมมือในการตอบแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทาง
วิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของ
ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

3.3.3 เก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาจากผู้ทรงคุณวุฒิ และ
ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม
สำเร็จรูปในการหาค่าทางสถิติ ซึ่งถามเกี่ยวกับแนวทางภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
และสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู วิเคราะห์โดยการหา
ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์แปลผลคะแนน ดังนี้ (บุญชม
ศรีสะอาด, 2553) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.5.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)

3.5.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้



ภาพประกอบ 4 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ตาราง 6 แผนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการดำเนินการ	วิธีดำเนินการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	การวิเคราะห์ข้อมูล	ระยะเวลาดำเนินการ	ผลที่ได้
ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและสมรรถนะการบริหาร	1. สังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและองค์ประกอบของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู	แนวคิด ทฤษฎี และ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ความถี่และร้อยละ	พฤศจิกายน 2567	องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและองค์ประกอบของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู
หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู	2. ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและองค์ประกอบของสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู	ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ธันวาคม 2567	
ระยะที่ 2 การศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการบริหาร	1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC) 2. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารโรงเรียนและครู	ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน	ความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน IOC ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สหสัมพันธ์ วิเคราะห์ถดถอย พหุคูณแบบเป็นขั้นตอน	สิงหาคม 2568	- อำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำทางวิชาการของ

ตาราง 6 (ต่อ)

ขั้นตอนการ ดำเนินการ	วิธีดำเนินการวิจัย	กลุ่มเป้าหมาย	การ วิเคราะห์ ข้อมูล	ระยะเวลา ดำเนินการ	ผลที่ได้
หลักสูตรและ การจัดการ เรียนรู้ของครู สังกัด สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม	3. นำแบบสอบถาม มาวิเคราะห์หาค่า อำนาจจำแนก 4. เก็บข้อมูลกับ ผู้บริหารโรงเรียนและ ครู	กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 313 คน			จัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม ผู้บริหารที่ส่งผลต่อ สมรรถนะการบริหาร หลักสูตรและการ จัดการเรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม
ระยะที่ 3 การศึกษา แนวทางการ พัฒนาภาวะผู้นำ ทางวิชาการของ ผู้บริหารที่ส่งผล ต่อสมรรถนะการ บริหารหลักสูตร และการจัดการ เรียนรู้ของครู สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม	1. ร่างแนวทางการ พัฒนาภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อสมรรถนะ การบริหารหลักสูตร และการจัดการ เรียนรู้ของครู 2. นำแนวทางฉบับ ร่างเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณา 3. นำความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญมา วิเคราะห์และสรุปผล แนวทางที่เหมาะสม ในการพัฒนาภาวะ ผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารที่ส่งผลต่อ สมรรถนะการบริหาร หลักสูตรและการ จัดการเรียนรู้ของครู	ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน	ค่าเฉลี่ยและ ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ธันวาคม 2568	แนวทางการพัฒนา ภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารที่ส่งผล ต่อสมรรถนะการ บริหารหลักสูตรและ การจัดการเรียนรู้ของ ครู สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารและสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน

- 1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
- 1.2 ผลการศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน
- 1.3 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
- 1.4 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน

ระยะที่ 2 ผลการศึกษานำมาพิจารณาของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

- 2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
- 2.3 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
- 2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับ สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

2.5 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่มีอำนาจ
พยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ระยะที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของ
ผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้
กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง t (t-test)
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจง F (F-test)
f	แทน	ความถี่
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
%	แทน	ร้อยละ
α	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
X	แทน	ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
X ₁	แทน	การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน
X ₂	แทน	การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้
X ₃	แทน	การบริหารหลักสูตร
X ₄	แทน	การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน
X ₅	แทน	ด้านการเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน

Y	แทน สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน
Y_1	แทน การสร้างและพัฒนาหลักสูตร
Y_2	แทน การความรู้ความสามารถการออกแบบการเรียนรู้
Y_3	แทน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ
Y_4	แทน การใช้สื่อและพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการ เรียนรู้
Y_5	แทน การวัดและการประเมินการเรียนรู้
X_x	แทน ผลรวมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
Y_y	แทน ผลรวมสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของ ครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือประสิทธิภาพในอำนาจพยากรณ์
a	แทน ค่าคงที่ของพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
b	แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
$S.E.est$	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหาร และสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูใน โรงเรียน

1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
โรงเรียน พบว่า มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน 2) การบริหาร
จัดการด้านการเรียนรู้ 3) การบริหารหลักสูตร 4) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน
และ 5) การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน

1.2 ผลการศึกษาขององค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน พบว่า มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ 5) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

1.3 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งมีผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหาร	ระดับความเหมาะสม			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
1.การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2.การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	2
3.การบริหารหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด	3
4.การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพ นักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4
5.การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการ เรียนรู้ของโรงเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	5
รวม	5.00	0.00	มากที่สุด	-

จากตาราง 7 พบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน ซึ่งมีผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบสมรรถนะการบริหารจัดการ
หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน

องค์ประกอบสมรรถนะการบริหาร จัดการหลักสูตรและการจัดการ เรียนรู้ของครูในโรงเรียน	ระดับความเหมาะสม			
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
1.การสร้างและพัฒนาหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2.ความรู้และความสามารถในการ ออกแบบการเรียนรู้	4.88	0.26	มากที่สุด	5
3.การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็น สำคัญ	4.96	0.07	มากที่สุด	4
4.การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	2
5.การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	3
รวม	4.96	0.05	มากที่สุด	-

ตาราง 8 พบว่า องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการ
เรียนรู้ของครูในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.05) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
โดยองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การสร้างและพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 5.00$,
S.D. = 0.00) รองลงมาคือ การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการ
เรียนรู้ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) การวัดและการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 5.00$,
S.D. = 0.00) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.07) และ
ความรู้และความสามารถออกแบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.26) ตามลำดับ

ระยะที่ 2 ผลการศึกษาอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการ ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม ตำแหน่ง ระดับการศึกษา
และประสบการณ์ในการทำงานปรากฏผล ดังตาราง 9

ตาราง 9 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง
ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

จำแนกตาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
1.1 ผู้บริหารโรงเรียน	56	17.90
1.2 ครู	257	82.10
รวม	313	100.00
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ปริญญาตรี	178	56.90
2.2 ปริญญาโท	133	42.50
2.3 ปริญญาเอก	2	0.60
รวม	313	100.00
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
3.1 1 – 4 ปี	78	24.90
3.2 5 – 10 ปี	140	44.70
3.3 11 – 15 ปี	95	30.40
3.4 16 – 20 ปี	0	0.00
3.5 21 ปีขึ้นไป	0	0.00
รวม	313	100.00

จากตาราง 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 313 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.90 เป็นครู จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 82.10

จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 56.90 ระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 ระดับการศึกษาปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60

จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 24.90 มีประสบการณ์ระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 140 คน

คิดเป็นร้อยละ 44.70 มีประสบการณ์มากกว่า 11-15 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40

2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

2.2.1 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	ค่าสถิติ (n=313)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน	4.85	0.13	มากที่สุด	4
2.การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้	4.84	0.18	มากที่สุด	5
3.การบริหารหลักสูตร	4.91	0.26	มากที่สุด	2
4.การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน	4.87	0.14	มากที่สุด	3
5.การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน	4.92	0.07	มากที่สุด	1
รวม	4.87	0.35	มากที่สุด	-

จากตาราง 10 พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และ
ครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ
การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.07) การ
บริหารหลักสูตร ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.26) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน ($\bar{X} =$
4.87, S.D. = 0.14) การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.13) และการ
บริหารจัดการด้านการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.18) ตามลำดับ

2.2.2 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน รายด้านและรายข้อ
ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน

การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน	ค่าสถิติ (n=313)		แปล ความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.ผู้บริหารระบุ และนิยามบทบาท หน้าที่ ของโรงเรียนอย่างชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2.ผู้บริหารกำหนดภารกิจหลักของโรงเรียน อย่างชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด	2
3.ผู้บริหารแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของ โรงเรียนในการให้บริการด้านการศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด	3
4.ผู้บริหารมุ่งมั่นในการพัฒนานักเรียน ให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง	4.27	0.67	มากที่สุด	5
5.ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและ สังคม	5.00	0.00	มากที่สุด	4
รวม	4.85	0.32	มากที่สุด	-

จากตาราง 11 พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน
และครูผู้สอน การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$,
S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับ
ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารระบุ และนิยามบทบาท หน้าที่ ของโรงเรียนอย่าง
ชัดเจน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารกำหนดภารกิจหลักของโรงเรียนอย่างชัดเจน
($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคม ($\bar{X} = 5.00$,
S.D. = 0.00) ผู้บริหารมุ่งมั่นในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง
($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารแสดงถึงความมุ่งมั่นของโรงเรียน ในการให้บริการด้าน
การศึกษา ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.67) ตามลำดับ

ตาราง 12 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้

การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้	ค่าสถิติ (n=313)		แปล ความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.ผู้บริหารวางแผน หลักสูตรในการจัด กระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2.ผู้บริหารออกแบบ หลักสูตรในการจัด กระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพ การเรียนรู้	4.80	0.58	มากที่สุด	5
3.ผู้บริหารใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน	4.89	0.31	มากที่สุด	4
4.ผู้บริหารวางแผน การวัดและประเมินผลการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของ นักเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด	2
5.ผู้บริหารออกแบบการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของ นักเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา	4.37	0.48	มากที่สุด	6
6.ผู้บริหารวางแผนการพัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษาให้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด	3
รวม	4.84	0.24	มากที่สุด	-

จากตาราง 12 พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่
ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารวางแผน
หลักสูตรในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้

($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารวางแผน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารวางแผนการพัฒนา ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการ เรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.31) ผู้บริหารออกแบบ หลักสูตรในการจัด กระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.58) ผู้บริหารออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของ นักเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

ตาราง 13 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การบริหารหลักสูตร

การบริหารหลักสูตร	ค่าสถิติ (n=313)		แปล ความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.ผู้บริหารวางแผน องค์ประกอบของหลักสูตร การศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับ นโยบายการศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม	4.81	0.56	มากที่สุด	9
2.ผู้บริหารออกแบบ องค์ประกอบของหลักสูตร การศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับ นโยบายการศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ความ ต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม	5.00	0.00	มากที่สุด	1
3.ผู้บริหารปรับปรุง องค์ประกอบของหลักสูตร การศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับ นโยบายการศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม	5.00	0.00	มากที่สุด	2
4.ผู้บริหารบริหารจัดการองค์ประกอบของ หลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา มาตรฐานการ เรียนรู้ ความต้องการของนักเรียน และบริบทของ สังคม	4.90	0.29	มากที่สุด	5

ตาราง 13 (ต่อ)

การบริหารหลักสูตร	ค่าสถิติ (n=313)		แปล ความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
5.ผู้บริหารกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักสูตรในระดับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.80	0.59	มากที่สุด	7
6.ผู้บริหารกำหนดโครงสร้าง เนื้อหา หลักสูตรในระดับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด	3
7.ผู้บริหารกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรในระดับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.80	0.58	มากที่สุด	8
8.ผู้บริหารกำหนดการวัดและประเมินผล หลักสูตรในระดับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.89	0.30	มากที่สุด	6
9.ผู้บริหารบริหารหลักสูตรในระดับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.98	0.12	มากที่สุด	4
รวม	4.90	0.08	มากที่สุด	-

จากตาราง 13 พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม การบริหารหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.08) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารออกแบบองค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารปรับปรุง องค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารกำหนดโครงสร้างเนื้อหา หลักสูตรในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารบริหารหลักสูตรในระดับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.12) ผู้บริหารบริหารจัดการองค์ประกอบของหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม

($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ผู้บริหารกำหนดการวัดและประเมินผล หลักสูตรในระดับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.30) ผู้บริหารกำหนดจุดมุ่งหมายหลักสูตรในระดับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.59) ผู้บริหารกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรในระดับโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.58) ผู้บริหารวางแผน องค์ประกอบของหลักสูตร การศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ ความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.56) ตามลำดับตาราง 14 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน

การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน	ค่าสถิติ (n=313)		แปล ความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.ผู้บริหารให้คำปรึกษา แนะนำ ในการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างรอบด้าน	4.98	0.12	มากที่สุด	2
2.ผู้บริหารสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างรอบด้าน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
3.ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการศึกษา และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในด้านสติปัญญา	4.90	0.29	มากที่สุด	4
4.ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการศึกษาและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในด้านทักษะกระบวนการคิด	4.49	0.50	มากที่สุด	6
5.ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการศึกษาและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในด้านทักษะชีวิต	4.98	0.30	มากที่สุด	5
6.ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการศึกษาและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในด้านเจตคติ คุณธรรมจริยธรรม	4.98	0.12	มากที่สุด	3
รวม	4.88	0.19	มากที่สุด	-

จากตาราง 14 พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างรอบด้าน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารให้คำปรึกษา แนะนำ ในการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่เกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างรอบด้าน ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.12) ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการศึกษาและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในด้านเจตคติคุณธรรมจริยธรรม ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.12) ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการศึกษา และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในด้านสติปัญญา ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการศึกษา และกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในด้านทักษะชีวิต ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.30) ผู้บริหารส่งเสริมการจัดการศึกษาและกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนในด้านทักษะกระบวนการคิด ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.44) ตามลำดับ

ตาราง 15 ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน

การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียน	ค่าสถิติ (n=313)		แปล ความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.ผู้บริหารสนับสนุน ในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม วัฒนธรรม ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2.ผู้บริหารอำนวยความสะดวก ในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม วัฒนธรรม ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด	2

ตาราง 15 (ต่อ)

การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียน	ค่าสถิติ (n=313)		แปล ความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
3.ผู้บริหารสนับสนุน ในการจัดกิจกรรมส่งเสริม สุขภาพจิต ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของ นักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ	4.99	0.07	มากที่สุด	6
4.ผู้บริหารอำนวยความสะดวก ในการจัดกิจกรรม ส่งเสริมสุขภาพจิต ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ	4.99	0.07	มากที่สุด	7
5.ผู้บริหารมุ่งเน้นการสร้างความรู้สึกลดตภัย ทั้งใน ห้องเรียนและในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	3
6.ผู้บริหารส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมแห่งการ เรียนรู้ ทั้งในห้องเรียนและในกิจกรรมต่าง ๆ ภายใน โรงเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4
7.ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจในการเรียน ทั้งในห้องเรียน และในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	4.45	0.49	มากที่สุด	9
8.ผู้บริหารการมีส่วนร่วมในการสร้างวัฒนธรรมแห่ง การเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียน และในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	5
9.ผู้บริหารส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนใน การสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียน และในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน	4.90	0.29	มากที่สุด	8
รวม	4.91	0.19	มากที่สุด	-

จากตาราง 15 พบว่า ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนใน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการเสริมสร้างบรรยากาศ
แห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.19)
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจาก
มากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารสนับสนุนในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม
วัฒนธรรม ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = 5.00$,

S.D. = 0.00) ผู้บริหารอำนวยความสะดวก ในการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม วัฒนธรรม ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารมุ่งเน้นการสร้างความรู้สึกลดภัย ทั้งในห้องเรียนและในกิจกรรม ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมแห่ง การเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหารส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในการสร้างวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียนและในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ผู้บริหาร สนับสนุน ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิตในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน อย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = 4.99$, S.D. = 0.07) ผู้บริหารอำนวยความสะดวก ในการจัด กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิต ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = 4.99$, S.D. = 0.07) ผู้บริหารส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในการสร้าง วัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียนและในกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ผู้บริหารสร้างแรงจูงใจในการเรียน ทั้งในห้องเรียนและในกิจกรรม ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.29) ตามลำดับ

2.3 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

2.3.1 ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการ เรียนรู้ของครูในโรงเรียน	ค่าสถิติ (n=313)		การแปล ความหมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.การสร้างและพัฒนาหลักสูตร	4.81	0.21	มากที่สุด	3
2.ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้	4.79	0.22	มากที่สุด	5
3.การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ	4.80	0.33	มากที่สุด	4
4.การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการ จัดการเรียนรู้	4.97	0.07	มากที่สุด	1
5.การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	4.85	0.09	มากที่สุด	2
รวม	4.84	0.07	มากที่สุด	-

จากตาราง 16 พบว่า ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.07) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การพัฒนาสื่อและการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.09) การวัดและการประเมินผลประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.09) การพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียน ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.21) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.33) ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.07) ตามลำดับ

2.3.2 ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม รายด้านและรายข้อ ดังแสดงใน ตาราง 17 – 21

ตาราง 17 ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การสร้างและพัฒนาหลักสูตร

การสร้างและพัฒนาหลักสูตร	ค่าสถิติ (n=313)		แปลความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.ครูวางแผน สร้างหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคมวิสัยทัศน์ของสถานศึกษา	4.96	0.18	มากที่สุด	1
2.ครูออกแบบ หลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา	4.89	0.34	มากที่สุด	4

ตาราง 17 (ต่อ)

การสร้างและพัฒนาหลักสูตร	ค่าสถิติ (n=313)		แปลความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
3.ครูปรับปรุง หลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา	4.96	0.17	มากที่สุด	2
4.ครูส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ	4.90	0.29	มากที่สุด	3
5.ครูส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ	4.32	0.49	มากที่สุด	5
รวม	4.80	0.27	มากที่สุด	-

จากตาราง 17 พบว่า ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การสร้างและพัฒนาหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครูวางแผน สร้างหลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.96$, S.D.= 0.18) ครูปรับปรุง หลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.96$, S.D.= 0.17) ครูส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ครูออกแบบ หลักสูตรสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.34) ครูส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.47) ตามลำดับ

ตาราง 18 สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ความรู้และ
ความสามารถการออกแบบการเรียนรู้

ความรู้และสามารถการออกแบบการเรียนรู้	ค่าสถิติ (n=313)		แปลความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.ครูวางแผน เพื่อสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของนักเรียน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่าง เต็มศักยภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2.ครูเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อกระบวนการ จัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน	4.88	0.36	มากที่สุด	4
3.ครูเลือกเนื้อหา เพื่อการสร้างกระบวนการการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ	4.90	0.29	มากที่สุด	2
4.ครูออกแบบวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยมุ่งเน้นให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ	4.90	0.29	มากที่สุด	3
5.ครูกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่าง สอดคล้องอย่างเป็นระบบ	4.28	0.45	มาก	5
รวม	4.79	0.29	มากที่สุด	-

จากตาราง 18 พบว่า ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการ
เรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ความรู้
และความสามารถการออกแบบการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$,
S.D. = 0.29) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย
จากมากไปหาน้อย คือ ครูวางแผน เพื่อสร้างกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักเรียน
โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ครู
ออกแบบวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ
($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ครูเลือกเนื้อหา เพื่อการสร้างกระบวนการการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้น
ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ครูเข้าใจความ
แตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ($\bar{X} = 4.88$, S.D. =

0.36) และครูกำหนดวิธีการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้อย่างสอดคล้องอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.49)

ตาราง 19 สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ	ค่าสถิติ (n=313)		แปลความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.ครูจัดการเรียนรู้ที่พิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.29	0.63	มาก	6
2.ครูจัดการเรียนรู้ที่พิจารณาความสนใจความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.90	0.29	มากที่สุด	1
3.ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นศักยภาพของนักเรียนเป็นพื้นฐาน	4.90	0.29	มากที่สุด	2
4.ครูประเมินผล ด้วยเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด	4.90	0.29	มากที่สุด	3
5.ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาคำถาม ทักษะ กระบวนการคิด อย่างรอบด้าน	4.90	0.29	มากที่สุด	4
6.ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างรอบด้าน	4.90	0.29	มากที่สุด	5
รวม	4.79	0.24	มากที่สุด	-

จากตาราง 19 พบว่า ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.24) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครูจัดการเรียนรู้ที่พิจารณาความสนใจความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ครูจัดการเรียนรู้ที่เน้นศักยภาพของนักเรียนเป็นพื้นฐาน ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ครูประเมินผล ด้วยเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาคำถาม ทักษะ กระบวนการคิด อย่างรอบด้าน ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้

เพื่อพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างรอบด้าน ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) และข้อที่อยู่ในระดับระดับดี ครูจัดการเรียนรู้ที่พิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคล ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.63) ตามลำดับ

ตาราง 20 ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม การใช้และพัฒนาสื่อ
นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้

การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้	ค่าสถิติ (n=313)		แปลความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.ครูนำสื่อมาใช้ในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2.ครูนำเทคโนโลยี มาใช้ในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด	2
3.ครูนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด	3
4.ครูใช้เทคโนโลยีที่สามารถช่วยให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่เข้าถึงง่ายยิ่งขึ้น	4.90	0.29	มากที่สุด	4
รวม	4.97	0.05	มากที่สุด	-

จากตาราง 20 พบว่า ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.05) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ ครูนำสื่อมาใช้ในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ครูนำเทคโนโลยี มาใช้ในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ครูนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการออกแบบและดำเนินการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน ($\bar{X} = 5.00$,

S.D. = 0.00) ครูใช้เทคโนโลยีที่สามารถช่วยให้การเรียนรู้เป็นสิ่งที่เข้าถึงง่ายยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.90$, S.D. = 0.29) ตามลำดับ

ตาราง 21 ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	ค่าสถิติ (n=313)		แปลความ หมาย	ลำดับที่ ค่าเฉลี่ย
	$\bar{X}$	S.D.		
1.ครูใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	1
2.ครูใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน	4.29	0.45	มาก	5
3.ครูประเมินทักษะความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	2
4.ครูประเมินกระบวนการคิด คุณลักษณะและทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	3
5.ครูประเมินนักเรียนในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ และหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด	4
รวม	4.85	0.31	มากที่สุด	-

จากตาราง 21 พบว่า ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ครูใช้เครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ครูประเมินทักษะความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ครูประเมินกระบวนการคิด คุณลักษณะและทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) ครูประเมินนักเรียนในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ และหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และข้อที่อยู่ในระดับ

มาก ครูใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ

2.4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร กับ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร กับ สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ดังตาราง 20

ตาราง 22 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับ สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ตัวแปร	x	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
x	1											
X ₁	.748**	1										
X ₂	.953**	.627**	1									
X ₃	.963**	.634**	.905**	1								
X ₄	.837**	.555**	.736**	.776**	1							
X ₅	.736**	.425**	.788**	.694**	.409**	1						
Y	.944**	.624**	.879**	.971**	.785**	.680**	1					
Y ₁	.829**	.537**	.738**	.865**	.765**	.512**	.888**	1				
Y ₂	.876**	.567**	.835**	.899**	.693**	.686**	.928**	.753**	1			
Y ₃	.937**	.628**	.889**	.967**	.738**	.692**	.973**	.815**	.884**	1		
Y ₄	.956**	.632**	.904**	.995**	.755**	.699**	.970**	.852**	.970**	.971**	1	
Y ₅	.249**	.193**	.199**	.215**	.297**	.176**	.348**	.170**	.215**	.288**	.214**	1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 พบว่า ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X) กับ สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง ($r_{xy} = .944$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร (X) กับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม รายองค์ประกอบ พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกองค์ประกอบ โดยเรียงลำดับองค์ประกอบที่มีค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ การบริหารหลักสูตร (X_3) ($r = .971$) การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ (X_2) ($r = .879$) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน (X_4) ($r = .765$) การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน (X_5) ($r = .680$) การกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียน (X_1) ($r = .624$) ตามลำดับ

2.5 ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่มีอำนาจพยากรณ์ สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ผลการแสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะการบริหารจัดการ หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม ปรากฏผล ดังตาราง 23

ตาราง 23 ผลการแสดงอำนาจพยากรณ์ที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณภาวะ ผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะการบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	Adj. R ²	B	S.E. _{est}	β	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	–	–	–	1.637			21.865**	.001
การบริหารหลักสูตร (X_3)	.971 ^a	.944	.943	.567	.03926	.910	43.572**	.001
การพัฒนาและส่งเสริม คุณภาพนักเรียน (X_4)	.973 ^b	.946	.946	.087	.03845	.079	3.776**	.001

$R = .973$, $R^2 = .946$, $\text{Adj. } R^2 = .946$, $\text{S.E.}_{\text{est}} = .03845$

c. Predictors: (Constant), X_3 , X_4

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ตัวแปร พบว่า มีจำนวน 2 ตัวแปร ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ตัวแปร คือ การบริหารหลักสูตร (X_3) และการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน (X_4)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ดีที่สุด คือ การบริหารหลักสูตร (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .910 และและการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน (X_4) โดยมีค่า สัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .079 ตัวแปรสองตัวแปรนี้ สามารถพยากรณ์สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ได้ร้อยละ 94.60 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .038

สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = 1.637 + 0.567(X_3) + 0.087(X_4)$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'_y = 0.910(Z_3) + 0.079(Z_4)$$

ระยะที่ 3 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ผู้วิจัยได้นำเอาตัวแปรของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ด้านที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน มาหาแนวทางการพัฒนา โดยนำเอาตัวแปรดังกล่าวไปสร้างเป็นแบบสอบถามมาตรา ส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และปลายเปิดรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเสนอต่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน การนำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีรายละเอียดดัง ต่อไปนี้

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผล
ต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ตัวแปร	ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร	ตัวแปรที่มีอำนาจ พยากรณ์ สมรรถนะ การบริหารหลักสูตรและ การจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน	สรุปผล
X ₁	การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน	✗	ไม่ควรพัฒนา
X ₂	การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้	✗	ไม่ควรพัฒนา
X ₃	การบริหารหลักสูตร	✓	ควรพัฒนา
X ₄	การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน	✓	ควรพัฒนา
X ₅	การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ ของโรงเรียน	✗	ไม่ควรพัฒนา

หมายเหตุ : ✓ หมายถึง มีอำนาจพยากรณ์การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
ของครูในโรงเรียน

✗ หมายถึง ไม่มีอำนาจพยากรณ์การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
ของครูในโรงเรียน

จากตาราง 24 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
การบริหารหลักสูตร (X₃) และการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน (X₄) เป็นตัวแปรที่
สามารถพยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน
ได้ ดังนั้นจึงควรหาแนวทางการพัฒนา

ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรที่พยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการ
เรียนรู้ของครูในโรงเรียนได้ ดังกล่าวไปยกร่าง แนวทางการพัฒนา ซึ่งแนวทางการพัฒนา
จะใช้หลักการ OKRs ประกอบด้วยวัตถุประสงค์หลัก (O) ผลลัพธ์หลัก (KR) และแนวทาง
การพัฒนา จากนั้นจึงนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมและ
เป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนา ผลปรากฏดังตาราง 25 – 26

ตาราง 25 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของ
ผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา นครพนม การบริหารหลักสูตร

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและ การจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การบริหารหลักสูตร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
วัตถุประสงค์หลัก O ₁ : พัฒนาระบบการบริหารหลักสูตร สถานศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้อง บริบท และขับเคลื่อนการเรียนรู้เชิง สมรรถนะ	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 1.1: มีการทบทวนและปรับปรุง หลักสูตรสถานศึกษาครบทุกกลุ่ม สาระ โดยครูมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่า ร้อยละ 90	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
แนวทางการพัฒนา						
1.1.1 ผู้บริหารเข้าอบรม กระบวนการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา เพื่อเข้าใจ เพิ่มพูน ความรู้ของกระบวนการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาอย่างแท้จริง	4.60	0.54	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.1.2 การศึกษาดูงานจากสถานศึกษา ต้นแบบที่บริหารหลักสูตรได้ดี และ นำมาปรับประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบท ของสถานศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 25 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและ การจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การบริหารหลักสูตร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
1.1.3 ผู้บริหารฝึกวิเคราะห์และ ออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้น นักเรียนเป็นสำคัญ ตามความ ต้องการของนักเรียน และบริบทของ สังคม	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 1.2: ครูอย่างน้อยร้อยละ 80 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้เชิง สมรรถนะ	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
แนวทางการพัฒนา						
1.2.1 ผู้บริหารใช้แบบสอบถามง่าย ๆ เพื่อประเมินความเข้าใจต่อหลักสูตร สถานศึกษาของครู	4.60	0.54	มากที่สุด	4.60	0.54	มากที่สุด
1.2.2 ผู้บริหารตรวจสอบแผนการ จัดการเรียนรู้ของครู ก่อนการใช้ แผนการจัดการเรียนรู้	4.60	0.54	มากที่สุด	4.60	0.54	มากที่สุด
1.2.3 ผู้บริหารสร้างเครื่องมือการ ประเมินการจัดการเรียนรู้ของครู ที่ สะท้อนสภาพจริง	4.48	0.44	มากที่สุด	4.48	0.44	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 1.3: มีการจัดกิจกรรมชุมชนการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อการ ออกแบบหลักสูตรและการจัดการ เรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง	4.80	0.44	มากที่สุด	4.80	0.44	มากที่สุด

ตาราง 25 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การบริหารหลักสูตร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
แนวทางการพัฒนา						
1.3.1 ผู้บริหารใช้คำถามง่าย ๆ เพื่อประเมินความเข้าใจ เรื่อง หลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ เพื่อยืนยันจุดมุ่งหมายเดียวกันของสถานศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3.2 ผู้บริหารออกแบบตารางการเก็บข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากครูและบุคลากร ณ ขณะจัดการเรียนรู้ เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข ปัญหา	4.80	0.44	มากที่สุด	4.80	0.44	มากที่สุด
1.3.3 ผู้บริหารใช้จิตวิทยาง่าย ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศในกิจกรรม PLC ดำเนินได้ด้วยความสะดวกสบาย	4.60	0.54	มากที่สุด	4.60	0.54	มากที่สุด
ภาพรวมของแนวทางพัฒนา	4.83	0.19	มากที่สุด	4.83	0.19	มากที่สุด

จากตาราง 25 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน การบริหารหลักสูตร โดยภาพรวมของความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.19) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.19) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก 01 คือ พัฒนาระบบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องบริบท และขับเคลื่อนการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ มีความเหมาะสมอยู่ใน

ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 1.1: มีการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาครบทุกกลุ่มสาระ โดยครูมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า แนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.18) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.86$, S.D. = 0.18) ประกอบด้วย 3 แนวทางพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารเข้าการอบรมกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเข้าใจ เพิ่มพูนความรู้ของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างแท้จริง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) 2) การศึกษาดูงานจากสถานศึกษาต้นแบบที่บริหารหลักสูตรได้ดี และนำมาปรับประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษา แท้จริง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และ 3) ผู้บริหารฝึกวิเคราะห์และออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ตามความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

ผลลัพธ์ KR 1.2: ครูอย่างน้อยร้อยละ 80 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า แนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.74) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.74) ประกอบด้วย 3 แนวทาง ได้แก่ 1) ผู้บริหารใช้แบบสอบถามง่าย ๆ เพื่อประเมินความเข้าใจต่อหลักสูตรสถานศึกษาของครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) 2) ผู้บริหารตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ของครู ก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และ 3) ผู้บริหารสร้างเครื่องมือการประเมินการ

จัดการเรียนรู้ของครู ที่สะท้อนสภาพจริง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44)

ผลลัพธ์ KR 1.3: มีการจัดกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อการออกแบบหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า แนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมอยู่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.29) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.29) ประกอบด้วย 3 แนวทาง ได้แก่ 1) ผู้บริหารใช้คำถามง่าย ๆ เพื่อประเมินความเข้าใจ เรื่อง หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ เพื่อยืนยันจุดมุ่งหมายเดียวกันของสถานศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) 2) ผู้บริหารออกแบบตารางการเก็บข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากครูและบุคลากร ณ ขณะจัดการเรียนรู้ เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) และ 3) ผู้บริหารใช้จิตวิทยาง่าย ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศในกิจกรรม PLC ดำเนินได้ด้วยความสะดวกสบาย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54)

ตาราง 26 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของ
ผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา นครพนม การพัฒนาและ
ส่งเสริมคุณภาพนักเรียน

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและ การจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การพัฒนาและส่งเสริม คุณภาพนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
วัตถุประสงค์หลัก O: พัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มี สมรรถนะทางวิชาการ ทักษะ ศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ตามเป้าหมายของ สถานศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 1.1: นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
แนวทางการพัฒนา						
1.1.1 ผู้บริหารถ่ายทอดเป้าหมาย คุณภาพนักเรียนให้ครูเข้าใจตรงกัน	4.60	0.54	มากที่สุด	4.60	0.54	มากที่สุด
1.1.2 ผู้บริหารทำหน้าที่โค้ช นิเทศ ติดตาม และให้ข้อเสนอแนะเชิง พัฒนา อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	4.60	0.54	มากที่สุด	4.60	0.54	มากที่สุด

ตาราง 26 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและ การจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การพัฒนาและส่งเสริม คุณภาพนักเรียน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
ผลลัพธ์หลัก KR 1.2: นักเรียนที่มีสมรรถนะด้าน การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับดีขึ้นไปไม่ น้อยกว่าร้อยละ 80	4.80	0.44	มากที่สุด	4.80	0.44	มากที่สุด
แนวทางการพัฒนา						
1.2.1 ผู้บริหารใช้แบบประเมิน สมรรถนะง่าย ๆ เพื่อตรวจสอบ พัฒนาการของนักเรียน ในด้านการ คิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยี	4.80	0.44	มากที่สุด	4.80	0.44	มากที่สุด
1.2.2 ผู้บริหารสร้างบทบาทสมมติ ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประเมิน พัฒนาการของนักเรียน ในด้านการ คิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยี	4.60	0.54	มากที่สุด	4.60	0.54	มากที่สุด
1.2.3 ผู้บริหารนิเทศชั้นเรียน และใช้ ข้อซักถามง่าย ๆ เพื่อประเมินพัฒนา การประเมินพัฒนาการของนักเรียน ในด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี	4.44	0.54	มากที่สุด	4.44	0.54	มากที่สุด
ภาพรวมแนวทางพัฒนา	4.72	0.25	มากที่สุด	4.72	0.25	มากที่สุด

จากตาราง 26 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ของแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน โดยภาพรวมของความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.25) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.25) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก O1: พัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีสมรรถนะทางวิชาการ ทักษะศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายของสถานศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 1.1: นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า แนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) ประกอบด้วย 2 แนวทางพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารถ่ายทอดเป้าหมายคุณภาพนักเรียนให้ครูเข้าใจตรงกัน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และ 2) 1.1.2 ผู้บริหารทำหน้าที่โค้ช นิเทศติดตาม และให้ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54)

ผลลัพธ์หลัก KR 1.2: นักเรียนที่มีสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับดีขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาแนวทางการพัฒนา พบว่า แนวทางการพัฒนามีความเหมาะสมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.36) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.36) ประกอบด้วย 3 แนวทางพัฒนา ได้แก่ 1) ผู้บริหารใช้แบบประเมินสมรรถนะง่าย ๆ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของนักเรียน ในด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี มีความเหมาะสมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. =

0.44) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44) 2) ผู้บริหารสร้าง บทบาทสมมติผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประเมินพัฒนาการของนักเรียน ในด้านการคิด วิเคราะห์ การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี มีความเหมาะสมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.54) และ 3) ผู้บริหารนิเทศชั้นเรียน และใช้ข้อซักถามง่าย ๆ เพื่อประเมินพัฒนาเพื่อประเมิน พัฒนาการของนักเรียน ในด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี ความเหมาะสมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.54) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.54)

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้ บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นคร จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สรุปได้ ดังนี้

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการ บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู การบริหารหลักสูตร

วัตถุประสงค์หลัก 01 คือ พัฒนาระบบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาให้มี คุณภาพ สอดคล้องบริบท และขับเคลื่อนการเรียนรู้เชิงสมรรถนะ

ผลลัพธ์หลัก KR 1.1: มีการทบทวนและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาครบทุก กลุ่มสาระ โดยครูมีส่วนร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 มีแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง คือ

1. ผู้บริหารเข้าอบรมกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเข้าใจ เพิ่มพูนความรู้ของกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างแท้จริง
2. ผู้บริหารศึกษาดูงานจากสถานศึกษาต้นแบบที่บริหารหลักสูตรได้ดี และ นำมาปรับประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของสถานศึกษา
3. ผู้บริหารฝึกวิเคราะห์และออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาที่เน้นนักเรียน เป็นสำคัญ ตามความต้องการของนักเรียน และบริบทของสังคม

ผลลัพธ์ KR 1.2: ครูอย่างน้อยร้อยละ 80 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้เชิง สมรรถนะ มีแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง คือ

1. ผู้บริหารใช้แบบสอบถามง่าย ๆ เพื่อประเมินความเข้าใจต่อหลักสูตรสถานศึกษาของครู
2. ผู้บริหารตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ของครู ก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้
3. ผู้บริหารสร้างเครื่องมือการประเมินการจัดการเรียนรู้ของครู ที่สะท้อนสภาพจริง

ผลลัพธ์ KR 1.3: มีการจัดกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อการออกแบบหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ อย่างน้อยเดือนละ 2 ครั้ง มีแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง คือ

1. ผู้บริหารใช้คำถามง่าย ๆ เพื่อประเมินความเข้าใจ เรื่อง หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ เพื่อยืนยันจุดมุ่งหมายเดียวกันของสถานศึกษา
2. ผู้บริหารออกแบบตารางการเก็บข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากครู ณ ขณะจัดการเรียนรู้ เพื่อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญา
3. ผู้บริหารใช้จิตวิทยาง่าย ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศในกิจกรรม PLC ดำเนินได้ด้วยความสะดวกสบาย

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน

วัตถุประสงค์หลัก O1: พัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีสมรรถนะทางวิชาการ ทักษะศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายของสถานศึกษา

ผลลัพธ์หลัก KR 1.1: นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 มีแนวทางการพัฒนา 2 แนวทาง คือ

1. ผู้บริหารถ่ายทอดเป้าหมายคุณภาพนักเรียนให้ครูเข้าใจตรงกัน
2. ผู้บริหารทำหน้าที่โค้ช นิเทศติดตาม และให้ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

ผลลัพธ์หลัก KR 1.2: นักเรียนที่มีสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับดีขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีแนวทางการพัฒนา 3 แนวทาง คือ

1. ผู้บริหารใช้แบบประเมินสมรรถนะง่าย ๆ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของนักเรียน ในด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และเทคโนโลยี
2. ผู้บริหารสร้างบทบาทสมมติผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อประเมินพัฒนาการของนักเรียน ในด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และเทคโนโลยี
3. ผู้บริหารนิเทศชั้นเรียน และใช้ข้อซักถามง่าย ๆ เพื่อประเมินพัฒนาการเพื่อประเมินพัฒนาการของนักเรียน ในด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ปีการศึกษา 2568 จำนวน 313 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน โดยมีข้อสรุป อภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม สรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน 2) การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ 3) การบริหารหลักสูตร 4) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน และ 5) การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน โดยทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ 5) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน การบริหารหลักสูตร การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน และการบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ ตามลำดับ

3. ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การพัฒนาสื่อและการใช้สื่อเทคโนโลยีด้านการศึกษา การวัดและการประเมินผลประเมินผลการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ ตามลำดับ

4. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร กับสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .944 ($r_{xy} = .944$)

5. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ตัวแปร คือ การบริหารหลักสูตร (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .910 และการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน (X_4) มีค่า สัมประสิทธิ์การถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ .079 โดยมีอำนาจพยากรณ์ ได้ร้อยละ 94.60 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .038

เขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y' = 1.637 + 0.567(X_3) + 0.087(X_4)$$

และสามารถเขียนสมการการวิเคราะห์พหุคูณถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z'_y = 0.910(Z_3) + 0.079(Z_4)$$

6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารหลักสูตร มี 1 วัตถุประสงค์ 3 ผลลัพธ์หลัก และ 9 แนวทางการพัฒนา 2) ด้านการพัฒนาและส่งเสริม

คุณภาพนักเรียน รายละเอียด ดังนี้ มี 1 วัตถุประสงค์ 2 ผลลัพธ์หลัก และ 5 แนวทางการพัฒนา รายละเอียดดังนี้

6.1 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม การบริหารหลักสูตร 1 วัตถุประสงค์ 3 ผลลัพธ์หลัก และ 9 แนวทางการพัฒนา โดยภาพรวมของความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และภาพรวมของความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

6.2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน 1 วัตถุประสงค์ 2 ผลลัพธ์หลัก และ 5 แนวทางการพัฒนา โดยภาพรวมของความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และภาพรวมของความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน 2) การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ 3) การบริหารหลักสูตร 4) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน และ 5) การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ซึ่งมีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1.1 การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน มีความสำคัญต่อบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่แสดงถึงภาวะผู้นำทางวิชาการ ในการระบุเป้าหมาย อย่างชัดเจนและเป็นระบบ ช่วยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในการกิจของสถานศึกษา นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มีเป้าหมายชัดเจนและวัดผลได้จริง สอดคล้องกับ นพมาศ ไทยภักดี (2560) กล่าวว่า การกำหนดพันธกิจ คือ ผู้บริหารมีการกำหนดขอบเขตของงาน และกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา และบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาที่ชัดเจน มีการสื่อสารสร้างความเข้าใจกับครูและ

นักเรียนมีการแสดงออกให้ครูเห็นถึงความชัดเจนของเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติที่เข้าใจได้ง่าย ในการที่ครูจะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ตรงตามจุดประสงค์ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2560) กล่าวว่า การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน มีความสำคัญต่อความรับผิดชอบของผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร และคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการกำหนดเป้าหมายการทำงาน เช่น การวางแผนการรับนักเรียนนักศึกษา การปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งควร รวบรวมความคิดเห็นของฝ่ายงานต่าง ๆ ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารการศึกษา

1.2 การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ มีความสำคัญต่อบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่แสดงถึงภาวะผู้นำทางวิชาการ เป็นกลไกสำคัญของระบบการศึกษา ที่มีเป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ผ่านการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษา โดยอาศัยการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบระหว่างครู ผู้บริหาร และองค์ประกอบอื่น ๆ ภายในโรงเรียน สอดคล้องกับ ประเวศ เวยชะ (2561) กล่าวว่า การบริหารการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย คำสำคัญ ได้แก่ คำว่า การเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการบริหาร เมื่อนำคำทั้งสามคำมารวมกัน จึงหมายถึง การกระทำโดยการดำเนินงานอย่างเป็นระบบของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อให้การจัดการ เรียนรู้ของครูบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและนักเรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้และเกิดผลลัพธ์ ทางการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดการศึกษา และ วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี (2560) กล่าวว่า การบริหารจัดการเรียนรู้ คือ การดำเนินการอย่างเป็นระบบของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนของผู้สอนบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนเกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายใน การจัดการศึกษา

1.3 การบริหารหลักสูตร มีความสำคัญต่อบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่แสดงถึงภาวะผู้นำทางวิชาการ ซึ่งเป็นกระบวนการวางแผน ออกแบบ ปรับปรุง และบริหารจัดการเนื้อหา วิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ ตามมาตรฐานการศึกษาและความต้องการของสังคมในแต่ละบริบท การพัฒนาและจัดการหลักสูตรจึงไม่ใช่เพียงการกำหนด “สิ่งที่ต้องสอน” เท่านั้น แต่ยังรวมถึง การวางระบบเพื่อให้การสอนเกิดผลสูงสุดแก่นักเรียน และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ ทาบา (อ้างถึงใน พิจิตรา

ธงพานิช, 2566) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร คือ ต่อการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงสูตรเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้นทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชาการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายอันใหม่ที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบหรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ตั้งจุดมุ่งหมายและวิธีการ และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบทางด้านความคิดและความรู้สึกของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุงหลักสูตร หมายถึงการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวความคิดพื้นฐานหรือรูปแบบของหลักสูตร และมารุต พัฒผล (2567) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร คือ การวางแผนและดำเนินการใช้ หลักสูตรอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เชื่อมโยงมาจากระบบ การร่างหลักสูตร ระบบการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย 6 กิจกรรม ได้แก่ 1) การขออนุมัติใช้หลักสูตร 2) การประชาสัมพันธ์หลักสูตรสู่กลุ่มเป้าหมาย 3) การวางแผนการใช้หลักสูตร 4) การกำหนดทรัพยากรของหลักสูตร 5) การกำหนดคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ 6) การกำกับดูแลคุณภาพการใช้หลักสูตร

1.4 การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน ความสำคัญต่อบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่แสดงถึงภาวะผู้นำทางวิชาการ เป็นสิ่งสะท้อนถึงผลสำเร็จของกระบวนการเรียนรู้ โดยหมายถึงคุณลักษณะที่นักเรียนพึงมี ทั้งด้านความสามารถ ทักษะ และคุณธรรม เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรการศึกษา นักเรียนที่มีคุณภาพจะต้องมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการประกอบอาชีพและดำรงชีวิตอย่างพอเพียง มีความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งต้องเป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีทักษะทางสังคมที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ อุดมสิน คันธภูมิ (อ้างถึงใน กลองกรณ์ จ้าวตระกูล, 2561) กล่าวว่า คุณภาพนักเรียน หมายถึงคุณลักษณะที่ต้องการ ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี และมีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และวิชัย วงษ์ใหญ่, มารุต พัฒผล (2562) กล่าวว่า การพัฒนานักเรียนอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การใช้วิธีการ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้มากที่สุด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้สูงสุด

1.5 การเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ความสำคัญต่อบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่แสดงถึงภาวะผู้นำทางวิชาการ ที่สนับสนุนการสร้าง

ปรับเปลี่ยน พัฒนา บรรยากาศที่ดีภายในโรงเรียนควรมีลักษณะที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ทั้งในด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่น การปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ให้ทันสมัย สะอาดปลอดภัย และเหมาะสมกับการใช้งาน รวมถึงการจัดพื้นที่ให้เปิดกว้างต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม ส่วนในด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ควรเน้นส่งเสริมความรู้สึกรักและเป็นเจ้าของโรงเรียนของบุคลากรทุกคน มีการสร้างแรงจูงใจและขวัญกำลังใจในการทำงาน ส่งเสริมความสามัคคี และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในหมู่ครู นักเรียน และบุคลากรทุกระดับ สอดคล้องกับคักรินทร์ ชันธิวิธี (2561) กล่าวว่า บรรยากาศของโรงเรียน มีส่วนช่วยในการสร้างแรงจูงใจ การสร้าง ขวัญและกำลังใจ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้รับการตอบสนองอย่างดียิ่งจากมวลสมาชิก ในการทำงาน ทุกอย่างจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ หากบรรยากาศมีแต่ความเป็นมิตร และอรรถพล ประเสริฐสังข์ (2566) กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้เป็นการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของนักเรียนให้บรรลุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีการปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ให้เป็นปัจจุบัน ส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมในการทำงาน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของสถานศึกษา

ผลการศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะการบริหารและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างและพัฒนาหลักสูตร 2) ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ 3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 4) การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ 5) การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งมีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. การสร้างและพัฒนาหลักสูตร ถือเป็นกระบวนการแรกเริ่มตั้งแต่การวางแผน ออกแบบ และปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เนื้อหา จุดมุ่งหมาย วิธีการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของครู นักวิชาการ ผู้บริหาร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการ สอดคล้องกับอวัศยา แสงทอง (2564) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาคือ กระบวนการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง หลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีความสมบูรณ์ เหมาะสมกับความต้องการของสถานศึกษา และ จุดมุ่งหมายของการสอนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้รับการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตาม เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ และ มารุต พัฒผล (2567) กล่าวว่า การบริหารหลักสูตร คือ การวางแผนและดำเนินการใช้

หลักสูตรอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เชื่อมโยงมาจากระบบการ
ร่างหลักสูตร ระบบการบริหารหลักสูตร

2. ความรู้และความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ เป็นกระบวนการ
การนำองค์ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ สมรรถนะ ที่ครูใช้ในการวางแผนและจัดโครงสร้าง
กระบวนการเรียนรู้อย่างมีระบบ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
สอดคล้องกับ นัตรชัย สุขุม (2565) การจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการในศาสตร์ต่าง ๆ
เพื่อให้ผู้เรียนมีวิธีการค้นคว้าหาความรู้ ฝึกทักษะที่จำเป็นในด้านต่าง ๆ มีคุณลักษณะและ
เจตคติในการปฏิบัติงานหรือสร้างผลงาน/ชิ้นงาน หรือภาระงานจนสำเร็จด้วยตนเอง และ
ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตที่สร้างคุณค่าให้กับตัวเอง Satitpakeekul,
Janchai] และ Kurt (อ้างถึงใน วชิรา เครือคำอ้าย, 2565) กระบวนการที่เป็นระบบนำมาใช้
ในการศึกษาความต้องการของผู้เรียนและปัญหาการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้
และการสอนเพื่อให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพของการสอน ซึ่งกระบวนการทั้งหมดมาจากการ
วิเคราะห์ความต้องการ และเป้าหมายของการเรียนรู้การพัฒนาระบบการถ่ายทอด
ความรู้ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและ
กิจกรรมต่าง ๆ การประเมินผลการเรียนการสอน

3. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้
ที่ให้ความสำคัญกับนักเรียน เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสนใจ ความสามารถ
และศักยภาพของนักเรียนเป็นพื้นฐาน ในการวางแผนการสอนการจัดกิจกรรม และ
การประเมินผล และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์จริง รวมทั้งเน้นการสร้าง
แรงจูงใจจากภายในและการเรียนรู้ตามความสนใจเฉพาะบุคคล สอดคล้องกับ
กระทรวงศึกษาธิการ (อ้างถึงใน มงกุฏ วงศ์สาคร, 2566) กล่าวว่า สิ่งสำคัญของการ
จัดการเรียนรู้ในยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยนำเสนอสอดคล้องกันว่า มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3
ประการ คือ 1) ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ 2) บทบาทของครูผู้สอน และ 3) บทบาท
ของนักเรียน ที่ช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างหลากหลาย

4. การใช้และพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี เพื่อการจัดการเรียนรู้ คือ
กระบวนการนำสื่อ เทคโนโลยี และนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการออกแบบและดำเนินการ
จัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนการสอน และสร้างประสบการณ์การ
เรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการพัฒนาแนวทางการใช้ที่เหมาะสมและการสร้างสรรค์
เนื้อหาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในรูปแบบที่มีประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับ สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อ้างถึงใน มงกุฏ วงศ์สาคร, 2566) กล่าวว่า ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับ เนื้อหาและ กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของครู และอัครนิย สุกใจใจ (2560) กล่าวว่า การใช้สื่อการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นใช้ควบคู่กับเครื่องมือสื่อดิจิทัล หรือ เครื่องมือที่เป็น เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนรู้ ช่วยสร้างการเรียนรู้ ที่หลากหลาย

5. การวัดและการประเมินการเรียนรู้ จัดเป็นกระบวนการลำดับสุดท้าย เพื่อ การติดตาม ประเมินผล โดยใช้เครื่องมือและวิธีการต่าง ๆ เก็บรวบรวมผลการเรียนรู้ของ นักเรียน โดยมีเป้าหมายในการตรวจสอบว่านักเรียน สามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ หรือไม่ รวมถึงการประเมินทักษะ กระบวนการคิด คุณลักษณะและทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้ การประเมินสามารถทำได้ทั้งในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ สอดคล้องกับ มัลยา โช๊ะศิริ (2561) กล่าวว่า กระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับ ผู้เรียน การใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน ตามมาตรฐานที่ สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และเป็นส่วนหนึ่ง ของกระบวนการจัดการเรียนการสอน การสอนและการประเมินผล นำข้อมูลไปใช้ ประโยชน์ในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับ ผู้เรียน และมงกุฏ วงศ์สาคร (2566) กล่าวว่า ความสำเร็จของการใช้กระบวนการ ในการ วัดคุณภาพนักเรียน โดยการใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อมูล เชิงปริมาณหรือข้อมูลเชิงคุณภาพ ที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือผลงานที่นักเรียน แสดงออกมา แล้วนำเอาข้อมูลที่ได้จากการวัดมาพิจารณาเพื่อประเมินเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถของนักเรียน ด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย และตัดสินผลการเรียนรู้โดย พิจารณาคะแนนพัฒนาการ

2. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำทาง วิชาการของผู้บริหาร มีความสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา โดยมีความ เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบและไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ช่วยสร้างวัฒนธรรม โรงเรียนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การทำงานร่วมกัน และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่ การยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ ชวนะ ทวีอุทิศ (2559) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการ กับการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของ

ผู้บริหารโรงเรียน พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียน การสร้างและพัฒนาศักยภาพการเป็นผู้นำของบุคลากร การเสริมสร้างความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้อง การใช้เทคโนโลยี และข้อมูลที่หลากหลายในการพัฒนา การนิเทศ และติดตาม การนำหลักสูตรไปใช้ การสร้างความมั่นใจในเกณฑ์การประเมินผล การสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน และการอำนวยความสะดวกในการพัฒนาวิสัยทัศน์ จากความเชื่อมโยงจึงแสดงถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงกว่าสมมติฐานข้อ 1 ที่คาดหมายไว้ ทั้งนี้สะท้อนถึงปัจจัยที่ส่งเสริมความเข้มแข็งหรือประสิทธิผล ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ให้อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ พรเมศร์ ชะโลธร (2560) ได้ศึกษา เพื่อศึกษาสภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่คาดหวังของภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยธนบุรี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

3. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีบทบาทสำคัญต่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และเลือกใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี อย่างเหมาะสม ซึ่งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย พัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การวัดและการประเมินผล นักเรียน ได้อย่างสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร จะสามารถนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการสอนได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพนักเรียน สอดคล้องกับ มงกุฏ วงศ์สาคร (2566) กล่าวว่า สมรรถนะการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ของครู คือ ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตร ออกแบบการเรียนรู้ อย่าง สอดคล้องเหมาะสมกับเนื้อหา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างหลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม ใช้สื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ อย่าง หลากหลาย ทำการวัดและประเมินผลนักเรียน และนำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการ

การ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ ดังนั้น จึงทำให้สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม อยู่ในระดับมากที่สุด

ซึ่งอยู่ในระดับที่สูงกว่าสมมติฐานข้อ 2 ที่คาดหมายไว้ ทั้งนี้มีปัจจัยที่ส่งเสริมส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ให้อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ นภาพร จำเมืองฮาม (2565) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากส่วนสภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์เท่ากับ .944 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารเป็นปัจจัยหนึ่ง ที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ที่ช่วยในการจัดการบริหารจัดการคุณภาพด้านวิชาการ ให้เกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ และควมมีภาวะผู้นำทางวิชาการของคือปัจจัยสำคัญที่สุดในการบริหารตามแบบแผน หากยึดงานด้านวิชาการเป็นหลัก เอาใจใส่กำกับ ดูแล และติดตาม ทำให้การดำเนินงานเป็นระบบ เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับ กชกร กันภัย (2567) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่า ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 มีความสัมพันธ์กันทางบวก เรียงลำดับค่าความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย คือ ด้านทักษะเกี่ยวกับศาสตร์การสอนและแหล่งข้อมูลออนไลน์ ด้านทักษะเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านทักษะการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านทักษะพื้นฐาน และด้านทักษะการเป็นพลเมืองดิจิทัล

ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีความสัมพันธ์กันทางบวก สอดคล้องกับ ญัฐชา กุลทนางษ์ (2566) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลุขไทย์ เขต 2 จังหวัดลุขไทย์ พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวก $r_{x,y} = .897$ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารมีอำนาจพยากรณ์ต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ตัวแปร คือ การบริหารหลักสูตร และการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารต้องกำกับ ดูแล และพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับบริบทนักเรียน อันเป็นกลไกที่เชื่อมโยงนโยบายการศึกษาระดับชาติ และพันธกิจของโรงเรียนสู่การจัดการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม สะท้อนประสิทธิผลของการพัฒนาส่งเสริมคุณภาพนักเรียนให้เป็นไปตามเกณฑ์ตัวชี้วัด ตัวแปรดังกล่าวสามารถพยากรณ์สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน ได้ร้อยละ 94.60 มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ .038 สอดคล้องกับ ญัฐชา กุลทนางษ์ (2566) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลุขไทย์ เขต 2 จังหวัดลุขไทย์ กล่าวว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน ยังมีภาวะผู้นำทางวิชาการมากประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการย่อมมากตามไปด้วย หรือ ประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการมาก ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารย่อมมากด้วย

ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารอำนาจพยากรณ์ต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม สอดคล้องกับ กฤษฎา สระกระโทก (2567) ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา เขต 3 กล่าวว่า ตัวแปรภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์ประสิทธิภาพการสอนของครู ได้แก่ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการบริหารการศึกษา

6. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารหลักสูตร มี 1 วัตถุประสงค์ 3 ผลลัพธ์หลัก 9 แนวทางการพัฒนา และด้านการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน มี 1 วัตถุประสงค์ 2 ผลลัพธ์หลัก 5 แนวทางการพัฒนา ผ่านการประเมินความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน สอดคล้องกับ เป็นหนึ่ง เสงสุกุล (2567) ศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ ใช้ในการเก็บข้อมูล ด้วยแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสัมภาษณ์ พบว่าความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี ทำให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย ได้แก่ การพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาในการเป็นผู้นำทางวิชาการ การสนับสนุนครูในการจัดการเรียนการสอน และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียนในระดับที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1.1 ผลการวิจัยทำให้ทราบองค์ประกอบและระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ซึ่งองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ระดับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถนำไปใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ผลการวิจัยทำให้ทราบองค์ประกอบและระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครพนม ซึ่งองค์ประกอบสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

นครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการเปรียบเทียบ
วัดระดับ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาครูอย่างเป็นระบบ

1.3 ผลการวิจัยนี้ทำให้ทราบถึงภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งต่อ
สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การบริหาร
หลักสูตร และการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน ซึ่งผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและส่งเสริมในด้านที่มีอิทธิพลและสามารถพยากรณ์สมรรถนะการ
บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญ

1.4 ผลการวิจัยทำให้ได้แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของ
ผู้บริหารที่ส่งต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ประกอบด้วยองค์ประกอบ 2
องค์ประกอบ แนวทางพัฒนา จำนวน 14 แนวทาง ซึ่งผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
เพื่อการเสริมสร้าง พัฒนา และส่งเสริมภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารอย่างเป็นระบบ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล
ต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน จากเขตพื้นที่
การศึกษาร้อยละ 100 ที่มีความแตกต่างทางด้านบริบท สภาพแวดล้อมของพื้นที่

2.2 ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล
ต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน ตามหลักสูตร
สถานศึกษาและแผนการจัดการเรียนการสอน เพื่อความสอดคล้องการบริบทการปฏิบัติ
หน้าที่ตามสภาพจริง

2.3 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรอบรมที่สามารถส่งเสริม พัฒนาภาวะผู้นำ
ทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ได้ครอบคลุมองค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของ
ผู้บริหาร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- _____. (2566). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กชกร กันภัย. (2567). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับ ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
- กลองกรณ์ จ้าวตระกูล. (2561). การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ความร่วมมือขององค์กรภาครัฐและเอกชน โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า. ผลงานทางวิชาการ: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2.
- กฤษฎา สระกระโทก. (2567). ศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
- ฉัตรชัย สุขุม. (2565). การออกแบบการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ : แนวคิด การออกแบบการเรียนรู้การสอนและการประเมินผลการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชวนะ ทวีอุทิศ. (2559). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- ชวพร จิมขุนทด. (2567). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น. วิทยานิพนธ์. ค.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประเทศไทย

- จริยาภรณ์ ตู่คำมูล. (2563). การพัฒนาแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์. ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณิฏฐรัตน์ ทัพขวา. (2557). การมีส่วนร่วมของโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1. วิทยานิพนธ์. ค.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐชา กุลทนางข. (2566). ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2. วิทยานิพนธ์. ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- นภดล ร่มโพธิ์. (2561). OKRs กับการบริหารโรงเรียน. เข้าถึงได้จาก <http://storylog.co/category/knowledge> 10 เมษายน 2568.
- _____. (2563). แนวทางและวิธีการกำหนดเป้าหมายและผลลัพธ์สู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืน Objectives and Key Results (OKRs). เข้าถึงได้จาก <http://tsri.or.th/th/news/content/455-OKRs>
- บุญช่วย ศิริเกษ. (2568). การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. วิทยานิพนธ์. ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง.
- ปวีณา คำมูล. (2561). ภาวะผู้นำทางวิชาการและวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เป็นหนึ่งใน เสงสกุล. (2567). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์. ค.ม. เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ณวัฒน์ ศิริภาพ. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับการสร้างความสำเร็จของกลุ่ม : อิทธิพลปฏิสัมพันธ์ของการเป็นครูที่ปรึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ชนานันท์ ดิยัง. (2556). *โปรแกรมการพัฒนาสมรรถนะครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการวัดและ ประเมินผลในชั้นเรียน มัธยมศึกษา เขต 33*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พระมหาอุดร อุตโตโร(มากติ). (2567). *สมรรถนะของครูสังคมศึกษาในยุคดิจิทัล*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครสวรรค์.
- พิจิตรา ธงพานิช. (2561). *การพัฒนารูปแบบ The STUDIES model เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครพนม: มหาวิทยาลัยนครพนม.
- พิชญ์พจี สายเชื้อ. (2561). OKR คืออะไร? เข้าใจวิธีตั้งเป้าหมายแบบ Google. เข้าถึงได้จาก <http://www.prachachat.net/csr-hr/news-209471> 11 เมษายน 2568.
- พีรวัตร จันทกุล. (2559). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อ การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พงศ์เทพ เข้มนักสิกรรม. (2563). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามการรับรู้ของครูสังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มัสยา ไช้ศิริ. (2561). *การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูกลุ่มโรงเรียนขยายโอกาสในจังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มงกุฎ วงศ์สาคร. (2566). *สมรรถนะประจำสายงานของครูที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสกลนคร*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร.
- รังสิยา นรินทร์. (2562). *การพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบห้องเรียนกลับด้านโดยการใช้กิจกรรม เป็นฐานในการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความมุ่งมั่นแน่วแน่ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556*. กรุงเทพฯ. มารุต พัฒนาผล. (2567). *แนวคิดหลักการพัฒนาหลักสูตร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
- วชิรา เครือคำอ้าย. (2565). *การออกแบบการจัดการเรียนรู้เชิงระบบร่วมกับแนวทางการวางแผนการเงินเพื่อสร้างวินัยการเงินของนักศึกษาในฐานวิถีชีวิตใหม่*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- วิชัย วงษ์ใหญ่, มารุต พัฒนาผล. (2562). *การพัฒนาผู้เรียนอย่างสร้างสรรค์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2) ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้, กรุงเทพฯ.
- วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี. (2563). *การบริหารจัดการเรียนรู้แบบบล็อกคอร์ส (Block Course) ร่วมกับแบบผสมผสาน: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาอาชีวศึกษา*.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมเกียรติ อินทสิงห์. (2567). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สัญญา เคนาภูมิ และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2560). การวัดความสำเร็จของแผนตาม แนวคิด OKRs. *วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์*, 8(1), 45–58.
<https://so03.tcithaijo.org/index.php/JIRGS/article/view/229781>
- สุรัช เทียนขาว. (2565). *บทบาทภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม.
- สุริย์รัตน์ นามดาว. (2568). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนแม่ตาว-พระธาตุผาแดงสังกัดส านักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น.
- สุภาพรณ ศรีอรุณ. (2559). *การพัฒนาสมรรถนะครูสังคมศึกษาในศตวรรษที่ 21*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมชมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด. (2553). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553)*. กรุงเทพฯ: สกสศ.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *แนวทางการนิเทศ เพื่อพัฒนาและส่งเสริม การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้*. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู* สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู*. สมถวิล ศิลปะคนธรรมพ์. (2567). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์. ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2560). *ภาวะผู้นำในประมวลสาระวิชาชีพและแนวปฏิบัติ ในการบริหารการศึกษา*. วิทยานิพนธ์. ค.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เหมือนฝัน วงศ์เดช. (2562). *การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครู* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัด ลพบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- อรรถพล ประเสริฐสังข์. (2566). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผล ต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษากลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อรพิน บุรณะ. (2558). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนบาง น้ำเปรี้ยว 4* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก
- อมรรัตน์ เตชะนอก. (2563). *การบริหารสถานศึกษาสู่ความเป็นเลิศในศตวรรษที่ 21*. *Journal of Modern Learning Development*, 5(6).
- อวัศยา แสงทอง. (2564). *การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุข ประสารราษฎร์)*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- อัศนีย์ สุกิจใจ. (2560). “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา *Academic Leadership of Academic Administrator*,” วิจัยพุทธศาสตร์.
- McEwan, E.K. (2003). *Ten traits of highly effective principals : From good to great performance*. Thousand Oaks, CA: Sage.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๖๖



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เทียบสา

ด้วย นางสุภาวดี วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๐๑๒๔๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริชัย จันทร์รักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสุภาวดี วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๑



ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๓๖๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ตำบลเชิงชุม
อำเภอเมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย

เรียน นายบรรดา แก้วบัวสา

ด้วย นางสาวติ วรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๗๓๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ทิพย์ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวติ วรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๑



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๖๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย
เรียน นายวรสิทธิ์ กิจเจริญ

ด้วย นางสาวติ วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษา
ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการ
จัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวติ วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๓



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๑๙๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคม ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวติ วรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๒๔๗๓๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๖๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นางสาวติ วรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๑



ที่ อว ๐๖๖๓.๑๖/ว ๑๑๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายศุภกิต ถิ่นทอง

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสุภาวดี วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๖๑๖๔๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๖๔๗ ๐๖๒๔

โทรสาร ๐ ๔๖๔๗ ๐๐๓๖

ผู้ประสานงาน นางสุภาวดี วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๖๑



ที่ อว ๐๖๒๓.๓๒/ว ๑๓๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคมโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายพาทิ แสนสี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวติ วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๕๒๑๒๕๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวติ วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๑

ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๑๙๖



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคม ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติและเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวอุษา ผาสุธ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวภาวดี วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรทัยวิริย จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุมัติและท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๖๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวภาวดี วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๖๑



ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๑๙๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิติโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายจักรกฤษณ์ แท่นขี้

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวติ วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ทิพย์ จันทักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวติ วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๐๖๓ ๖๐๒๓

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๙



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรามราชพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๑



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโดย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธรรมกรวิทยานุกูล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทร์ภักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๑



ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบึงเหล็ก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการยืมเครื่องใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๑

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๙



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองบัววิทยานุกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๕๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทร์ักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๑

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๙



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธรรมโฆสิตวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๑

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๙



มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปลาปากวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๒๔๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวสุภาวดี วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๑๐๖๓ ๖๐๒๑



ที่ อว ๐๖๒๓.๑๒/ว ๑๔๐๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิคม ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๔ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวศิริ วรรณวงศ์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๗๔๒๑๖-๔๗๑๐๖ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ทรัพย์ศิริ จันทรักษ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตจากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวศิริ วรรณวงศ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๓๐๖๓ ๖๐๒๓

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการหาความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพ็ญสา อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ดร.นฤมล ทัดสา ผู้อำนวยการโรงเรียนวังกระแสบัณฑิต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
3. นายบรรดา แก้วบัวสา ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร
4. นายวรสิทธิ์ กิจเจริญ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวังกระแสบัณฑิต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
5. นางสาวอนุสรณ์ บุตรเพ็ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เฟื่องสวัสดิ์ ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นายศุภกิต ถิ่นทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์งามศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
3. นายพาทิ แสนสี ผู้อำนวยการโรงเรียนสามผงวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
4. นางสาวอุษา ผาสุข ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครพนมวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
5. นายจักรกฤษณ์ แทนยัง ครูชำนาญการ โรงเรียนอ่าวใหญ่พิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครพนม จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ดร.บุญมี ก่อบุญ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตและหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. นายภาณุมาศ สุวรรณมาโจ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านผึ้งวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครพนม
3. นายวรเวช แ่งพรหม ผู้อำนวยการโรงเรียนพรณาวุดมาจารย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร
4. นายอนุพงศ์ ไชยบุตร ครูชำนาญการ โรงเรียนวังกระแจะวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครพนม
5. นางจุฑารัตน์ คำเพชร ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพังโคนวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย



**แบบสอบถามการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ
ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและ
การจัดการเรียนรู้ของครู**

ชื่อเรื่องงานวิจัย

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตร
และการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

ข้อมูลผู้วิจัย

นางสุภาวดี วรรณวงศ์

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์เคลื่อนที่ 091-063-6021

e-mail: SUPAWADEE.WA67@snru.ac.th

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข

ประธานที่ปรึกษา

ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์

กรรมการที่ปรึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน**1. ตำแหน่ง**

- ☐ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา
- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ ครู

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาโท
- ☐ ปริญญาเอก
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ 5-10 ปี
- ☐ 11-15 ปี
- ☐ 16-20 ปี
- ☐ 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ในการนำความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษา หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมถึงระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำมาบุคลากรพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นจริง และจัดการงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้นำต้องสามารถชี้แนะ ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือจากทุกฝ่ายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยเน้นการปฏิรูปการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลากรให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีองค์ประกอบทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ดังนี้

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1. การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการระบุ นิยามบทบาทหน้าที่ และภารกิจหลักของโรงเรียนอย่างชัดเจน พันธกิจจะต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายทางการศึกษา และนโยบายระดับชาติ รวมถึงสะท้อนศักยภาพของโรงเรียนในด้าน ทรัพยากร และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของโรงเรียนในการให้บริการด้านการศึกษา การพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมในภาพรวม							
1.1	ระบุ และนิยามบทบาท หน้าที่ ของโรงเรียนอย่างชัดเจน						
1.2	กำหนดภารกิจหลักของโรงเรียนอย่างชัดเจน						
1.3	แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของโรงเรียนในการให้บริการด้านการศึกษา						
1.4	มุ่งมั่นในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง						
1.5	มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคม						

**ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบสมรรถนะการ
บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู**

ตัวแปรที่ศึกษา: สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของ
ครู หมายถึง ความสามารถหรือคุณลักษณะของครู ที่ส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จในการ
ปฏิบัติงาน โดยเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถผลิตผลงานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพและโดดเด่นกว่าผู้อื่น ซึ่งสมรรถนะไม่ได้หมายถึงเพียงแค่ความรู้ หรือทักษะที่
สามารถมองเห็นได้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงส่วนที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคลด้วย ซึ่งประกอบด้วย
5 องค์ประกอบ ดังนี้

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1. การสร้างและพัฒนาหลักสูตร หมายถึง พฤติกรรมของครูในการวางแผน ออกแบบ และปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เนื้อหา จุดมุ่งหมาย วิธีการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลสอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา และนโยบายระดับชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ							
1.1	วางแผน สร้างหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา						
1.2	ออกแบบ หลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา						
1.3	ปรับปรุง หลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา						
1.4	ส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบภาวะผู้นำทาง
วิชาการของผู้บริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบสมรรถนะการบริหาร
จัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....



**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะของ
องค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหาร
หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู**

ชื่อเรื่องงานวิจัย

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตร
และการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

ข้อมูลผู้วิจัย

นางสุภาวดี วรรณวงศ์
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
โทรศัพท์เคลื่อนที่ 091-063-6021
e-mail: SUPAWADEE.WA67@snru.ac.th

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข	ประธานที่ปรึกษา
ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์	กรรมการที่ปรึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมิน

1. ตำแหน่ง

- ☐ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา
- ☐ ผู้บริหารโรงเรียน
- ☐ ครู

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาโท
- ☐ ปริญญาเอก
- ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

- ☐ 5-10 ปี
- ☐ 11-15 ปี
- ☐ 16-20 ปี
- ☐ 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์

เฉพาะขององค์ประกอบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร

ตัวแปรที่ศึกษา : พฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียน ในการนำความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษา หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล รวมถึงระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นจริง และจัดการงานวิชาการให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้นำต้องสามารถชี้นำ ส่งเสริม และสร้างความร่วมมือจากทุกฝ่ายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยเน้นการปฏิรูปการเรียนรู้และการพัฒนาบุคลากรให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีองค์ประกอบทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ดังนี้

ข้อ	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		+1	0	-1	
1. การกำหนดพันธกิจของโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการระบุ นิยามบทบาท หน้าที่ และภารกิจหลักของโรงเรียนอย่างชัดเจน พันธกิจจะต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายทางการศึกษา และนโยบายระดับชาติ รวมถึงสะท้อนศักยภาพของโรงเรียนในด้าน ทรัพยากร และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของโรงเรียนในการให้บริการด้านการศึกษา การพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมในภาพรวม					
1.1	ผู้บริหารระบุ และนิยามบทบาท หน้าที่ ของโรงเรียนอย่างชัดเจน				
1.2	ผู้บริหารกำหนดภารกิจหลักของโรงเรียนอย่างชัดเจน				
1.3	ผู้บริหารแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของโรงเรียนในการให้บริการด้านการศึกษา				
1.4	ผู้บริหารมุ่งมั่นในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมคาดหวัง				
1.5	ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคม				
2. การบริหารจัดการด้านการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารในการวางแผน การออกแบบหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนการสอน การใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การปฏิบัติขององค์กร รวมถึงการควบคุมตรวจสอบกิจกรรมทางการเรียนรู้ในโรงเรียนอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ตามเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา วิสัยทัศน์ของโรงเรียน และความต้องการของสังคมในศตวรรษที่ 21					
2.1	ผู้บริหารวางแผน หลักสูตรในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้				
2.2	ผู้บริหารออกแบบ หลักสูตรในการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้				
2.3	ผู้บริหารใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน				
2.4	ผู้บริหารวางแผน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา				

**ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบสมรรถนะการ
บริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู**

ตัวแปรที่ศึกษา : สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

ของครู หมายถึง ความสามารถหรือคุณลักษณะของครู ที่ส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จใน
การปฏิบัติงาน โดยเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถผลิตผลงานได้อย่างมี
ประสิทธิภาพและโดดเด่นกว่าผู้อื่น ซึ่งสมรรถนะไม่ได้หมายถึงเพียงแค่ความรู้ หรือทักษะที่
สามารถมองเห็นได้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงส่วนที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคลด้วย ซึ่งประกอบด้วย
5 องค์ประกอบ ดังนี้

ข้อ	ข้อคำถาม	ผลการพิจารณา			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		ตรวจสอบความสอดคล้อง			
		+1	0	-1	
1. การสร้างและพัฒนาหลักสูตร หมายถึง พฤติกรรมของครูในการวางแผน ออกแบบ และปรับปรุงหลักสูตร การศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เนื้อหา จุดมุ่งหมาย วิธีการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลสอดคล้องกับบริบท ของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา และนโยบายระดับชาติ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ					
1.1	ครูวางแผน สร้างหลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา				
1.2	ครูออกแบบ หลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา				
1.3	ครูปรับปรุง หลักสูตรการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียน ความต้องการของสังคม วิสัยทัศน์ของสถานศึกษา				
1.4	ครูส่งเสริมสมรรถนะนักเรียนให้มีความรู้ ทักษะ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ				
1.5	ครูส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สามารถดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ				



**แบบสอบถามการประเมินแนวทางการพัฒนา
ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและ
การจัดการเรียนรู้ของครู**

ชื่อเรื่องงานวิจัย

ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตร
และการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

ข้อมูลผู้วิจัย

นางสุภาวดี วรรณวงศ์
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
โทรศัพท์เคลื่อนที่ 091-063-6021
e-mail: SUPAWADEE.WA67@snru.ac.th

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.อภิสิทธิ์ สมศรีสุข	ประธานที่ปรึกษา
ดร.ทรัพย์หิรัญ จันทรักษ์	กรรมการที่ปรึกษา

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของ ผู้บริหารที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะการบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครู ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพนักเรียน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
วัตถุประสงค์หลัก O1: พัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีสมรรถนะทาง วิชาการ ทักษะศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ตามเป้าหมายของสถานศึกษา										
ผลลัพธ์หลัก KR 1.1: นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่าน เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10										
แนวทางการพัฒนา										
1.1.1 ผู้บริหารถ่ายทอดเป้าหมายคุณภาพนักเรียน ให้ครูเข้าใจตรงกัน										
1.1.2 ผู้บริหารทำหน้าที่โค้ช นิเทศติดตาม และให้ ข้อเสนอแนะเชิงพัฒนา อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง										
ผลลัพธ์หลัก KR 1.2: นักเรียนที่มีสมรรถนะด้านการคิด วิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีอยู่ใน ระดับดีขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 80										
แนวทางการพัฒนา										
1.2.1 ผู้บริหารใช้แบบประเมินสมรรถนะง่าย ๆ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของนักเรียน ในด้านการ คิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี										
1.2.2 ผู้บริหารสร้างบทบาทสมมติผ่านกิจกรรม ต่าง ๆ เพื่อประเมินพัฒนาการของนักเรียน ใน ด้านการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยี										

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ต่อแนวทางการ
พัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตร
และการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครพนม การบริหารหลักสูตรและการพัฒนาคุณภาพนักเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ง

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 27 แบบสรุปผลการหาค่า IOC อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ค่าอำนาจ จำแนก	การแปล ผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.918	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.901	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.905	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.917	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.901	ใช้ได้
13	0	0	+1	+1	+1	0.6	0.915	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	-1	1	0.915	ใช้ได้
15	+1	0	+1	+1	+1	1	0.905	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.9015	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
18	-1	+1	+1	+1	+1	1	0.901	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.905	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.908	ใช้ได้
21	0	0	+1	+1	+1	0.6	0.908	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
23	+1	0	+1	+1	+1	0.8	0.905	ใช้ได้
24	+1	0	+1	+1	+1	0.8	0.918	ใช้ได้

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
25	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.905	ใช้ได้
26	+1	0	+1	+1	+1	0.8	0.908	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
28	+1	0	+1	+1	+1	0.8	0.915	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.918	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.915	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.905	ใช้ได้

แบบสอบถามภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม ศัพท์เฉพาะ (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่าง 0.60 – 1.00 มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) อยู่ระหว่าง 0.901 – 0.918 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.91

ตาราง 28 แบบสรุปผลการหาค่า IOC อำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่า IOC	ค่าอำนาจ จำแนก	การแปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.920	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.920	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.920	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.920	ใช้ได้
5	+1	0	+1	+1	+1	0.8	0.938	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.930	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.918	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.920	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.920	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.937	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.930	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.920	ใช้ได้
13	+1	0	+1	+1	+1	0.8	0.920	ใช้ได้
14	+1	0	+1	+1	+1	0.8	0.920	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.920	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.920	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.930	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.930	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.930	ใช้ได้
20	0	0	+1	+1	+1	1	0.920	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	0.6	0.930	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.935	ใช้ได้
23	+1	0	+1	+1	+1	0.8	0.930	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.930	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	1	0.930	ใช้ได้

แบบสอบถามสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม มีค่าดัชนีความ
สอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item Objective Congruence : IOC)
ระหว่าง 0.60 – 1.00 มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) อยู่ระหว่าง 0.920 – 0.937
และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.92

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสุภาวดี วรรณวงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	25 เมษายน 2531
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	66 หมู่ 14 ตำบลไฮหย่อง อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวังกระแสะวิทยาคม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพังโคนวิทยาคม อำเภอพังโคน จังหวัดสกลนคร
พ.ศ. 2553	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
พ.ศ. 2569	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553	ครูอัตราจ้าง โรงเรียนวิทยาลัยการอาชีพปราจีนบุรี
พ.ศ. 2563	ข้าราชการครู ตำแหน่งครูผู้ช่วย โรงเรียนอ่าวใหญ่พิทยาคาร
พ.ศ. 2565	ข้าราชการครู ตำแหน่งครู โรงเรียนวังกระแสะวิทยาคม